

FEBBRAIO **II/54** 1954

C E C A

ogni giorno due volte (20,30, 13,30 -rip.reg)
ogni martedì notiziario IRVAT (15,00)
ogni seconda Domenica omelia ceca (9,00)

1.	P.Feřt	14'	Notiz. breve - "Ave Maria" (per la festa di domani)
2.	P.Ovečka	14'	Notiziario IRVAT
	P.Ovečka	14'	Notiz. breve - I miracoli di Lourdes
3.	P.Ovečka	14'	Notiz. breve - Le Missioni nell'America di Sud
4.	P.Feřt	14'	Notiz. breve - Papa Pio XII - il Maestro dei popoli
5.	P.Ovečka	14'	Notiz. breve - Pio IX. - il Papa dell'Immacolata
6.	P.Ovečka	14'	Notiz. breve - "La Chiesa perseguitata" (dialogo Magna Domina Hungarorum (comm. del card Minds)
7.	P.Spidlík	5'	"Parole non comprese" (14)
	P.Feřt	9'	La Settimana nel Vaticano
8.	P.Ovečka	14'	Notiz. breve - La lotta della Chiesa nella Russia
9.	P.Ovečka	14'	Notiziario IRVAT
10.	Dr.Koudelka	14'	La povertà evangelica nella Storia della Chiesa
	P.Ovečka	14'	L'Immacolata a Lourdes (per la festa di domani)
11.	P.Feřt	14'	Come celebrare L'Anno Mariano (per i sacerdoti)
12.	P.Ovečka	14'	I Patti Lateranensi - Notiz. breve
13.	P.Feřt	14'	Notiz. breve - L'anniversario del Beato Transito del S. Cirillo - La Maddona e la Lituania
14.	P.Feřt	14'	Il Santo Padre parla agli ammalati
15.	P.Ovečka	14'	Notizie dalle Missioni - La Chiesa nel Vietnam
16.	P.Ovečka	14'	Notiziario IRVAT
	P.Spidlík	5'	"Le Parole non comprese" (15) (cult. religiosa)
	P.Feřt	9'	Chronaca Romana - Notiz. breve
17.	P.Ovečka	14'	L'abbé Pierre - il apostolo dei poveri In memoriam P. Guilhelmi Schmidt S.V.D.
18.	P.Feřt	14'	Il clero e la ierarchia (nota di cronaca per i sacerdoti in Cecoslovacchia) La celebrazione dell'Anniversario della

19	P. Ovečka	14'	Il dogma dell'Immacolata Concezione - la condanna degli errori moderni	
20	P. Ovečka	9'	Il seme divino - Notiz. breve	
	P. Feřt	P. Ovečka	5'	L'Immacolata e i ammalati (l'echo del discorso del Santo Padre)
21	P. Špidlík		7'	"Parole non comprese" (16)
	P. Feřt		7'	Cronaca Romana - Notizie brevi
22	P. Ovečka	9'	Per le vocazioni dei fratelli missionari (int. Ap. Or.)	
	P. Ovečka	5'	Notizie dalle Missioni	
23.	P. Ovečka	14'	Notiziario Irvat	
	Dr. Koudelka O.P.	14'	Per la povertà evangelica nella Storia della Chiesa.	
24	P. Kořínek	P. Ovečka	14'	Dialogo sull'immortalità e spiritualità dell'anima umana
25	P. Feřt		14'	La Quaresima nell'Anno Mariano
26	P. Ovečka (P. Grasso)	14'	La rivelazione e Dogma - Notiz. breve	
27.	P. Ovečka	14'	"Preghiamo per le intenzioni del Sommo Pontefice" (intenzione dell'Apostol d. Pregh.)	
28	P. Špidlík	7'	"Parole non comprese" (17)	
	P. Feřt	7'	Cronaca Romana - Notizie	

Lo schema generale delle transmissioni:

Domenica: Cronaca Romana, 5 min. della cult. religiosa
 Lunedì : La chiesa del Silenzio (commentari)

Martedì : Cultura religiosa

Mercoledì: La Chiesa delle Missioni

Giovedì : Bonus Pastor (per il clero)

Venerdì : Cultura religiosa o Attualità religiosa

Sabato : Le campane della Domenica

ústav pro studium
 totalitních režimů

RcVat ČECO 1-2-54 ~~stol~~
proslovi

38/1-2

Podle poslední zprávy je zdravotní stav sv. Otce uspokojivý a nezměněn, třebaže ještě zcela nezmizela porucha gastrického rázu, která svatému Otci ~~byla~~ ^{svatému} ~~byla~~ ^{byl} ~~také~~ ^{byl} ~~stihla~~ ^{byla} minuly týden. Také v pondělí ráno přijal státního prosekretáře msgra Montiniho a ~~na~~ jednal s ~~na~~ ním o běžných církevních záležitostech.

Dnešní L'Osserva toho Romano uvěřuje společný list předsedů italských biskupských církevních oblastí. Biskupové v něm vyzývají věřící k účinné obnově mravního i sociálního života z lásky k Neposkvrněné, v jejímž roku žijeme. Zvláště jim doporučují jednotu, poslušnost svatému Otci a vzájemnou lásku a statečným návrat ke katolické mravnosti a čistotě v soukromém i veřejném životě. O potížích sociálního rázu praví biskupové, že dobrou vůli všech mohou být vyřešeny. Na příkladu umlčené Církve poukazují na nebezpečí marxistické ideologie: za krásnými slovy se skrývá železná tyranie se vší možnou zlobou a podlostí.

~~F.~~ oslav v rámci mariánského roku
Jednou z vrcholných římských ~~zájazdů~~ bude světový kongres mariánských družin a ustavení světové federace mar. druzin. Již 30 národních sekretariátů, také z řad uprchlíků, se ~~je~~ přihlásilo na tento sjezd, který se bude konat od 8. do 12. září. Připravuje se mohutná manifestace v chrámu P. Marie Větší a průvod do Kolosea, kde bude společná modlitba za družiny umlčené Církve.

V Belgii se úspěšně šíří hnutí zvané "Duchovní pout do Svaté země". Kdo se k ní přihlásí, zavazuje se, že bude obětovat své modlitby za nejlepší vyřešení palestinské otázky a zašle zprávu o svých modlitbách na danou adresu. Účelem hnutí je vzbudit zájem o osud Svatých míst.

V Curitibě v Brasilii se bude konat v únoru Studijní týden katolických brasílských intelektuálů na téma "Křesťanský pojem svobody". Přední profesori brasílských universit promluví o tomto předmětu.

Rauabanta
Svatyní P. Marie Fatimské v ~~XXX~~ v Basutské zemi navštívilo při poslední pouti přes tisíc katolíků. Byla to již šestá pout od postavení svatyně r. 1946. V rámci oslav je vždy noc modliteb s půlnocní mší svatou.

Johanesburská diecéze v Jižní Africe má prvého domorodého kněze. Je jím P. Bindeman z kongregace oblátů Marie Neposkvrněné. Stal se katolíkem když mu bylo 20 let.

AVE MARIA.-

Drazí přátelé, běh Vašeho života je stále jednotvárnější. A dokonce, jak sdělují zahraniční ~~služby~~^{zvyk}, chtějí sáhnout i na neděli. ~~a~~ Činí znovu pokusy o zavedení desetidenního pracovního týdne. Vy- mazat úplně neděli jako sváteční den klidu a modlitby. Za takových okolností je věřícím velmi těžko prožívat liturgický rok s celou Církví. ~~A~~ Někde nebude možná ~~zde~~ slavit svátek hromnic^{am} nejbližší neděli. Tajemství, kterým se uzavíral vánoční okruh má být zapomenuto, ~~a~~ symbol průvodu s rozžatými svícemi by chtěli pohřbit na smetišti, kam odklizují s kapitalistickými pozůstatky i tak zvané náboženské předsudky a pověry. Ale i když ~~že~~ o svátku Očištování Panny Marie z našich kostelů nevyjdou průvody s rozžatými svícemi, i když tam nebude moci zaznít hlasitě zpěv ke Kristu-Králi-Vykupite li, nepodaří se jim zničit víru ve Vykoupení ~~člověka~~ ani vyrvat důvěru k té, která nám Vykupitele přinesla a i dnes stále přináší. Simeonovo proroctví opakované stoletími má dnes ještě konkretnější smysl: Kristus je i dnes světlo k osvícení pohanů - Kristus je i dnes znamením, jemuž je odpíráno. K pádu a k povstání mnohých.. Mnozí se pohoršují nad slabostí Církve, nad její bezmocnosti. Mnozí podlehli pokusení a opustili matku, která jim dala život, stydí se ~~za~~ ní. Ze slabosti neb ze strachu. Pro skývu chleba či pro snadnější existenci svých dětí.... ~~a~~ Zařadili se do zástupu otroků, kteří budují pozemský ráj bez Boha. Kristovo jméno ~~je~~ dnes jako před dvěma tisíciletími hraničníkem mezi dvěma světy. Znamení odporu a znamení spásy. A jako tehdy ho přinesla světu Maria, ~~Neposkvrněná jeho Matkou~~ a obětovala ho za záchrannu světa ~~a dokonala tu oběť spolu s ním na Kalvarii.~~ Tak i dnes Maria jde světem a přináší světu téhož Krista - poněvadž není v jiném jménu spasení. K pádu a k povstání ~~mnoha~~ lidí.

Svatý Otec, když vyhlásil mariánský rok, vyslovil přání, aby tento rok byl k povstání dnešnímu zmučenému světu: k povstání všem hříšníkům, které tlačí těžké viny, k povstání ze všech běd, které sužují lidstvo, k povstání z nenávisti, která rozděluje lidskou rodinu, cestou k opravdovému míru celého světa. Proto složil krásnou modlitbu mariánského roku a obdařil ji odpustky, aby se věřící tím vroucněji modlili na tyto úmysly v pevné naději, že s Marií se vrátí lidstvu i král pokaje - Ježíš Kristus. Nemůžete-li do kostela, vy uděláte ze svých rodin opravdové chrámy tam před osvětleným ma-

RaVat: CECO-1.2.54/pond/

38/4

riánským obrazem se budete společně modlit mariánský růženec. Rodina, která se modlí - bude žít! Bude žít plným životem. V kolika rodinách na celém světě tak pravidelně konají! ~~Ahoj mariánský růženec!~~ S těmito mariánskými rodinami roztroušenými po celém světě se dnes spojíme a budeme spolu recitovat modlitbu mariánského roku na úmysly našeho svatého Otce Pia XII.:

Vitalini / sottofondo....

Modlitba Mariánského roku....

Upozorňujeme, že o svátku očištování Panny Marie mohou všichni věřící, kteří navštíví mariánský kostel, pomodlit se na úmysly svatého Otce a příjmou svátosti, ~~komu~~ získat plnomocné odpustky.

RadioVaticana.cz
Česká verze | Vstup do portálu | Nasazení

Dnešní pořad věnujeme svátku Očištování Panny Marie. ~~Právě vás~~ / Připravili jsme pro vás krátké mariánské pásmo, které zakončíme společnou modlitbou mariánského roku. ~~Pokračují~~ Hudební doprovod je od mistra Vitaliniho. - Dříve si však poslechněte zprávy z katolického světa.

Zprávy - KONEC ZPRÁV. -Ave Maria etc...

42
25
73
203

ústav pro studium
totalitních režimů

RIM Pařížský deník Le Monde uveřejnil zajímavý článek o náboženské situaci v sovětském Rusku. Autorem článku je dopisovatel agentury United Press ^{píší}, který ztrávil v Moskvě 21 let. Před světovou válkou bylo v Rusku na 54 tisíc pravoslavných církví, v r. 1939 jich bylo jen 4.225. Po druhé světové válce, kdy režim navázal přátelské styky s pravoslavnou církví, stoupil tento počet na 20.000, třebaže počet obyvatelstva se velmi zvětšil v poměru k r. 1914. Kdokoli chodí do kostela, je ve výjímém životě vyloučen. Nemůže podle článku Le Monde se dostat na jakékoliv odpovědné místo, nemůže být volen členem komunistické strany ani organizace mládeže komsomol. "Komunismus a náboženství jsou neslučitelní", vstupují neustále komunisté mládeži ^{západních}. Tato protináboženská propaganda je zvláště silná ^{2. světové války} v krajích, v baltických republikách a na Ukrajině, kde většina obyvatelstva je katolická a pak v mohamedánských republikách střední Asie. Asi 2.000 katolických kostelů, většinou slovanského obřadu, přišlo po konci ^{2. světové války} pod kontrolu ruských komunistů. V moskevském tisku se však o nich vůbec nemluví, nanejvýš jen v útocích proti tak zvaným vatikánským agentům. - Dnes již v žádné komunistické zemi nemluví o možném soužití marxismu s náboženstvím. Bohužel, v mňulosť se našli, kteří jejich slovům věřili. Tím více doleha na nás nyní povina nost bdít nad pokladem víry a neporušen jej odevzdat dalším generacím.

Ženeva, Katolický švýcarský deník Le Pays - Země přináší dojemná svědectví o hrdinství, s jakým katolické ženy a zvláště matky bojují ^{proti} komunistickým ^{hruškám proti} snahám vyhledat náboženství a zvláště věrnost Římu ze srdcí dětí. ^{našim}

Kde nestačí na vyučování náboženství kněží, pomáhají jim ony, ^{de tem} v rodinném kruhu doplňují, co ^{de tem} nemohly dát krátké hodiny katechismu a také jiným způsobem podávají ^{de tem} správnou odpověď na hlavní urážky a pomlčky Čírkve se strany komunistů a učitelů.

Washington. Washingtonský arcibiskup msgr.Boyle vyzval všechny svobodné země aby prostřednictvím organizace Spojených národů zakročily proti dábelskému pokusu světového komunismu vyhledat náboženství. Všichni kdo věří v Boha, by se měli spojit v křížovou výpravu modliteb a protestů proti těmto zločinům proti lidskosti.

BERLIN. Po dobu schůzky 4 zahraničních ministrů se konaly po celém Německu zvláštní modlitby za vyprošení světla pro ty, kdo mají rozhodnout o osudu milionů. Berlínská kat. mládež putovala 26. ledna do sc̄onberského kostela sv. Matěje, který stojí blízko budovy kontrolní rady, kde se schůzka koná. Jeden z berlínských farářů píše v diecésním listě Petrusblatt: "Nedávno jsme znova slyšeli vánoční poselství o míru na zemi. Nezapomeňme však, že ^h ní je vázán na jednu podmínu, že totiž bude vzdána sláva Bohu. Nesmíme jen přihlížet, jak mír dělají nebo nedělají ministři. Kdykoliv uskutečníme v soukromém a veřejném životě Boží rád, pracujeme pro mír. Jako každý skutek proti Božímu rádu mír poruší, tak zase každý čin podle Boží vůle jej pomáhá budovat."

Berlín Východoněmecký ministerský předseda Grotewohl oznámil zástupcům evangelické církve, že nesvoluje svolání ~~křížku~~^K evangelického dne, jenž se měl konat v Lipsku od 7-11 června. Jako důvod udal nevyjasněnou politickou situaci a těžký ~~problém komunikační~~ v letních měsících. - Toto odřeknutí těsně před konferencí zahraničních ministrů naznačuje podle berlínských kruhů ~~nemini~~ na neúplnosť pánů v sovětském pásmu vůči církvím až katolické či evangelické.

Rottenburg. Rottenburský biskup posal svým věřícím pastýřský list. I ve dnech masopustu platí Boží přikázání, praví tam. Čistá a zdravá až je vaše veselost, a nedopusťte, aby křesťanské a mravní zákony byly přestoupeny

v těchto dnech ~~rozoustilesti~~. Biskup je nabádá k zdrženlivosti ve veselí, a ušetřené peníze mají venovat almužnou potřebným bratřím.

MADRID Ukrajinci, kteří bydlí v Madridu a ve Španělsku
Sázecí záložny Bratislavské se sešli na slavnou

mši svatou vých. obřadu, aby vyprošovali Boží pomoc pro svou vlast. Vzpomínali 300stého výročí dne, kdy carská vojska obsadila Ukrajinu, aby aby ji chránila před cizím nebezpečím. R. 1918 byla Ukrajina znova obsazena, tentokrát bolševickými vojsky. Od té doby musí ukrajinská katolická církev žít v katakombách, její diecéze byly zrušeny, 10 biskupů umučeno a 80% kněží vyhlazeno. - Jak divně působí i na vnějšího pozorovatele zpráva, že komunistické úřady oslavují obsazení z r. 1654 jako přivtělení Ukrajiny k sovětskému Rusku.

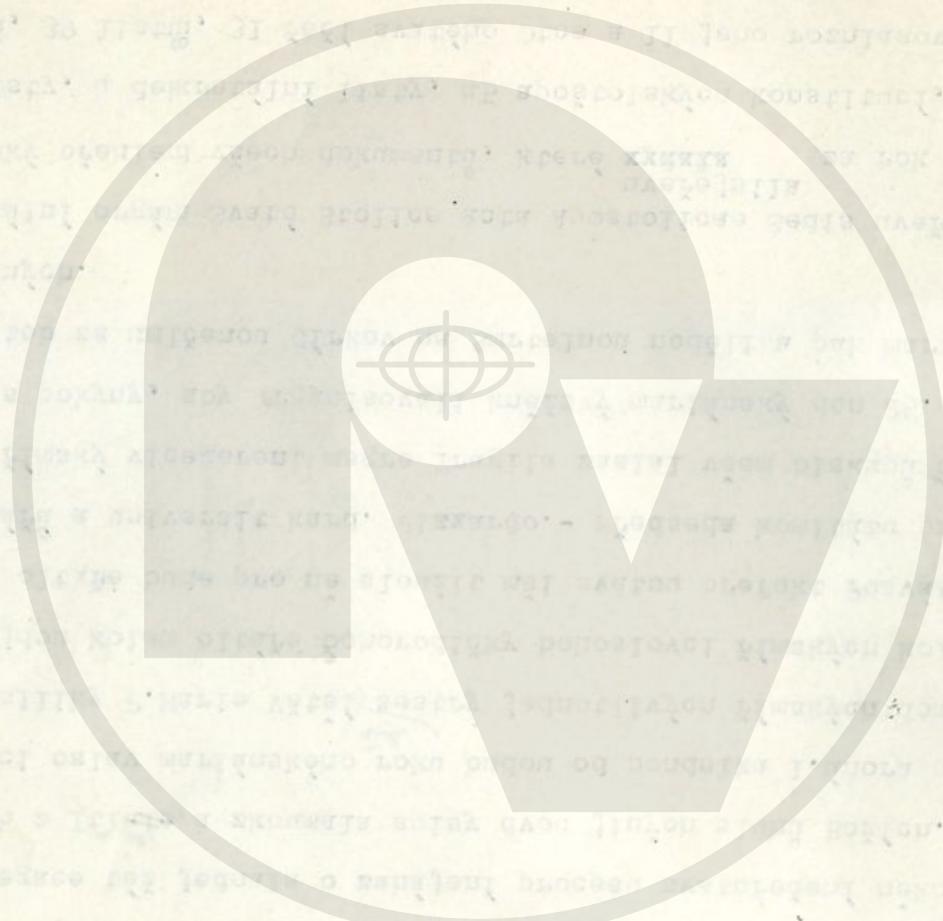
Vatikánské město. Minulý týden bylo ve Vatikáně ticho. Byly odřeknuty všechny audience, protože snad v souvislosti s deštivým a chladným počasím v Římě, se na svatém Otci projevily známky přepracovaných a únavy a jeho osobní lékař mu nařídil téměř naprostý klid na nějakou dobu; podle poslední zprávy se jeho stav stále zlepšuje, jistě dík modlitbám celého katolického světa, který bez ustání volá k nebi: Bože, Pia XII. s nezvyklou čálostí na svých 78 let žehnej nám a zachovej. Svatý Otec se však stále věnuje běžným církevním záležitostem a denně přijímá své nejbližší spolupracovníky ze statního sekretariátu.

(hrdinném stupni
Minulé úterý ráno jednala Posvátná kongregace obradu o ctnostech služebnice Boží Pauly Jaricot, která jak známo založila Dílo šíření víry a žila v minulém století, po světském mládí onemocněla a pak úplně změnila živého růžence. Kdejí bratr byl misionářem a na jeho výzvu založila kroužek dělnic, které se modlily a sbíraly oběti pro misie. Již koncem je katechetického dne
Kongregace též jednala o zahájení procesu svatořečení několika blahoslawených z Itálie, a zkoumala spisy dvou jiných sluhů Božích.

V rámci oslav mariánského roku budou od pondelka 1. února putovat denně do baziliky P. Marie Větsí říh. sestry jednotlivých římských domů. 11. února se sejdou kolem oltáře bohorodičky bohoslovci římských kolejí. U papežského oltáře bude pro ně sloužit mši svatou prefekt Posvátné kongregace seminářů a universit kard. Pizzardo. - Předseda komitátu pro slavení mar. roku, římský vicegerent msgr. Traglia zaslal všem biskupům světa okružní list s pokyny, aby organizovali kněžský mariánský den 25. března, den modliteb za umlčenou Církev na Smrtelnou neděli a pak mariánský den nemocných.

Oficiální orgán Svaté Stolice Acta Apostolicae Sedis uveřejnila chronologický přehled všech dokumentů, které byly za rok 1953: 3 okružní listy, 4 dekretální listy, 45 apoštolských konstitucí, 33 apoštolských listů, 39 listů, 31 řečí svatého Otce a 11 jeho rozhlasových poselství. Z pověření svatého Otce přijal dnes ráno jeho jménem státní prosekretář msgr. Montini tradiční obětování svící. Svíce obětovaly kapituly, patriarchální, menší a kolegiátní kanituly, římské národní kostely, semináře

koleje a jiné řády a spolky, které se těší tomuto privilegiu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Berlín

LENNINGRAD. V někdejší pravoslavné katedrále P. Marie Kazaňské v Leningradě byla otevřena ~~museum~~ "Dějiny a náboženství". Čtyři velké sály mají sesměšňovat katolickou Církev a zvl. papežství, jež je líčeny jako utlačovatel chudých nepřatel ~~vokroku~~ věd, ^{celulo} spojenci fašismu, nacismu a úhlavní nepřítel lido-vých demokratických republik. - Není těžké vyvrátit všechny ty lži, nevědecké důkazy a překrucování dějin. Jen překvapuje, že museum stojí pod ochranou Akademie věd, a přece je tak nevědecká.

BONN. Německá tisková kancelář KNA upozorňuje, jak velký ohlas měly po-
slední promluvy svatého Otce Pia XII. v celém světě. Hluboký dojem v mezi-
veřejnosti
~~národní~~^{xxxvítě} způsobilo jeho vánoční poselství, zvláště rozhodný po-
stoj k evropské unii. Nemenší ohlas měl projev svatého Otce k vojenským lé-
kařům, v němž zaujal jasné stanovisko k atomové a biologické válce. časo-
pis mezinárodního červeného kříže uveřejnil celý text této papežovy řeči
a nazval ji mimořádně dobrou.

BERLÍN Podle zpráv téže kanceláře KNA je světící biskup vikář této diec^a Miečaslav Reinys ve vladimírském vězení u Moskvy. Arcibiskupu je 70 let a byl pro domnělou špionáž odsouzen k 10 letům žáláře.

REINBEK Kongregace Šedých sester, která měla své domy také v Československu
čítá koncem roku 1953 již 500 sester v 130 domech, počítáno-li i české s pol.

Konec roku 1953 máme v 430 domech, počítáme-li i české a polské
nemocnice, sanatoria, obecné školy^{cel a v}, mateřské školky a sirotčince.

PARÍŽ Hnutí francouzských katolíků Mariánská cesta vyzvalo rodiny i farnosti:

aby stavěly podél cest mariánské kaple a obrázky. Hnutí začalo svou činnost po druhé světové válce a postavilo již nekolik set kapliček, a v tomto mariánském roce chce jejich počet ještě zvětšit, a by tak dokázalo lásku Francie k přesvaté neposkvrněné Panně.

DUBLIN. Čtenáři jednoho irského misijního časopisu postavili ze svých darů kapli v jednom z největších útulků malomocných v Japonsku v Kejfujenu.

Z 1500 pacientů je katolíků přes 50. Dosud mívali bohoslužby v opuštěné budhistické pagodě.

KAPSKÉ MĚSTO Na vrcholu hory Stoličné nad mysem Dobré naděje se sloužel po prvé v dějinách mše svatá. Liturgické zpěvy zpívali katolíci z okolních hor, kteří v předvečer vystoupili na horu.

V dnešním nábožensko vzdělávacím pořadu uslyšíte rozhovor: "Lurdské zápraky". Dříve si poslechněte poslední zprávy vatikánského rozhlasu.

V úterý ráno státní prosekretář msgr. Montini přijal jménem svatého Otce svíce, které podle staré tradice na svátek Očištování P. Marie obětuje svatému Otci. Svíce obětovaly římské kapituly, patriarchální menší i kolegiátní basiliky, dále národní kostely, semináře, koleje, rády, kongragace a některé spolky a bratrstvá, která se těší této výsadě.

Po obřadu obětování svící se shromáždění zástupcové kapitol a ostatních řeholní organizací dotazovali na zdravotní stav svatého Otce. "Bohu díky", odpověděl státní prosekretář, vede se mu lépe. Svatému Otci velmi prospěl úplný klid, který mu nařídil jeho soukromý lékař."

V pondělí odpoledne se zaplnila patriarchální basilika P. Marie Vetsí první skupinou řeholních sester z římských domů, které připutovaly na společnou mariánskou pout a aby se pomodlily k Neposkvrněné na úmysly svatého Otce. Podle plánu římského komitátu pro mar. rok budou do basiliky putovat všech ~~my sestry mnišky~~ řeholních domů.

Polský komunistický tisk téměř denně útočí na novojorského arcibiskupa kard. Spellmana. Vytykají mu, že ztrávil vánoce v Koreji v kruhu svých vojáků, a připisují mu nejhorské zločiny proti korejskému obyvatelstvu. Zločiny si tisk samozřejmě vymyslil, aby zastřel zločiny proti lidskosti, které již po léta dopouštějí jejich ideologičtí spolubratří.

Na Vyšším sportovním účilišti v Kolíně nad Rýnem podal jeden kandidát disertační práci na téma "Papež pius XII. a sport". Práce shrnuje výroky předcházejících papežů o sportu a pak si zvláště všimá, co o sportu a o problémech s ním souvisejících řekl a napsal nynější svatý Otce.

Bratrstvá křesťanské nauky ze Spojených států severoamerických chystá národní pout ke dni svatořečení blahoslaveného papže Pia X. zakladatele a propagátora Bratrstva. Poutníci navštíví též rodiště bl. papeže ^{Riese} a přední mariánské evropské svatyně.

Španělští dominikáni dostali zprávu, že jejich spolubratr, čínský misioňář P. Talegon byl odsouzen od čínských komunistických úřadů k nuceným pracem.

Lurdské zázraky

Před několika dny jsme si zde položili otázku: "Věříme v zázraky?" Naše odpověď byla Ano, ^{neboť} věříme v Boha všemohoucího, který i nyní se otcovsky o svět stará a nejednou ^{peče} své vůle zasáhne do jeho běhu, aby nám dokázal přítomnost a svou zvláštnost. Řekli jsme též, že i dnes, v 20. století zázraky dějí. Nejčastěji o nich slycháme z poutních míst. Jednomu z nich, Lurdám chci dnes věnovat pozornost, jednak abychom vzpomněli zjevení P. Marie ^{sobě} ^{ještě} ^{tamějších} ^{ludem s cílem} před 96 lety, jednak abychom si odpověděli na hlavní námitky nepřátel zázraků lurdských a všech zázraků.

^{sto}
Před 100 lety slyšel o Lurdách malokdo. ^{přišla všechna} 11. února 1854 chudé děvče Bernarde Soubirous, řekneme náhodou, přišla k massabielské jeskyni; tam uzřela po onom dni 17 krát Neposkvrněnou. Více než sto milionů lidí, katolíků, nekatolíků, ano i nepřátelů Krista pokleklo na oněch místech, kde poklekla první Bernarde. Minulého roku ~~je~~ bylo na 2 miliony. Nejdobjemnějšími poutníky jistě bylo 26.000 nemocných, slepý, mrzáčci, souchotináři - poutníci naděje, kteří doufali, že snad zde najdou pomoc pro své neduhy, když se lékaři naděje vzdali. - Již od prvních dob putovali nemocní do Lurd. Když tarbeský biskup r. 1862 schválil úctu k lurdské P. Marii, jedna z jeho pohnutek bylo 16 uzdravení, které lékařská věda vysvětlit nemohla. A počet oběžatněných rostl a roste. Přes 500 případů bychom našli v lurdské lékařské komise. Zažraky se staly převážně na dvou místech, u jeskyňky, kde se P. Maria kdysi zjevila, a v nádržkách s lurdskou vodou, kde nemocní ať poutníci anebo ti, kteří se ubytovali v některém útulku, omývání. A mezi nimi se nemocní, jejich přátelé a všichni poutníci modlí. "Svatá Panno Lurdská, ^{jménem} ^{Po dobrém kouzlení} uzdrav mne ke chvále Nejsvětější Trojice". A uzná-li Bůh za dobré, zázrak se stane, slepým se vrátí zrak, nemým řeč, souchotináři, stižení rakovinou, malomocenstvím, paralysí, všichni pro něž lékaři mají jen bezmocné pokřcení ramen, nabývají v okamžiku úplného zdraví. Známý dr. Carrel byl r. 1903 ^{téměř umírající} svědkem uzdravení Marie Ferrandové, ^{na ní} stižené tuberkulosním zánětem pobřišnice; ^{i když vlastně vůbec viděl, že někdo v ní je} 3. října 1950 nabyl zdraví po kupeli v lurdské vodě franc. důstojník Pellegrin.

v květnu t.r. začala znovu chodit Bernardetta Davidová, kterou tuberkulóza kostí odsoudila k doživotí na lůžko. I mimo Lurdy sahá moc lurdské Pan-lurdskou ny. R. 1885 seděl před jeskyňkou v Oostackeru v Belgii 44ti letý dělník

Petr de Rudder. Kláda mu zlomila nohu na dvou místech. Kost nesrostla, začala hnítat, chirurgové vyňali 3 cm kosti, ale rána hnítala dál. Po krátké modlitbě k P. Marii de Rudder vstal a chodil; místo hnitu byla kost, rána se v Několika okamžících zahojila. Když po 23 letech zemřel, lékaři znova zkoumali jeho kost. Byla normální, jen malé jizvy, kde srostla s ostatní. Co říci na tyto případy? "Nevím, jak to vysvětlit, ale nemohu popřít, co jsem viděl", napsal zmíněný již Carrel, který se z pochybovače změnil v horlivého obhájce zázraků. A ti co neviděli?

I) Jedni říkají, že uzdravení nebyli nemocní, že nemoc jen předstírali anebo byli jen zdánlivě nemocní. Ne všechna uzdravení se dostanou do lurdských rukou, nejprve jen ta, kdy nemocní byli před uzdravením důkladně prohlédnuti lékařskou komisí, jejíž členové jsou podle přání papeže Benedikta XIV. většinou nekatolíci. Uzdravení musí uzdravený znova před komisi, a jestliže jen jeden z lékařů zapochybuje, případ se dále nezkoumá. Je-li i tato prohlídka příznivá, nedá komise hned své dobrozdání. Uzdravený se musí ukázat lékařům, pak je užíván za rok. A tedy znova vyšetřuj. R. 1948 na př. z mnoha uzdravení si lurdská kapucínská kapitula pozvala k druhé prohlídce 83 případů. R. 1949 jich přišlo jen 15, a pouze komise odevzdala 4 patnáctičlenné "Národní lékařské komisi". Také tato komise musí dát své dobrozdání, a teprve pak se případu ujmou příslušné diecésní autority. Je ustavena nová komise. Až ona uzdravení schvalí, vysloví se v jeho prospěch biskup. Trvá tedy vyšetřování každého zázraku roky; jistě dostatečná doba, aby ukázala jakékoli předstírání nemoci a uzdravení.

Y) Jiní nepřátelé Lurd se dovolávají léčivých vlastností lurdské vody, v níž jsou rozpuštěny léčivé anebo radioaktivní prvky. - "Z analyse, kterou jsem vykonal, píše toulouský univ. profesor Filhol, plyne, že lurdská voda má složení normální pitné vody, podobné většině vod, s jakými se setkáváme ve vápenitých pyrenejských horách. Ani na radioaktivní prvky není voda mimořádně bohatá". Tytéž výsledky měla zkoumání z r. 1915 a 1934.

A jak vysvětlí naši popírači okamžitou účinnost vody, náhlý vznik - během jediné střelné modlitby - milionů buněk a celých tkání? Proč se neuzdraví všichni, kdo do vody vstoupí?² Proč jedna voda láčí hejrůznější nemoci.

A co říci o uzdraveních, která se stanou bez užívání vody, během modlitby u jeskyně, při požehnání Nejsv. Svátosti? - A ještě na něco bychom měli upozornit. V nádržkách pro koupele nemocných se voda vyměňuje jdehou denně.

"KE KONCI KOUPELI," píše předseda lék. komise dr. Leuret, "se voda podobá velkoměstskému kanálu. A přece, nikdy jsme nezpozorovali ani sebemenší zhošení nemoci, ani nejmenší nákazu krve ani jakoukoliv komplikaci. Tak vypadá ten neustálý lurdský zázrak."

3) Je to víra, sugesce, která uzdravuje, řeknou vám další. "Musím se uzdravit. Maria mne uzdraví" opakuje si nemocní, nervový systém začne pracovat v tomto směru a nemocný vstává skutečně uzdraven.

Nemoci nervového systému, i když ^{nijistník} některé ~~ne~~ nedají vyléčit pouhou sugescí, s~~e~~ lurdská lékařská komise vůbec neobírá. Ani jedno uzdravení nervového systému nebylo nikdy ^{lurdským} studováno lékaři.

Jak však vysvětlíme sugescí skutečné röntgenovými paorsky kontrolovatelné srůst kosti, zahojení rány, vředu, uvedení ve správnou formu revmatismem znetvořeného údu, obnovení porušené části mozku? "Sugesce nezničí bacily, nezahojí žaludeční vředy", čtu u jednoho lékaře. "I když se nám podaří sugescí pomoci nemocnému v organických nemocech, praví jiný lékař, růst vadných orgánů se řídí normálními zákony". Zmínili jsme se o Belgičanu ~~de~~ Rudderovi: než by narostly nemocné ~~a~~ chybějící 3 cm kosti, čekali bychom mnoho a mnoho dní.

V Lurdech byly konečně případy, kde o sugesci nemůžeme mluvit: Jiří Lemesle měl 30 měsíců, byl uzdraven z dětské obrny, ^u Ivona Aumaitre, 32 měsíců stár, ^{do} ~~mrtvila~~ ^{jeho žlutého} ~~mrtvila~~ * okamžiku ^z nárazu po operaci před očima otce-lékaře; 32ti letý G. Gargam z rakoviny, třebas ^z ~~ani v~~ Marii nevěřil. - Naproti tomu, mohli bychom mluvit o osobách sugesci přístupných - a neuzdravily se.

^{Služby de L., konaly se v uzdravených měsících.}

A co říci vyznavačům "náhody"? Náhoda se děje bez jakéhokoliv řádu a vztahu k jiným okolním jevům. Náhodné jevy se neopakují vícekrát na jednom místě, dějí se tomu, kdo o ně nežádá, a tomu, kdo o ně žádá, se nestanou. Jak tedy vysvětlí vyznavači náhody, že ~~Lurdske~~^{Lurdske} zázraky se dějí jen v Lurdech, ^{a mlu} po užívání lurdske vody, že jsou podmíněny modlitbou a prosbou o uzdravení k P. Marii Lurdské? Opakují se vícekrát na témž místě, s jistými vždy se vracejícími okolnostmi, a proto ~~se~~^{míruje} nedějí náhodou.

Zakončeme svůj dnešní rozhovor. Marné jsou útoky nepřátel na Lurdy.

~~Franc.~~ Spisovatel Zola ~~psal~~^{před více než 10 lety} naříkal, že Lurdy jsou trocha dýmu ze slámy - a zatím? Zola zmizel, jeho spisovatelská sláva se brzy rozplyne jako dým ze slámy, a Lurdy trvají dál, dále zvou k sobě miliony poutníků, tisíce nemocných, neduživých a rok co rok řadou z nich tam ~~našla~~^{nalezla} zdraví. Svou všemohoucností Bůh zasáhne do přírodních zákonů ~~jako~~^{aby} odpověď na modlitbu svých věrných. Nejednou užije i vnějšího ~~zázraku~~^{nástroje} vody z pramene, který vytryskl při zjeveních na rozkaz Neposkvrněné. Vždy však žádá pokornou, důvěrnou modlitbu. A proč činí Bůh tyto zázraky? Aby potvrdil, co kdysi zjevil, aby nám dal důkaz, že je s námi a stvrdil ~~bohoslužbu~~, ~~jež~~ Lurdech přinesla světu (matka jeho Syna: "Činěte pokání - modlete se za hříšníky.") ~~pravidlost svou, Ide Marie~~ ~~pravidla svou:~~

Slyšeli jste rozhovor: "Lurdske zázraky" ^{"Již jsem řek. Počkej!"}

Konec zpráv. Nyní si poslechněte rozhovor: "Lurdske zázraky".

ústav pro studium
totalitních režimů

Náš dnešní pořad "Církev v misích" věnujeme Jižní Americe. Uslyšíte úryvek z dopisu českého misionáře v Equatoru, salesiána P.Jandy, a závěrem několik jiných obrázků z jihoamerické misijní práce. Dříve vám podáme zprávy z katolického světa.

~~L'osservatore Romano~~ uveřejňuje poslední zprávu o zdravotním stavu svatého Otce. I dnes shledal jeho osobní lékař zlepšení. Svatý Otec jako obyčejně přijal jednoho ze svých státních sekretářů a jednal s ním o běžných záležitostech. ~~Účastníkem~~.

Ve středu večer se začala v bazilice P. Marie Větší slavnostní novena před svátkem Zjevení Panny Marie v Lurdech.

~~L'osservatore Romano~~ Oficiální list linecké diecéze zahájil v lednu svůj stý ročník. Podobné jubileum oslaví v březnu list eichstátské diecéze v Německu. ~~Burgstall~~

Představení kapucínského řádu zahájili proces blahořečení skupiny svých řadových spolubratří, kteří byli ~~v Antequere~~ barbarským způsobem umučeni komunisty za španělské občanské války r. 1936.

~~L'osservatore Romano~~ Tisíce věřících se súčastnilo protestní manifestace proti náboženskému pronásledování v zemích za železnou oponou v městě Porto v Portugalsku. ~~Za~~ dojemně ~~do~~ mlčení kráčel ~~průvod mužů~~ ^{Tam} městem do portského Kolosea. ~~Promluvilo~~ několik předních katolických laiků. Manifestaci zakončil portský biskup. "Jsem hrdý," pravil, "že mé město, země svobody, věrnosti, kultury a práce smí tak mohutně protestovat proti zločinům, jimiž komunisté snižují lidskou důstojnost a ničí vnitřní svobodu, poslední to útočiště pronásledovaných a utlačovaných."

Do Bruselu se vrátili dva misionáři schetské kongregace, ~~po 26 leti v Číně~~ ^{V minulém} říjnu komunisté vypověděli z Číny. Vyprávěli o marných pokusech úřadů odtrhnout katolíky od Církve a Říma, a donutit je, aby sami zapudili a vyhnali ~~si~~ cizí misionáře. Jeden z misionářů vyprávěl, že poslední 3 roky mu bylo přísně zakázáno vykonávat jakoukoliv kněžskou činnost. Druhý misionář si musel naposled vydělávat na živobytí prodáváním dýmek a nožů.

¶ Jeden čínský obchodník na ostrově Mauricius zasvětil svůj obchod Neopsk-
vrněné Panně, aby oslavil mariánský rok. Obraz Panny Marie visí ^{v obchodu} na čestném
místě a hoří před ním věčné světlo. Jeho příklad našel již několi ^{níku.} nasledov
Při semináři v Mayidi v Belgickém Kongu otevřeli katechetické dokumentární
středisko. Je v něm více než 1500 příruček, několik set obrazů a rytin,
a téměř 300 serii světelých obrázků - vše to pomůcky k lepšímu vyučování
catechismu.

¶ Sestra Marie André od Nejsv. Srdce Ježíšova uvěřejnila článek "Domácí
práce a sociální zákonodárství ve francouzské černé Africe." Podle údajů
sestry Marie André ~~jsou i~~ dělnice ^{a plantážních} i dělnice v průmyslových oblastech ~~a kde~~
poměrně dostatečně sociálně chráněny, a podobnou sociální ochranu žádá
sestra i pro ostatní kraje, zvláště kde ještě je povoleno mnohoženství,
~~její~~ odstranění ^{ne} sestra Marie André ~~žádá~~ důrazně ~~polnáduje~~
~~a prefektur~~
Apoštolskí vikáři ~~ostrova~~ Madagaskaru konali svou plenární schůzi. V spo-
~~listu~~
lečné závěrečné ~~prohlášení~~ prohlásili tužby domorodců po nezávislosti za
oprávněné, a zároveň dodali, že tito mají právo na každé positivní úsilí,
aby nezávislosti dosáhli. S druhé strany však církevní představitelé varo-
vali před možnými výstřelky, zvláště před nenávistí, která ~~nesmí~~ utábořit
v žádném křesťanském srdci. Toto prohlášení tedy odsuzuje jak nenávist
extrémního nacionalismu a marxismu, tak i ustrnulost někdejšího kolonialis-
~~mu~~ ^{listu} Závěrem ^{hráčkou} vyzývají apoštolskí vikáři k věrnosti Církvi a k důstojné os-
lavě mariánského roku. - ~~Toto~~ Prohlášení vzbudilo nelibost místních správ-
ních orgánů, avšak neprávem; Církev ~~nežádá~~ ^{neprávem} zde vzpouru a ~~odloučení~~ od fran-
couzské Unie: ~~klidná~~ ^{nežádá} jen ^{možnost} ^{polnou} vyvoj k úplné správní autonomii; respek-
tuje práva všech, a to v rámci spravedlnosti a lásky. // K těmto dvěma
posledním zprávám připojujeme našim posluchačům, že za ~~zákaz~~ ^{vyřešení} všech
politických i sociálních problémů v Africe v duchu křesťanské spravedlnosti
a lásky se členové Apoštolátu modlitby denně modlí v měsíci únoru.
Nezapomínajte na Afriku ani vy.

¶ Konec zpráv.

Mluvíme-li o misijních zemích, máte jistě na mysli Čínu, Japonsko a severní Afriku. Jsou však ještě jiné kraje, kde ~~nejsou~~ misionáři pracně zasévají sémě Kristova evangelia. Dnes vám v duchu zamedeme do Jižní Ameriky. V Mendesu v Equatoru tam již léta pracuje mezi domorodými Kivary český salesián P. Vincenc Maria Janda. Svým českým přátelům zaslal ~~články~~ zajímavou zprávu o úctě k sv. Václavu mezi svými ovečkami. Přečteme vám ji, jak ji uvěřejnil Salesiánský věstník, s přáním, aby P. Janda svou apoštolskou činností přivedl mnoho duší do Kristova ovčince na přímluvu našeho svatého Václava:

"Po svém příchodu do Equadoru před dvanácti lety jsem s bolestí poznal, že ~~náš český národ~~ je zde považován za husitský a bezbožecí národ, který pro svou zlobu by neměl ani existovat. Německou okupaci naší drahé vlasti tu docela schvalovali. Jakmile jsem jen poněkud ovládal španělstinu, dal jsem se do práce. Vyprosil jsem si z domova od přátel hodně obrázků našich svatých patronů, zvláště svatého Václava. Dal jsem Ve zdejší tiskárně natisknout krátký životopis každého z nich a úryvkem našich dějin a s dovolením představených jsem je rozdával v kostele. Mnozí z našich přátel se začali o nás Čechy zajímat a mou propagandu zcela schvalovali. Vydatně mi pomáhala v této činnosti velká úcta k Pražskému Jezulátku, která je v Jižní Americe velmi rozšířena, mnohem více než u nás doma. Nenajdete tu kostela, ve kterém by netrůnilo na oltáři i ~~člá~~ Pražské Jezulátko. Mé činnosti si všiml i náš apoštolský vikář msgr. Comin. I on se stal ctitelem svatého Václava. Vyjádřil mi dokonce i své přání zasvětit svatému Václavu nekterou kapli nebo kostel ve svém vikariátě. Poněvadž mi začaly docházet milodary na naše misie, slíbil jsem mu, že čeští dobrodinci postaví v Mendezu kostel zasvěcený svatému Václavu. Ze jsem mu tím způsobil neobyčejnou radost, o tom nemusíte pochybovat. --- Po dostavění kostela se začali Kivaři houfně scházet do Mendezu, takže se misionáři nemálo divili. Dříve je bylo třeba s velkou námahou hledat uprostřed pralesa. Svatý Václav jim padl do oka.

Neobyčejná úcta k našemu svatému knížeti se však začala šířit mezi Kivary, když nám poslal z Plzně pan Václav Šafařík krásný obraz sv. Václava na hezkém bělouši. Kivaří mohli na něm něm oči nechat. A nejen oni, nýbrž i bílí přistěhovalci začali navštěvovat náš kostel a vroucně uctívat sv. Václava. Bujný oř v přirozené velikosti se jim neobyčejně líbil.

Jednou onemocněla jednomu přistěhovalci mula. Chudák přiběhl do misijní stanice s balíčkem svic a podal mi je se slovy: "Polovinu zapálit ke cti svatého na koni, a druhou polovinu světcovu koni." Podobných příhod se tam událo na sta. Ale to jen tak, pro zasmání. Co však je podivuhodné: od té doby, co na hlavním oltáři trůní svatý Václav, misionáři již nemusejí vyhledávat Kivary v srdci pralesa. Přicházejí sami a početně, jakoby je vábila jakási neviditelná moc. Dokonce sami prosí o náboženskou výuku. Dobrovoltne a s radostí ~~naší~~ své děti na misijní stanici, abychom je vychovávali. To je jistě nejlepší a snad jediný způsob pokřesťanění těchto nepodajných kmeneů. I misionáři doznavají, že jim svatý Václav přivádí tyto lovce lidských lebek, aby z nich vychovali vzorné katolické křesťany. Zatím co dříve hostili v misii 5-10 kivarských chlapců, kteří po několika dnech tajně utíkali zpět do pralesa, dnes tam mají 120 chlapců a stejný počet děvčat a nikomu z nich ani nenapadne, aby z misie utekl.

Představeným misie svatého Václava je nyní P. Jan Križan Slovák. Chovanci i misionáři se denně modlí za české dobrodince, kteří jim postavili tak nádherný kostel, a za celý náš český národ, za jeho blaho a svobodu.

Svátek dědice české země tu slaví každoročně s velkou okázaností.

To by bylo asi vše o úctě svatého Václava v Equatoru. A poněvadž hodiny právě odbíjejí půlnoc, misím již skončit.

Srdečně vás všechny zdraví váš v Don Boskovi cele oddaný, Vincenc Maria Ueda Janda, salesián."

V F. Slyšeli jste dopis českého misionáře mezi equatorskými Indiany, P. Jandy ^(salesiana).

T Zahrnuje několika obrázků z jihovýchodních misijních církví:

V území mezi Kolumbií a Venezuelou je apoštolský vikariát San Jorges) Pracují v něm španělští lazarišté. Třebas téměř všechno obyvatelstvo jsou katolíci, území je misií; ~~cestou~~ za 16 let obětavé a nanejvýš namáhavé práce vychovatí misionářů ^{zde probíhalo} jen 3 kněze a 4 seminaristy z onoho kraje, bažinatého, opuštěného, nábožensky i mravně málo příznivého rozkvětu kněžských povolání. V poslední době misionáři začali pracovat prostřednictvím matek: v stavovských promluvách jim líčí krásu kněžského povolání a nabádají je k modlitbám, aby se jejich synové ~~zavázali~~ zavětili zcela Bohu.

V severovýchodním Peru pracují Františkáni mezi 150.000 Indiánů. Téměř všichni jsou pokřtěni, ale apoštolát mezi nimi je spojen s velkými obtížemi, protože žijí rozptýleni na nesmírném teritoriu 225.000 km².

40 kněží a bratří prochází rok co rok vesnicí za vesnicí, chýší za chýší. prošel

Ap. vikář ~~maxštáck~~ své území již desetkrát křížem krážem. Františkánum pomáhá 90 řeholnic z různých kongregací: učí ve školách a ošetřují nemocné. Ani na péči o domorodý klerus se nezapomíná. Vikariát UCAYALI je jediná misie, ^{"Peru"} která má jednoho světského kněze a 4 řeholníků ^{rodilé} Indiány.

(Stát ~~brasilijský~~ Bahia má 570.000 km²; mezi 5 milióny katolíků pracuje jen 370 kněží. Lidé sice hodní, ale úplně ponechaní ^{na posaš} spiritismu a pověře.

Jeden seminarista si stěžoval, že za celé prázdniny nebyl ani jednou na mši svaté. Nejbližší kostel byl 80 km vzdálen. Tento nedostatek kněží,

jak jsme našim posluchačům nejednou referovali, je zjev společný celé Jižní Americe. Všechna biskupství pracují ze všech sil, aby jej pokud možno odstranila, a musíme říci, že se často jejich snahy setkávají s velikým úspěchem. ^{z studium} a s pochopením misionérů.

ústav pro studium
totalitních režimů

se
Také podle dněšní zprávy ~~z~~ zdravotním stavu svatého Otce znovu zlepšil.

Ve čtvrtek ráno přijal svatý Otec svého prosekretáře msgra Montiniho.

Dnežní l'Observatore Romano otiskuje radostnou zprávu Posvátné Kongregace Svatého Officia, že lovaňský profesor university Müller ~~zaslužený~~^{Kamil} uposlechl dekretu Svateho Oficia, kterým byl zařazen na index zakázáných knih jeho spis "Encyklika Humani Generis a vědecké problémy". Jak jsme se již zmínili, prof. Müller v tomto spise mluvil o vývojové teorii jako o dokazaném faktu, zatím co je ještě stále pro všechny nezaujaté vědce jen teorií t.j. pokusem o vysvětlení jistých přírodních jevů. Autor se svými trvzeními ~~nejdno~~^{radicim'} v octl v rozporu s naukou Církve.

V Římě při basilice 12 apoštolů byla ve středu zahájena generální kapitula řádu františkánů minoritů. Zástupcové provincií celého světa zvolí nového generála řádu. Na kapitule chybí zástupcové provincií polské, rumunské, bulharské, jihoslovanské a čínské, kterým jejich komunističtí páni nedali dovolení k cestě.

Hanoverský biskup evangelický dr. Lilje se velmi rozhodně vyslovil pro nerozlučitelnost manželství. Také schválil rozhodnutí západoněmeckého ministra pro rodiny učinit rozvod co nejnnesnadnější.
~~katolická~~

Nemocnice svaté Rodiny v Birminghamu je jediná nemocnice v městě, která má ve svém lékařském sboru lékaře černé pleti. Nemocnice byla postavena ~~zdejší~~ ~~základní~~ ~~příspěvků~~ státu i místních předních civilních osobností různých vyznání. Rakouská provincie Bratří Božího milosrdenství řídí 12 nemocnic a sanatorií s 2100 lůžky. Provincie má dva domy i v Palestině v Nazaretu: jeden útulek pro nemocné a jednu veřejnou ~~zdejší~~ lékarnu.

Z Číny byl vypovězen P. Sacchetini z řádu Tovaryšstva Ježíšova po 20 letech obětivé práce. Zvláště se zmiňoval o nepřátelství komunistů ~~pro~~ kat. ~~na~~ ženskému sdružení Mariina Legie. Komunisté obžalovali ji z politických zločinů, ze špiónáže a vládním dekretem ~~roz~~rozpustili. Když se Mariini legionáři scházeli dál, začalo zatýkání, vyslýchání, mučení; pro mnohé to znamenalo i smrt. Legionáři však neustoupili, žijí dál a šíří svou bláhodárnou činnost. I komunisté přiznali svou porážku: "Zdolali jsme 8 milionů nacionalistických vojáků, ale několik set mladých nadšenců porazit nemůžeme."

Dnešní pořad DOBRÝ PASTÝŘ věnuje našim kněžím. - Připravili jsme pro Vás přehledný referát o činnosti svatého Otce Pia XII v minulém roce: PIUS XII.-UČITEL NÁRODŮ.- Dříve si poslechněte zprávy z katolického světa.

Drazí důstojní pánové, celý svět sleduje s mimořádným zájmem zprávy o zdravotním stavu svatého Otce. Celý svět ~~že~~, alespoň věřící katolický svět, se modlí za jeho úplné uzdravení. Jako jedna z hlavních příčin onemocnění svatého Otce byla udána přepracovanost, nervová vyčerpanost, celková únava. Ačkoliv ~~že~~ má Pius XII., i podle posledního dobrozdání lékařů, při svém vysokém věku 78 let všechny důležité tělesné orgány zcela zdrávy, nervová vyčerpanost ho přinutila, aby změnil své dosavadní pracovní tempo a na čas si důkladně odpočinul. - Kdo zná vyčerpávající denní ~~pracovní~~ program papežův, se tomu nebude nikterak divit. Svatý Otec je tu vzorem všem nám kněžím: ~~všechny sily všechnen čas~~ věnuje Církvi! Opravdu dobrý pastýř! K pastýřskému úřadu, který mu svěřil Kristus, náleží též učit svěřenou Církev. A právě tento učitelský úkol konal i v posledním roce Pius XII. s vypětím všech sil a neopominul žádné příležitosti, aby nekázal slovo Boží - vhod i nevhod - mohli bychom opakovat se svatým Pavlem, nezalekl se žádného aktuálního problému, aby k němu nezaujal stanovisko, aby neupozorňoval, nevaroval, nepovzbuzoval - opravdový učitel národů, který se buď vystřídaly ve svých zástupcích při vatikánských audiencích, anebo ~~k nimž~~ obracel přímo lisy a rozhlasovými projevy. Přehledný referát o této činnosti svatého Otce nám může být užitečný po mnohé stránce: ukáže nám svatého Otce při jeho práci a zároveň nás i přesvědčí o vlivu Církve v dnešním světě, o jejím mladistvém nadšení, s kterým se chápe nových a nových úkolů, před něž ji staví světový vývoj.

x

Svatý Otec za poslední rok pronesl na 88 delších a kratších řečí a proslovů a z nich, v době tak zvaných prázdnin, které tráví v Castel Gandolfo, 25. ~~června~~, mezi ~~dy~~ nímž řada dlouhých ~~řečí~~ v nichž se zabýval problémy vědeckého světa. - Svatý Otec mluvil k dětem, alespoň třikrát. 19. dubna přijal na tisíc chlapců z ústavů na Borgo San Bosco, 27. srpna 120 dětí - výlečných mřzáků, 10. února promluvil rozhlasem ke žactvu amerických katolických škol. -

Mluvit k mládeži je pro svatého Otce mimořádnou radostí: tak měl příležitost promluvit v dubnu k vítězům v katechismových závodech a v listopadu k premiantům národního závodu náboženské kultury. K svatému Otci přišli i universitní studenti ze Španělska, z Paříže i ze Sorbonny, z Italie a všem zdůraznil odpovědnost, kterou jim ukládají svěřené hřivny jejich vyššího vzdělání. Papež ví, co znamená mládež pro Církev i pro národ, a proto při nejrůznějších příležitostech, když měl před sebou vychovatele mládeže a profesory, dotkl se pedagogických problémů a řešil při tom řadu aktuálních otázek. – Papež za poslední rok měl 9 velkých řečí k lékařům, specialistům nejrůznějších oborů: vojenští lékaři, psychiatrové, chirurgové, odborníci v genetice a v mikrobiologii, neuropsychiatrové a urologové se vystřídali před papežovou učitelskou katedrou a pro každého z nich měl nejen slova otcovského přivítání, nýbrž použil každé z těchto příležitostí, aby řešil některé jejich problémy z hlediska křesťanské mravouky. – Ale i svět techniky zaujal Pia XII. Alespoň pět magistrálních řečí měl k inženýrům, kteří se v Římě sjeli na různé mezinárodní odborné studijní kongresy. Juristé slyšeli jeho slovo třikrát, mluvil k novinářům a zdůraznil jim velký význam a odpovědnost jejich poslání: být ve službách pravy a ve službách míru je jejich přední úkolem! A dále přijal řadu zástupců jiných zaměstnání a oborů lidské činnosti: úředníky, zemědělce, dělníky a dělnice. Při těch příležitostech využil sociální učení Církve a hájil důstojnost lidské osobnosti proti náporům materialistického technického řádu. *Některé z nich* měly velmi široký ohlas a přesahovaly svým významem skupiny, jimž byly přímo adresovány.

Ale vedle těchto řečí pronesl alespoň deset rozhlasových poselství a promluv při různých náboženských národních eucharistických kongresech: tak mluvil k prvnímu kongresu dánských katolíků, k eucharistickým národním kongresům v Australii, Brasilii a Italii a při podobných příležitostech. Mimo tato slavnostní poselství však měl i několik pastorálních promluv ke svým Římanům: z farnosti svaté Sáby a ke třem farnostem z římské periferie; promluvy, v nichž se zračí nejen otcovská dobrota římského biskupa ke svým diecesánům nýbrž (v nichž je) obsaženo i mnoho vzácných pastorálních rad. *Nepřipomínáme velké věci v církvi*.

Ovšem učitelské působení svatého Otce není vyčerpáno živým slovem. Svatý Otec v roce 1953 vydal 2 okružní listy k celé

Církvi: o svatém Bernardovi a o mariánském ráce, dále dva apoštolské listy, 24 apoštolských konstitucí a řadu jiných listů, prostřednictvím státního sekretariátu k různým sociálním týdnům a podobným studijním kongresům. Svatý Otec s vypjetím všech sil koná svůj apoštolský úřad. Budeme se proto tím vroucněji za něho modlit, budeme připomínat tuto povinnost i našim věřícím.

MODLEME SE za našeho svatého Otce Pia XII....

Oremus pro Pontifice nostro Pio.../capella Giulia/

ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

■ dnešnímu nábožensko vzdělávacím pořadu vzpomeneme výročí smrti papeže ~~utký říká 100 lety prohlásil sv. P. M. že čas je významný.~~ pia IX. Připravili jsme pro vás přednášku "Pius IX., papež Neposkvrněný" ~~h. posluchajte~~ Dříve vám podáme zprávy vatikánského rozhlasu. (Poutní)

Osobní lékař svatého Otce uveřejnil přehlednou zprávu o ~~nemoci~~ ^{d. Gileardi Lisi} zdravotním stavu svatého Otce Pia XII. Již od 25. ledna trpí svatý Otec zvýšením horečky a znamkami žaludeční poruchy spojené se škytáním. Toto škytání zmizelo před 3 dny. ^{tělem} Klikická prohlídka vyloučila jakéholidiv jiné reakce také všechny hlavní orgány svatého Otce jsou zcela zdrávy, takže lze doufat ~~xxx~~^{xxv} a nebude mít žádných následků

Na římském vikariátu zahájili proces blahořečení zakladatele kongregace ~~Vrhutského Pánu~~ (resurekcionistů), polského kněze, sluhy Božího Petra Semenka. Pro neutěšenou dnešní situaci se proces nemohl začít v Polsku.

Sekretariát stáleho výboru sociálních týdnů italských katolíků rozhodl, že se příští 27. sociální týden bude konat Pise od 19. do 25. září, a bude jednato rodine ~~a současněm~~ ^{a vlivem, které na ni mají} sociálních změn ^z

Katolické maďarské spolky v Bruselu v Belgii vzpomenou v neděli 7. února páté výročí nespravedlivého a svatokrádežného odsouzení komunistickým ~~soudem~~ ostřihomského arcibiskupa kard. Mindsentymo. monumen

Pařížský tisk se velmi příznivě zmiňuje o nedávném provolání abbé Pierra prostřednictvím vatikánského rozhlasu ve prospěch vydědenců dnešní spořečnosti, kteří nemají střechy nad hlavou a musí trávit své dny i noci pod širým nebem. Ani ~~3~~ 3 hodiny ^{co abbé Pierru umínil vše} po ~~proneseném~~ provolání byla již organizována 3 střediska pro lidi bez přístřeší. "V každé pařížské čtvrti ^{všude}, kde můžete dát přístřeší, světlo, chléb, lůžko, ať je nápis: "Kdo trpíš, ať jsi kdokoliv, nejdi dovnitř, oddechni si, pojez a vyspi se. Zde tě mají rádi". I v prostředí ^{de} nábožensky vlažných vzbudilo provolání abbé Pierra velký ohlas.

Konec zpráv. Nyní si poslechněte přednášku "Pius IX. papež Neposkvrněný". (Poutní)

Pius IX - papež Neposkvrněný

V neděli 7 února se krypta patriarchální basiliky svatého Vavřince za
hradbami ~~najnávštěvnějšími hosty~~ biskupství, ~~řehož řadou~~ a kongregací se bude sloužit zádušní mše svatá
za papeže Pia IX., který zemřel 7. února 1878 a je zde pochován. Mše svatá
se slouží péčí komitátu pro mariánský rok, neboť Pius IX. to byl, jenž
prohlásil Neposkvrněné Početí panenské Bohoričky
8. prosince 1854 ~~zádušní mše svatého Vavřince za članek~~
Výročí jeho smrti chtěl bych použít, abych před vašimi zraky krátce vy-
líčil 32 pohnutých let, kdy kormidlo lodičky Petrovy třímal tento první
velký moderní papež, a jaké místo v jeho vládě měla Neposkvrněná.

Pius IX se jmenoval rodným jménem Jan Mastai Ferreti. Bylo mu 54 let, když se ubíral do svého prvého konklave. Vyšel z něho jako Pius IX. Volba mladého kardinála, známého svými sympatiemi k novodobým požadavkům národu, byla přijata s radostným uspokojením v Italii i v cizině. Skutečně, Pius IX. chtěl co nejvíce vyjít vstříc tužbám doby a tak dobrotnou zažehnat nebezpečí revoluce. Udělil rozsáhlou amnestii ve svém státě, uvolnil tisk a proti vůli zahraničních politiků dal svým poddaným konstituci. Oslavy a ovace tak liberálního papeže nebraly konce. Když jel městem, byli i když vyobrazeni a lid táhl jeho povoz, přeplněný růžemi a květy. Jen krátce měla trvat Revoluce. R. 1848 měla svou odezvu i na apenninském poloostrově. Pokrokáři žádali papeže, aby vyhlásil válku za sjednocení Italie. Papež odmítl. Do světských a politických záležitostí se měl vložit. Toto "ne" znamenalo konec jeho popularity. Vojска, která měla hájit hranice jeho státu, je o své újmě přestoupila a stát mocí obsadila. V Římě se stali pány revolucionáři. Revem, kamením a strelbou si vynutili nové ministry. Papež se stal zajatcem svých poddaných. Již druhého dne byl ze svého zajetí v převlečení vysvobozen a se utekl do Gaety v neaponském království. Tam se stal dějištěm nejpustší demagogie. Učervaného slavnostního zbrusu papež moci, nemůžete. Dále publikoval novinu a vydal ústav. U svatého Petra zpíváno slavné Te Deum a první triumvir Giuseppe Mazzini usedl na trůnu, na kterém sedává při obřadec sám papež. Počítal 3 triumviry.

Začalo drancování kostelů a paláců, zabírání církevního zboží, duchovní týrání, některí i zabiti, kláštery měněny v kasárny. Jen půl roku vládla luza v Římě. Francouzská vojska vpadla do Italie, za týden Říma dobyla a zůstala tam až do r. 1870.^[70.] Papež zůstal ve vyhnanství až do r. 1852, dokud se pobouřené myslí neuklidnily a náruživosti neztichly. Vracel se za klenoty hlaholu zvonů a hřimání děl, ale neusadil se na Kvirinále uprostřed města, nýbrž ve vzdáleném Vatikáně. 3 roky revoluce způsobily v Piově politických názorech úplný převrat. Pasivně přihlížel, jak mu pokrokáři a negrtátele křesťanství pod rouškou sjednocení Italie brali z jeho státu kus za kusem, až z něho konečně učinili vatikánského vězně. S pravou křesťanskou hrđostí Pius IX. odmítal smířit se s novými poměry. Byl v právu, a ti, kdo mu nabízeli almužnu, byli uchvatiteli a vetřelci. V očích těch, kdo vidí v papeži světského vládce, znamená vláda Pia IX tragedii. Ztratil vše. V očích svých věřících však tím více zazářila jeho nadzemská, duchovní moc - před níž se po 50 letech sklonili i potomci někdejších uchvatitelů. Do Canosy šli italští králové, ne papež.

Mnoho vykonal Pius IX. pro Církev za své dlouhé vlády. Mohl bych jmenovat řadu uzavřených konkordátů, obnovení hierarchie v Holandsku, Anglii, boj za svobodu Církve v Německu, Rusku, Španělsku, Mexiku. Jeho vláda má dva vrcholy: r. 1870, kdy prohlásil neomylnost papežů ve věcech víry a mravu, a rok 1854 - den, kdy oslavil Bohorodičku, tímže slavnostně ji prohlásil Neposkvrněnou. Neposkvrněná byla vůdkyní a hvězdou jeho pontifikátu. - Sémě této papežovy ústy k Neposkvrněné můžeme hledat v mládí; ~~v~~ v koleji sv. Máchala se podle zvyku škol řádu kleriků Matky Boží - piaristů - denně modlival ~~na~~ Korunku 12 hvězd - výsad - P.M., ~~z nichž čtvrtá~~ velebila Boha, protože uchoval Marii. Při jejím početí vši skvrny. V koleji se stal členem sdružení nejlepších studentů "Akademie dei Constanti", která podle stanov žádala zvláštní úctu k Neposkvrněné, předpisovala pust v předvečer svátku a sv. přijímání ve svátek Nep. Početi. I jako papež zůstal členem Papežské akademie Neposkvrněné a její obraz jej provázel na cestě do vyhnanství.

Sotvaže přijel do Gaety, šel poděkovat Marii, že jej chránila a vyvedla z pohnuté revoluce. Zde se též rozhodl, že se přičiní o dlouholetou kontroversi, zda Maria byla počata bez poskvrny či ne. Jmenoval komisi 8 kardinálů, aby studovali, zda je možno a příhodné Mariinu výsadu prohlásit za članek víry. 2. února 1849 encyklikou Ubi primum^{a tunc} porádá jakýsi písemný všeobecný koncil. (se ptá biskupů celého světa na jejich mínění) Pro prohlášení se vyslovilo 536 biskupů, 36 se nezdala doba příhodná a jen 4 vyslovili pochybnost o pravdě samé. Také theologové poradci se vyslovili příznivě. A když se pius IX. vrátil do Říma jmenoval další 3 pracovní komise. R. 1854 bylo již jisté, že k prohlášení dojde. Poslední dny listopadu a první týden prosince se sešlo ve věčném městě 54 kardinálů, 42 arcibiskupů a 92 biskupů. V konsistorním sále vatikánském se radili - a jako z vyššího vnuknutí společně na konci konference zvolali: "Petre doce nos, confirma fratres tuos - Petře, uč nás, potvrzuj své bratry."

V pátek 8. prosince se sešli všichni preláti dící v Římě v Sixtinské kapli. Papež začal litanii ke všem svatým. Po invokaci "Svatá panno panen" se shromáždění zvedlo a všichni sestoupili do svatopetrského chrámu. Na 50.000 poutníků plnilo chrámové prostory. U hlavního oltáře začala papežská mše svatá. Když bylo přezpíváno evangelium řecky i latinsky, přistoupil k Piu IX. děkan kardinálského sboru, provázen nejstarším arcibiskupem a biskupem, dále arcibiskupy řeckého a arménského obřadu, a prosil, aby prohlásil dogmatický decret Neposkvrněného Početí, jenž "přinese radost nebi a naplní veselím celý svět." Papež zapěl Veni Creator Spiritus k Duchu svatému a pak četl dogmatickou bulu. Odvolávaje se vnu na tradici, t.j. svědectví papežů, církevních Otců, biskupů a theologů, prohlašuje učení, že Panna Maria byla hned v prvním okamžiku svého početí mimo řádnou milostí Boží, pro budoucí zásluhy Kristovy uchráněna dedičného hříchu, za zjevený článek víry. Radostně Amen bylo znamením souhlasu biskupů. - Hluboké ticho; papež i přítomní jen stěží přemáhají hluboké dojetí. - Sotvaže dočetl, roztrhly se mraky a paprsek sluneční vnikl

oknem do basiliky, jakoby slunko spolu s věřícími skládalo hold Neposkvrněné. Rozezvučely se zvony celého Říma, hřměla děla Andělského hradu, náměstí, ulice, domy ozdobeny girlandami a květy. Po mši svaté zazpíval papež Te Deum. Nato posvětil zlatou korunu posetou drahokamy a jí korunoval sochu svaté Panny nad oltářem v kapli sv. Petra. Telegrafní drát ohlašoval radostnou zvěst do celé Evropy. "amkoliv zpráva přišla, všude se rozezvučely zvony, a jejich radostný ples se nesl spolu s hlasem zvonu opetrského svatého chrámu k trůnu nebeské Královny.

Druhého dne obdržel každý papežský prelát zlatou medaili s nápisem:

"Marii bez poskvrny počaté z prvotin australského zlata dal raziti Pius IX. 8. prosince 1854."

Srdce pokorného Pia IX. bylo štastno. ůkol, který mu svěřila Boží Prozřetelnost, aby ozdobil korunu výsad přeslavné Matky Boží novým drahokamem jej považoval za zvláštní a vždy si ~~zakládá~~ Boží vyvolení.

Bylo mu 87 let, když umíral."Všechny své předchůdce na stolci Petrově předstihl délkou pontifikátu, 32 let. Zažil největší ponížení, protože byl oloupen o poslední zbytek světské moci, ale zato tím jasněji vynikla před celým světem duchovní stránka jeho důstojnosti, když byl všeobecným koncilem prohlášen za neomylného ve vykonávání svého nejvyššího úřadu před tím Od jeho doby zvedá Petrova skála ještě výše než kdy ~~jinak~~ jak obrovská sfinga z vlnobití časů a názorů své kamenné čelo, ~~jež~~ ^{ana} nese hluboce vrytou zjevenou pravdu."(Rau)

V dnešním pořadu Nedělní zvony uslyšíte dialog jednoho starokřesťanského spisovatele "Pronásledovaná Církev" a závěrem mariánskou poznámku: "Velká Paní Maďarska". Dříve vám podáme přehled zpráv vatikánského rozhlasu svatého Otce Pia XII.)

Zdravotní stav se podle dnešní oficiální zprávy znova zlepšil. Svatý Otec měl klidnou noc a v sobotu ráno jednal téměř hodinu se svým státním proskretářem msgrem Montinim o běžných církevních záležitostech.

Generální kapitula řádu františkánů minoritů zvolila generálním ministrem řádu provinciála umříjské provincie svatého Františka Serafinského, P. Vittoria Constantiniho. 62 generálních definitorů, provincialů a kustodů zastupuje na kapitule všechny řádové provincie, kromě některých ze zemí za železnou oponou, které nemohly ani poslat ani jmenovat své zástupce.)

Sotvaže se svatý Otec doslechl o velkých vánicích, které v posledních dnech úplně odloučily od světa řadu obcí v severní Itálii, požádal předsedu Papežského pomocného díla, aby do postiženého kraje poslal jeho jménem potraviny, oděv a léky.

Ve středu 11. února uplyne 25 let od podepsání t.zv. Lateránských smluv, jimiž došlo k dohodě mezi italskou vládou a svatou stolicí, a tak se skončil dlouhý nevyjasněný stav mezi oběma vládami. K tomuto jubileu vydájí jak vatikánské tak i italské pošty zvláštní příležitostnou známku. Na vatikánské známce bude podobizna papeže Pia IX. prvého vatikánského vězňa.

Podle zprávy varšavské rozhlasové stanice jmenovala katovická kapitula novým generálním vikářem jistého Jana Piskorze, podle varšavského rozhlasu světícího biskupa. Papežská ročenka neuvedí žádného preláta tohoto jména. Varšavská zpráva dodává, že Piskorz byl naposled dekanem vratislavské kapituly a pro svou pokrovkovou činnost vyznamenán křížem řádu "Polonia restitura". - Jak známo, katovická diecése je hasilným zakroky komunistických úřadů bez všech svých pastýřů: jak ordinářem msgra Adamským, tak i světícím biskupem msgr. Bednarzem a Bienkem.

česká hovor

President Spojených států severoamerických zaslal předsedovi Unie katolických organizací za osvobození kard. Mindsethyho list, kde praví, že ~~ženám~~ (madarského primasa a všech, kdo trpí pronásledování od komunistů, pronikly za hranice totalitních států a se stal celému světu symbolem víry a svobody.

řeh. Ve Francii nad očekávání kvetou kongregace Ježíše Ukřížovaného. Její členky, nemocné nejrůznějšími nemocemi, obětují svá utrpení za Církev a za spasu světa. Mateřský dům má kongregace v Brou ve Francii, nyní bude otevřen nový dům v Holandsku a brzy i ve Spojených státech severoamerických. Jmérem ~~xxxkk~~ presidenta německé spolkové republiky odevzdal bavorský ministerský předseda známému katolickému spisovateli, papežskému prelátu msgre Petro Döpflerovi vyznamenání záslužného velkokříže Německé spolkové republiky.

Archiv vídeňské arcidiecéze byl po prvé od druhé světové války znova otevřen veřejnosti. Hned v prvních dnech se našlo několik dokumentů významných pro místní dějiny.

Konec zpráv. Nyní po krátkém úvodu uslyšíte dialog: "Pronásledovaná Církev".

F. Slyšeli jste dialog: Pronásledovaná Církev.

D. Závěrem poznámku: Velká Paní Maďarska.
Slavná

ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

z alj půsto jeho hrálostí a marnou aby ona neplnila toto jí zavření dlužnosti leží zde odmuz.

RaVat CECO 6-2-54 sob

44/2

Pronáledovaná Církev.

Kdybychom listovali dějinami Církve, viděli bychom že její stránky jsou zbroceny krví. Na Kalvarii začala téměř nepřetržitě pronásledování, a pokračoval v Jeruzalemě, v Římě, Persii, v Evropě; - a v našem moderním dvacátém století se píší Církevní dějiny krvavými písmeny: v Mexiku, Španělsku, Číně, Rusku Maďarsku, Poslku, československu - a jen Bůh ví, kde budou Církev pronásledovat zítra. Proč tato pronásledování? [Roku 1953 a '54 říkají její pronáledovatele] "Církev se spojuje s cizími mocnostmi, je nepřítelkou lidu a národa, zpronevěřila se pravému křesťanství". Nepřítelkou světové římské říše byla i hrstka 12 palestinských rybářů, která začala hlásat Krista před 1900 lety. Nepřítelkyní pravého křesťanství prý byla i v 8. století na východě, protože dovolovala malovat a uctívat obrazy Krista a svatých. Než záleží opravdu mocným tohoto světa na tom, aby uchovali Církev čítou a neporušenou? Anebo jim více jde a šlo o to, aby rozotocili Církev moci své a Státu? - Nemohla mlčet a nemlčela Církev na tyto nevlaskosti. Volala Anathema, slova odsouzení pronásledovatelů a neprátelů, ale týmž dechem prosila svého Základatele, Průvodce a svou Záštítu, aby přišel: Maranatha - Přijď Pane Ježíši. - Bylasi jista svou nepřemožitelností a svým vítězstvím nad nepráteli, i když za cenu krve - protože je s ní Bůh. A přece, tato jistota jí neodejmula úplně ze srdce kus úzkosti, bolesti, tísň. Církevní spisovatel pseudos Athanasius vyjádřil svou bázeň v dialogu Krista s Církví; z jeho slov možná lze říci: Jistě se tom Církvě.

Před Kristem předstupuje Církev, která nezná ani lži ani půtráfnky.

Jednorozeny Syn Boží na ni pohlédne a praví: "Co tě vede ke mně, má snoubenko, vzácná dcero, Panno neposkvrněná?"

A "Smutek plní moje srdce, jen o jedno prosím: Sud, Páne, ty, kteří mne soudí, povstaň k válce proti všem, kdo mi vypověděli válku."

B "Proč ti vypověděli válku, pověz mi, ~~vezni~~ mi, má dcero".

A "Můj Páne, táhnou proti mně do boje, protože jsem nezloně věrná tvému evangeliu, protože slavím pravé a neporušené Pascha, slavit, protože

protože mám v úctě klaním se Tvoří obrazu a hájím si jej, jak mi jej odevzdali Bohem osvícení apoštolé, abych jej hájila jako obsah a záruku Tvého svatého učení o vzkříšení těla."

3 "Ah, nebuď smutná, jestliže proto táhnou proti tobě do boje - neklesej tvoje odvaha, nebuď unavena tvoří mysl."

2 "Pohled, víš přece, že kdo mne zapře pro vzkříšení těla, kdo nezachovává můj obraz bez chyby a skvrny, toho zapru i já před svým Otcem v nebesích a před všemi jeho vyvolenými anděly. Kdo trpí se mnou pro mé Pascha, bude se mnou i ve slávě."

A "Kdo se neklaní našemu Pánu, Ježíši Kristu v tělenému, budiž proklet Maranatha, Přijď Pane Ježíši. Amen".

3 "Ty však, moje snoubenko, hlásej neustále svým dítkám: Zůstaňte věrní Božím zákonům, nebojte se hněvu králu, hrozeb tyranů a rozezleného soptení bojovníků zla.

Nebojte se ohně a meče a revu divokých zvířat. Jestliže vás vyloupí, jestliže vám vše vezmou, statky, dům, vše, co je vám drahé, Pohled, odpadlíky a pronáledovatelé, kteří vás chcějí zničit, ty budou uvrženi do hlubin."

Cokoliv nepřátelé lstně proti xám tobě, moje snoubenko, vymyslí, já, Bůh rozdělím na padrť.

Na skále stojíš, Církvi, a tvoje skále je pevná a žije."

A "Maranatha, přijď Pane Ježíši, pomoz, abychom křesťansky snášeli pronásledování, abychom dobré činili těm, kdo nás pronásledují a nás nenávidí, abychom se modlili za ty, kdo nás zalují a zvedají do dračů, očerňují a pronásledují. Maranatha. Přijď, Pane Ježíši.

ústav pro studium
totalitních režimů

~~Klame~~

Velká Paní Maďarska.

Kdykoliv celý křesťanský svět pokleka v mariánském roce před oltářem své nebeské Královny, vzpomíná i na ty těch, kterým zloba pronásledovatelů nedovolila pokleknout v duchu vedle nich. 7. února vzpomínáme tímto způsobem na jednoho velkého ctitele Mariina, ostřihomského arcibiskupa a maďarského primasa, kard. Mindsenthyho. Právě před pěti roky jej komunistické soudcové nespravedlivě a svatokrádežně odsoudili k doživotnímu žaláři. - 1945

Se jménem Mariiným na rtech vstupoval arcibiskup Mindsenthy na ostřihomský stolec, aby byl svědomím svého národa a varoval jej před omyly, které v zemi vyrážely hlavu. - 15. srpna zahajoval slavnostně mariánský rok maďarských katolíků, a jako program dal svým věřícím: prohloubit v sobě vědomí, že Maria je patronkou a Harmónie Paní Maďarska. - 1. ledna 1948 dal kard. Mindsenthy čist ve všech kostelích pastýřský list - a znova kladl všem na srdce, aby se vrátili k Marii, která byla a bude bezpečným a hvězdou maďarských národních dejin. Jmérem svého národa slíbil Marii, že svátek Velké Paní Maďarska - Magna Domina Hungarorum, bude slaven jako zasvěcený svátek, jestliže svou mocí, přímluvou a mateřskou láskou utiší stahující hukot blížících se bouří a vln. - 1948

Podle posledních zpráv statečný syn Mariin trpí stále pro svou věrnost Církvi jejího Syna. Zároveň však slyšíme, jak slavně byl v Maďarsku zahájen rok zasvěcený té, kterou kard. Mindsenthy tak miloval. - Radujeme se s křesťanským světem nad tímto uvolněním pronásledování a rozkvětem mariánského života, které jsou jistě i plodem modliteb a obětí trpícího primasa a zároveň mu dodávají útěchu a sílu v nepřístupné vězeňské cely.

A Velkou Paní Maďarska, která je též Ochránkyní Moravy a Paladiem české země, prosíme, aby chránila všechny, kdo trpí pro jejího Syna, a jako tolíkrát zvítězila nad nepřáteli jeho Církve, tak také zdrtila svou panenskou patou ty, kdo ukládají dědictví jejího Syna dnes.

Slavná něž Matko a Paní - rodilá rodiči našeho něžího Krista - z našich lidí nzedá něž blesk a Tobě, kteroumuž něží - na něži vlohou umí ani na nás budeš lítostit.

Zprávy pro neděli.

O Poslední zpráva o zdravotním stavu svatého Otce je uspokojivá. Zlepšení, které se projevilo včera v pozdních nočních hodinách, trvalo i v neděli dopoledne. Svatý Otec přijal v neděli státního prosekretáře Msgra Montiniho a projednával s ním některé závažné problémy církevní správy.

F Katolický svět vzpomínal v neděli 7. února pátého výročí svato-krádežného odsouzení maďarského primase kardinála Mindszentyho. K doživotnímu žaláři. Třebas ~~Vatikán~~ proces proti němu uváděl i jen politické důvody, kardinál Mindszenty byl odsouzen a trpí pro víru a pět věrnost k Církvi: nemohl a nechtěl se stát kolaborantem režimu v jeho boji proti náboženství. ~~Movatán~~

Poutní cesta do svatého Jakuba v Compostele ve Španělsku, kdysi tak slavná, zhovu ožila novými poutníky. Letošní jubilejní rok, který se tam koná, přivede tam mnoho poutníků z celého světa. Jsou hlášeny pouti z řady zemí Jižní Ameriky: Uruguay, Cile, Kuby, Portorika; dále z Kanady, ze Spojených států, z Mexika. Z evropských zemí se přihlásily Italie, Francie, Anglie, Irsko, Německo a Portugalsko. Přidruží se k nim i pout uprchlíků z Polska: přijdou s korouhví Matky Boží čenstochowské.

Mexická liga mravnosti vypsala čtyři roční ceny pro výrobu dobré mravných filmů. Za minulý rok byly uděleny ceny filmům Rovzod / podle Bourgeta/, Otče náš a Evženie Grandet. Čtvrtou cenu dostal biograf Roble, poněvadž za celý rok nepředvedl ani jeden závadný film.

Řád svatého Františka - tak zvaných minoritů, kteří právě konají v Římě generální kapitulu - působí ve 36 státech. Mají 512 klášterů, 109 studijních kolejí a 5.700 řeholníků. Nástupcem posledního generála P. Hessa, který zemřel loni v srpnu v Asissi, byl zvolen Ital, umrijský provinciál P. Coconstantini.

O K 25. výročí historického dne podepsání Lateránských úmluv mezi svatou Stolicí a italským státem, 11. února 1929, vydá vatikánská pošta dvě hodnoty pamětních známek, ~~na nichž~~ podle kresby profesora Pizziho je ^{ne my} znázorněn plán Vatikánského města a obraz papeže Pia XI.

F KONEC ZPRÁV.- Poslechněte si nyní v rozhlasové rubrice Pět minut náboženské kultury Otce Pavla.

Katech.: 14

Mluví lidé. Co mluví lidé ke knězi?

"Důstojný pane, měli jsme na gymnasiu profesora, na kterého nikdy nezapomenu. Neučil nás nejenom odříkávat z paměti, ale vedl nás k tomu, abychom uměli také přemýšlet a sami si o všem dovedli udělat úsudek. Vyšvětoval nám literaturu, mluvil pěkně o našich básnících, ale vždycky nezapoměl dodat: "Víte, chlapci, já Vám něco chválím a něco haním, ale nevěřte mi, opakuji vám to, nevěřte mi, naučte se pochybovat o tom co slyšíte, ráději se přesvědčte o všem sami!" Nevímco tomu, důstojný pane, říkáte, mně se aspoň zdá, že tento způsob je jediný prostředek, jak vzbudit zájem o nějakou věc. Proč dnes mají lidé tak málo zájmu o naboženství? Myslím, že je to proto, že od mládí slyšeli: To musíš věřit, a to musíš věřit, to musíš brát, jak se ti to k věření předkládá! Pochybovat je hřich! Nezdá se vám, že takovým způsobem se ubíjí poslední zájem, který tu ještě je? Co o tom, důstojný pane, myslíte?"

Co o tom myslím? Myslím především to, že pochybovat a pochybovat je rozdíl. Navádět mladé lidí k tomu, aby se o všem přesvědčili sami, je někdy dobré, ale někdy to může být také zlé. Medicína se dnes studuje pokusně. Znamená to, že mají medikové sami na sobě zažít všechny nemoci, aby se sami přesvědčili? Ani v normálním životě se o všem sami nepřesvědčujeme, jinak by byl život k nesnesení. Představte si, že by vám šel v zaměstnání ani v tom nejmenším nevěřil a všecko po vás kontroloval? Bylo by to jednání slušné? Kdybyste to dělali doma služce, dál do týdne výpověď. A co kdyby se děti od mládí učily nevěřit zasedně rodičům, kdyby pětiletý kluk po každé rozvažoval, je-li to pravda nebo lež, když mu matka něco povídá?

Česká sekce Vatikánského rozhlasu
Pochybovat o slovech druhého bez vážného důvodu je podezřivavost, která slušného člověka uráží. Nemá snad urážet Boha?

Věříme-li jednou, že z Písma svatého a z úst Církve vychází slovo Boží, je pochybnost vyloučena, protože by to byl projev nedůvěry naprostě neodůvodněný. Bůh je pravda sama, nemůže a nechce oklamat.

Musíme tedy jenon slepě přijímat, co se nám k věření předkládá? Přijímat ano, ale ~~ale~~ slepě ne! Naopak, ~~sí~~ otevřenýmá očima! Něco jiného je nevěřit a něco jiného je ptát se, zkoumat, rozvášlet. Dokonce si smí věřící člověk klast námitky proti naboženství. roč by ne? Sam sv. Tomáš Akvinský, jeden z hlavních církevních učitelů, začíná svou knihu o bohosloví vždycky námitkami a strojennou pochybností: "Je vědec, existuje Bůh?

klade si otázku. A odpovídá: "Zdá se, že ne! Proč? Protože máme ty a ty důvody proti existenci Boží." Je tedy sv. Tomáš nevěrec? Hřeší? Nikdo ani nezapochybuje o tom. Klade ty otázky jen proto, aby lepe pochopil; ve skutečnosti on sám věřil vždycky pevně.

Mluví lidé: "Máme právo pochybovat o všem, tedy i o náboženství". - Ano, máme právo pochybovat o tom, co není jisté, máme právo nevěřit někomu, kdo nás oklamal, ale nemůžeme si podezřívavostí odcizit toho, kdo nám vždycky chtěl dobré a kdo se nemůže mylit a kdo nás nechce oklamat, to je - Bůh.

Mluví katolický Katechismus: Kdy je naše víra pevná? Naše víra je pevná, věříme-li tak, že ani dost málo nepochybujeme.

Mluví Kristus Pán: "Budete-li mít víru jako hořčičné zrnko a řeknete této hoře: Přejdi odtud tamto, přejde, a nebude vám nic nemožné." (Mt 17,19).

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu uslyšíte opět Otce Pavla. Bude pokračovat v Pěti minutách náboženské kultury v cyklu: Nepochopená slova. - Dříve Vám však podáme přehled posledních zpráv z katolického světa a závěrem obvyklý římský komentář.

Zprávy. - Konec zpráv. - Následuje rozhlasová rubrika: Pět minut náboženské kultury. - U mikrofonu Otec Pavel:

Posloucháte Vatikánský rozhlas. - Slyšeli jste Otce Pavla. V cyklu Nepochopená slova nám vysvětlil, že můme ujet...

----- Závěrem si ještě poslechněte týdenní římský komentář:

Drazí přátelé,

v tomto týdnu pozornost celého světa se upírala k Berlínmu, kde schůzka čtyř zahraničních ministrů měla upravit svátku cestu k míru: ale naděje se den ode dne zmenšovaly a znova se ukázalo, že slovo mír je v některých ústech jen propaganické zbraní, která má sloužit jen jednostranným cílům ~~neboli~~ ideologie. Jsou obavy, že místo sblížení berlínská konference ukáže jen jasněji hluboké rozpory mezi východem a ~~západem~~ západem. - Ale nebyl to jen Berlín a otázka světového míru, které k sobě soustřeďovaly světový zájem: katolický svět - a mnozí, mnozí nekatolíci - sledovali s vnitřní úzkostí každou zprávu, která přicházela z Vatikánu o zdravotním stavu svatého Otce Pia XII. - Pius XII. je jistě jeden z největších a nejupřímnějších obhájců světového míru; celý jeho pontifikát byl zasvěcen velikému dílu sbratření celé lidské rodiny a zmírnění hrozných následků válečné katastrofy, před níž se mu nepodařilo svět zachránit. Proto plným právem už první zpráva o jeho onemocnění vzbudila v celém světě tak upřímný a živý zájem. - A tento zájem ještě vzrostl, když první lékařský bulletin jeho osobního lékaře profesora Galeazzi-Lisiho - při všem optimismu - dával tušit, že nemoc svatého Otce by mohla vzbudit vážnější obavy, kdyby nenastalo zlepšení. - Celý svět, rozdelený tolikerými různorodými zájmy, celý věřící svět se spojil v modlitbě za Pia XII. Za jeho brzké a dokonale uzdravení. - V Anglii kardinál Griffin nařídil modlitby po celém Londýně a připojili se katolíci v celé Anglii. Holandský episkopát vyzval všechny věřící rovněž k modlitbám za papeže. Podobně z Austrálie přišla zpráva, že kardinál Gilroy vydal výzvu ke křížové

vému tažení modliteb za svatého Otce. Za svatého Otce se modlí Kanada a Argentina, na svatého Otce vzpomínají v těchto dnech zvláště vroucně katolíci němečtí, kteří mu vděčí za tolik. - Modlu se ovšem i Řím: ve farních kostelích se konají zvláštní pobožnosti za uzdravení svatého Otce. Ve farním kostele vatikánského města, svaté Anny, bylo vidět v těchto dnech velmi mnoho věřících před svatostánkem. Ale nejvíce modliteb se asi nese k nebi za jeho uzdravení z baziliky Panny Marie Větší, kam zvláště v těchto dnech putuje mnoho Římanů.

Bohudíky, podle posledních zpráv nastalo zlepšení ve zdravotním stavu svatého Otce. Poněvadž však řadu dní nemohl přijímat žádoucí potravu, je velice slab. Lékař mu nedovolil sloužit mše svatou. Proto v jeho ložnicí byl postavem oltář, u něhož je pro něho sloužena mše ~~svatá~~, při které přijímá Tělo Páně. Ale ani v těchto dnech nemoci nepřestal se ~~z~~^{6. říjce} zajímat o záležitosti vrchní církevní správy. Každý den sleduje hlavní události a celou hodinu o nich jedná se svými prosekretáři - Msarem Tardinim a Msarem Montinim. - V posledních dnech ho navštívili též jeho příbuzní, jedna sestra a jeho synovci. - Nezapomněl ~~a~~ v těchto chvílích na druhé, kteří jsou v bídě: poslední sněhové bouře ohrozily několik vesnic v severní Itálii. Ihned, jak se o tom ozvěděl, nařídil presidentovi papežského pomocného díla, aby tam poslal ~~charitativně~~ první pomoc.

Budeme tedy, i my, čeští katolíci, v těchto dnech se ještě vrouněji modlit k Matce Boží - Uzdravení nemocných, aby vyprosila svatému Otci brzké a trvalé uzdravení.

Slyšeli jste týdenní římský komentář. -

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu Církev mlčící jsme pro vás připravili překlad reportáže novináře na záta na hru
že jednáme Henry Šapira "Smrtelný boj pravoslavné církve s marxismem
v Sovětském Rusku. u dnu z vlny z Ríma hlasu.
Závěrem vám podáme přehled zpráv vatikánského roz-

Také podle dnešní zprávy se zdravotní stav svatého Otce zlepšil. Jeho osobní lékař mu dovolil na chvíli vystoupit (a pohybovat se v pokoji.)

Jako obyčejně přijal W. Pue svého státního prosekreťáře msgra Montiniho a jednal s ním běžných církevních záležitostech.

Jak jsme vám oznámili před časem, rozhodl římský komitát pro slavení mariánského roku, že každý čtvrtok budou putovat do basiliky P. Marie Vítězové na společnou pout věřící některé národnosti ze zemí za železnou oponou.

Minulý čtvrtok vykonali svou pout Poláci. Mši svatou sloužil generální vikář Poláků v zahraničí arcibiskup msgr. Gawlina.

V neděli ráno se sešla maďarská římská kolonie v časáři sv. Marka na smírnou mši svatou obětovanou za jejich primasa, arc. Mindsenthyho, který právě před 5 lety byl odšouzen k m. mudem na doživotí do žaláře.

Těhož výročí vzpomíná dnešní L'Osservatore Romano delší článkem. Katolický svět a všichni čestní lidé na nespravedlivé uvězneného kardinála nezapomněli; je jim symbolem lidské důstojnosti, kterou její nepřátele chtěli zdepat a zničit.

Podle katolické ročenky Velké Britanie vzrostl počet katolíků v Anglii o 60.000; 11.000 z nich jsou konvertiti. Westminsterský arcibiskup kard. griffin nedávno prohlásil, že anglická katolická Církev roste zvláště v dělnickém prostředí, 80% konvertitů bylo z řad dělnictva.

Konec zpráv. Nyní sám poslechnete reportáž "Boj (pravoslavné církve) na život a na smrt s marxismem v Sovětském Rusku".

Upozorňujeme, že kádér uvedený ve 3 lho. odp. vysílání často zpravidlosti vyle.

rozhlas má hrátky vlnami v pásmu 41m, 31m, 25m, 19m a na střední vlnu 196m.

Boj pravoslavné Církve s marxismem.

Mnoho toho slýcháváte o sovětském Rusku, o jeho důmyslné mírové politice, o jeho hospodářství, průmyslu, a nejednou i o tom, jak v Rusku žije a kde te ^{u nás} ~~pravoslavná~~ Církev. Je to vše pravda? Nedávno se objevil v žápadním tisku zajímavý referát jednoho novináře, který prožil v Rusku více než 20 let. Piše o sovětské politice, hospodářství, a jeden článek věnuje ~~šíření~~ ^{hl. hrdiny} i náboženským otazkám. V dnešním pořadu ~~vánujeme pozornost tomuto poslednímu~~ ^{jin vydání hl. časti během článku} ~~mu dává záhlub~~ předmětu. Pisatel Henry Sapiro nadpisuje svůj článek slova: "Pravoslavná Církev bojuje beznadějný boj s bezbožeckým marxismem".

"Většina těch několika cizinců, kteří v posledních letech byli v Sov. SSSR, byla překvapena - a musíme říci oklamána - horlivou náboženskou církví, které byly svědky. V městech viděli přeplněné kostely a katedrály, a na venkově ikony na čestném místě ve světnici - nejednou hned vedle fotografie Leninovy a Stalinovy. Nad vesnice se tyčily cibulovité vížky cerkví, které stále jsou nejvýstavnější budovou v Moskvě. Nekonečné řady žen i dětí nosily o posledních velikonocích k posvěcení své koláče. A v patriarchální basilice Zjevení v překrásných bohoslužebných oděvech sloužil slavnou mši svatou patriarcha Alexij za asistence metropolitu a biskupů, uprostřed lidu, který se svicemi v rukou setlačil, aby víc katedrály bylo plno. Na oltář. I kolem ~~kkk~~ O půlnoci, kdy patriarcha zapíval slavné Chrámostos voskres, rostoucí jáсот přímo nebral konce: Voistinnu. Náš údiv však chladne a se menší pohlédnemli na statistiky. Před první světovou válkou bylo v Rusku asi 54.000 pravoslavných kostelů. R. 1939 jich bylo jen 4.225, a po druhé světové válce, kdy byly znova navázány přátelské styky mezi církví a státem vzrostl tento počet na 20.000, jinými slovy ani ne na polovinu kostelů z r. 1914, třebaže počet obyvatel se bezpochyby daleko zvětšil. V Moskvě je tento rozdíl ještě nápadnější. R. 1914 Moskva s půl druhým milionem obyvatel se mohla pochlubit 450 kostely a 25 kláštery. Dnes má město 7 mil, obyvatel a 48 kostelů a ani jeden klášter. Není tedy divu, že ~~těch několik~~ málo kostelech se lid skutečně ^{k neplnění} tlací.

Když jsem přísel před 20 lety po prvé do Sov. svazu, viděl jsem skupiny mladých komunistů, členů Ligy bezbožníků (organisované Jaroslavovským) veřejně manifestovat proti náb. obřádům. "Pryč s kněžími, mnichy a rabiňy" (vlevo). Byla to doba bojovného ateismu. Všechny veřejné sály v okolí kostela byly zabaveny. Tančilo se tam a konaly koncerty - vždy v době bohoslužeb. Každé větší město mělo své protináboženské museum anebo stálou výstavu, nejednou ~~v místnostech~~ znárodněného kostela nebo kláštera. Podlým způsobem se tam sesměšňovalo náboženství a ztotožňovalo s pověrou a čarodějem (stvím). Dnes v Moskvě i v jiných městech, kam cizinci smějí vstoupit se náb. obřady konají svobodně. Policisté v uniformě řídí nával věřících a starájí se o pořádek na ulicích. Zádná náb. funkce není sesměšnována. Četní kněží mají státní vyznamenání za statečnost za války a výjimečně se objeví i v komunistickém oficiálním tisku zpráva o náboženské slavnosti. Pravoslavní kněží jsou vychováváni v dvou kolejích a asi $\frac{1}{4}$ seminářích. V Kovně na Litvě je i katolický seminář. [Vyučování náboženství je povoleno jen doma anebo v kostele]. Je asi 20.000 pravoslavných kněží, ale tento počet se menší, protože semináře světí jen 100 kněží za rok. Poměr mezi církví a státem se zdá být korektní, ale je studený, ne-li nepřátelský. Jeho základnou je známý 124. článek ústavy o plné rozluce Církve od státu, a škol od Církve, aby ^{byl} se zajistila svoboda svědomí; ~~se~~ se povolují jak náboženské funkce, tak i protináboženská propaganda (fiktivní). Když začala druhá světová válka, 80ti letý patriarcha Sergius, dlouho vězněný pro svůj odpor proti sovětské vládě, vyzval své věřící, aby se modlili za vítězství ruských zbraní pod vedením "z boží vůle vůdce ruského národa" Josefa Vissarionoviče Stalina". Nedlouho ~~nato~~ (jsem směl patriarchu navštívit. "Církev jako národní a vlastenecká instituce, vysvětloval mi, ~~když hře Russi byju o boži a myslí vlasti~~ nemůže lhostejně přihlížet k boji za vlast. Sergius však neměl sympatie k komunismu, o němž si nedělal ilusi. Když jsem se ho na př. ptal jakým dojmem na něho působil Stalin při návštěvě, kterou mu patriarcha vykonal, usmál se; ale nechtěl se o tomto předmětu šířit. Dostal však

ne věříme *u ducha*
 od státu (jisté, ústupky a doufal v další. Byly zrušeny vysoké daně uložené
~~bylo někdy dvanáct~~ církvi, otevřeny zrušené kostely, 49 klášterů dánou Církvi používání,
~~de k nám jich mnoho nemá~~, ne k majetnictví, a povoleny bohoslovecké koleje.

vedomosti byzantské ligy *se* *plamí*
 Podle statistiky Jaroslavovského bylo za války asi 50% vojáků hlásilo k náboženství, [vždyť většina pocházela z venkova. I v zázemí bylo vidět obnovu náboženského života.] Byl to Kalinin, předseda nejvyššího sovětu, kdo hlásal náboženskou snášenlivost v zákopech. Na jedné schůzce aktivistů strany se vyslovil proti sesměšňování náb. předmětu mladými komunisty. *člověk má svobodu*
Po válce *byl* Kalinin jedním z prvních, kdo žádal o návrat k protináboženské propagandě. Byl *ale* proti násilným metodám, chtěl náboženství vyhladit výchovou. Věru, není nutné násilí, když má strana v rukou tisk, rozhlas, školu a všechny prostředky jak ovlivnit veřejné mínění. Počet návštěvníků kostelů se znova zmenšil v kancelářích a náboženské obřady se staly řidčeji.

Nes
 Svou smlouvou s Kremlinem Alexij zlepšil situaci (Církev, v jaké zanechal jeho předchůdce patriarcha Tichon, který exkomunikoval celou sovětskou vládu.) "Prosíme vás, všechny věrné dítky pravoslavné Církve, abyste se zdrželi jakýchkoliv styků s těmito monstry v těle lidském; pryč od těch, kdo činí zlo." Dnes se v *pravoslavných kostelích* modlí za blaho a prospěch sovětského státu.

Místo Jaroslavovského metody, zničit Církev, dal Stalin jí nový statut, který se osvědčil ve chvíli kdy národní jednota byla naprosto nutná.

Stalin se již nemusel bát. Protisovětské prvky v hierarchii i v kněžstvu byly mrtvy anebo vyřazeny, *Církev vzala na sebe*, že bude schvalovat vše co jí stát vyhlásí. Stalin měl též po ruce novou generaci, vychovanou v ateismu a jí mohl svěřit dozor, aby Církev *neměla* příliš daleko.

Protináboženská činnost se soustředuje na mládež. O posledních velikonočních učitelka, kterou znám, *se* tázala Děti, kolik z nich neslo posvětit jídlo do kostela. 3 4 *u ní bylo*. jídlo do kostela. 5 děvčat odvědělo Ano. - "A věříte v Boha?" tázalase jich učitelka. "Ne", jejich matky a babičky je poslaly. "Příště reknete

rodičům, že nevěříte v Boha, a proto že jich nemůžete poslechnout."

Hned ale dodala, že děti mají mít v úctě rodiče, nedohadovat se s nimi,

že však ~~mají~~ ^{jistě} hájit své vlastní přesvědčení. - Před 20 či 30 lety učiteli
kázali dětem rozbíjet doma ikony a manifestovat hlučně před kostely.
^{v Sov. Rusku} ~~hádat se o rodinu, usiloval ji~~ ^{za svou}

Kdo chodí do kostela je ve veřejném životě vyřízen; nedostane se na
~~olympické~~ ^{místo} ~~sociální~~ ^{na římskou} místo. "Komunisté a náboženství jsou ~~ne~~ sloučitelní", je refrén
Také známý slogan ~~bezbožího~~ : "Kdo - ~~je~~ lidem". Za války jde o ~~je~~ propagandu.

propagandistu u mládeže. Není tedy divu, že kdokoliv se chce dostat vý-

še na společenském žebříčku, se náboženství pečlivě straní. Je skutečně

překvapující, že ~~z~~ takových okolností najde patriarcha několik set mla-

dých lidí, kteří ^{mí} ~~považují~~ kněžství za ~~povolení~~ ^{vybírá} ~~a do semináře~~ vstupují. —

Protináboženská propaganda je zvláště silná v pohraničních krajích balt-

ských republik a západní Ukrajiny, kde je obyvatelstvo z velké části

katolické a pak v mohamedánských republikách střední Asie. Proti této

propagandě je církev bezmocná. ^{Bývají jeho křesťané v mnoha, mnoha, různých}
^{vidět v mnoha, mnoha, různých} ^{pravoslavní církve mnoha, mnoha, různých} ^{pravoslavní církve mnoha, mnoha, různých}

Až dosud náboženství přežilo v Sovětském Rusku nejkrutější válku, jakáž

se kdy proti náboženství vedla. Kdyby trvaly válečné podmínky, mohla

Církev získat nazpět, co ztratila za předcházejících 25 let. Ale Kremlí-

není spokojen s někdejší dohodou o vzájemných stycích: Zničil náboženství

úplně v porevolučních generacích, a nyní vstupuje bezbožectví novým ge-

neracím. Můžeme soudit, že velká většina sovětských dětí nedostává

ké výuky, protože ^{muži} ~~muži~~ ^{než mladiství} ~~mladiství~~ církve ^{smí} ~~smí~~ ^{vyučovat} jen v soukromí

~~– když jí modlitbu zdeji~~ a dospělí (jsou ~~–~~ již ^{muži} načkování bezbožectvím anebo z politického a

sociálního nátlaku se náboženství sami vzdálili. Jen málo naděje má —

Církev, že ~~přežije~~ v Rusku Malenkovově."

Tak končí novinář Sapiro svůj článek o Boji církve s marxistickým bez-

božectvím. - Je těžko říci, zda se jeho proroctví splní či ne. Pro

nás katolíky je truchlivý osud pravoslavné Církve odstrašujícím příkla-

dem, kam zavede náboženství otročení atátní moci - a zároveň výzvou

k modlitbám k Bohorodiči, tak vyzývané ruským lidem, aby celou odloučenou

ruskou Církev přivedla do jednoho ovčince pravé Církve.

zpráva

WITSK.

Zástupce kat. mezinárodní organisace intelektuálů Pax Romana promluvil před komisí Spojených národů o přirozeném právu rodičů dát dětem výchovu. Odvolával se při tom na 26. článek Prohlášení o lidských právech, a soudil, že rodiče proto mají právo si zvolit školu kterou chtějí, statní anebo soukromou.

Rochester. Předseda papežské komise pro Svatou zemi msgre Mc Mahon prohlásil na jedné konferenci, že postoj svaté Stolice včí paletinským táz- kám se nezměnil. Svatá Stolice žádá imunitu pro svatá místa, mezinárodní statut pro Jerusalem a spravedlnost pro 800.000 arabských uprchlíků, a svobodu pro menšiny jak arabské tak i židovské. Kromě v otázce komunismu nepromluvila nikdy svatá Stolice s takovým důrazem.

M Bombay. Katolická americká organisace poslala 34 velkých beden léků a potravin do indických krajů, na něž dolehl hlad. Rozdílením byl pověřen bombayjský arcibiskup kard. Gracias.

LISABON V srpnu tohoto roku bude město Lisbon hostit plenární shromážde- ní hnutí katolické inteligence Pax Romana. Na zasedáních budou studovat problémy křesťanského apoštolátu ve svobodných povoláních. R.1955 bude hnutí Pax Romana konat svůj světový kongres v Anglii.

CHITTAGONG V Chittagongu v Indii oslavili sté výročí misijní práce vakis- tanu. Prvou stanici založili kněží kongregace svatého Kříže.

TAIPEH. Katolický život na ostrově Formose je ve stále vzestupu. Počet katolíků se v posledních několika letech téměř ztrojnásobil. Také roste počet kněží, protože nejeden misionář, kterého komunisté vyhnali z Číny, ochotně volí jít na Formosu a pracovat dál mezi svými milovanými Číňany.

M Tiruvalla. Celá jakobitská farnost spolu se svým farářem požádala o návrat do katolické Církve. Přijetí farnosti Mundakkayam vykonal tiruvallský biskup msgre Josef Mar Saverios, který sám před lety se z jakobitského ritu vrátil do lůna pravé římské Církve.

Bonn Západoněmecké ministerstvo pro rodiny chystá zavedení zlevněného jízdného na železnicích pro společné jízdy rodin.

Řezno. Dílo pro postavení rodinných domů v řezenské diecézi postavilo dosud 360 domů, a jsou v proudu práce na dalších 226 domech. V nedávném pastýřském listě žádal řezenský biskup své věřící, aby i dále štědře podporovali toto dílo. "V mariánském roce, mějme před očima svatou Pannu která nenašla ani ten nejskrovnější příbytek. Z lásky k ní hledme poskytnout dům svým bratřím, kteří jsou bez střechy nad hlavou jako kdysi Mařia v Betlemě.

Madrid. V Madridu se skončil informativní proces o mučednictví dvanáctileté Josefky Vilasekové, která raději volila smrt než by se zrekla lilečistoty. Akta procesu byla zaslána do Říma k dalšímu jednání za oslavě této následovnice svaté Marie Goretti.

Quebec. V Quebecu v Kanadě se bude konat pátý světový kongres katolických ošetřovatelek a sociálních pracovnic na téma "Povolání ošetřovatelky a vývoj dnešního světa." Kongresu bude předsedať rektor magnificus katolické Lavalské university.

Jerusalem. V Jeruzalemě byl ustaven komitát pro mariánský rok. Prvou náb. manifestací, kterou komitát organisoval, byla velké společné noční po-procesí v Haifě. Chystají se pouti do Nazaretu na 25. března a 2. května bude pout na horu Karmel. Představitelé všech tří katolických rituů: latinského, řeckého i maronitského chystají se solečnou mariánskou výstavu. Teheran. Latinský ordinář v Teheranu organisoval kurs, aby udržel mezi katolickou mládeží živý zájem o mariánský rok, jak se slaví ve světě. Každá katolická komunita uspořádá mariánskou oslavu. První oslavu pořáda jí věřící chaldejského ritu.

Angola. Také katoličtí biskupové vyzvali své věřící k důstojné oslavě mariánského roku příležitostným pastýřským listem.

Fulda. Jubilejných oslav 1200stého výročí mučednické smrti svatého Bonifáce se súčastní také vídeňský arcibiskup kard. Innitzer. Svou účast přislíbil též biskup z Tours ve Francii, protože město Tours mělo s prvním klášterem ve Fuldě velmi přátelské styky.

Slavnostní číslo : 38/1-2 i 37/1

Vatikánské Město. Páteční L'Osservatore Romano přineslo zprávu Posvátné kongregace svatého Oficia, že profesor lovaňské university Kamil Müller se poslouchně podrobil dekretu svatého oficia, jež zařadilo na index zakázáých knih jeho spis "Encyklika Humani generis a vedecké problémy". Jak jsme našim posluchačům referovali, prof. Müller kladl přílišnou váhu vývojové theorii, která pro všechny opravdové přírodní vědce je stále jen teorií, t.j. pokusem o vysvětlení řady přírodních jevů, ale ne dokázaným faktem. Svými tvrzeními se nejdánou octl v rozporu s tradiční naukou Církve.

Tatáž Posvátná kongregace sv. Oficia upozorňuje dekretem z 5. ledna všechny biskupy, aby neschvalili bržurky, které obsahují příslíbení daná Kristem svaté Brigitě; příslíbení nemají žádnou zárukou autenticity Novým generálním ministrem řádu františkánů minoritů místo náhle zemřelého P. Bedy Hessa byl zvolen na kapitule, která se v těchto dnech koná v Rímě, provinciál umbrijské provincie P. Vittorio Constantini.

Třebas svatý Otec sám je nemocen, přece se zajímá o potřeby trpících, sotvaže se doveděl, že řada italských vesnic byla nedávnými vánicemi velmi postižena požádem předsedu Papežského pomocného díla, aby jím jeho jménem poslal léky, potraviny a šatstvo.

Ve Vatikánu i v Itálii vzpomenou 25. výročí podepsání t. zv. Lateránských smluv, jimiž došlo k míru mezi italskou vládou a svatou stolicí po více než 50 letech nevyjasněného napjatého stavu.

Tournai. Tournaiský biskup msgre Himmer v příležitostném pastýřském listu k zahájení mariánského roku žádal své veřící, aby se v duchu poselství P. Marie Fátimské hojně modlili za obrácení Ruska a za mír.

Beauraing. Bauraing, malé belgické městečko je známo svou mariánskou svatyní, na místech kde se před 22 lety zjevila P. Maria. Při svatyni je mariánské museum, které bylo v posledních dnech obohaceno řeckou ikonou, sochou P. Marie "de la Solidad"-ze samoty a P. Marie du Succes

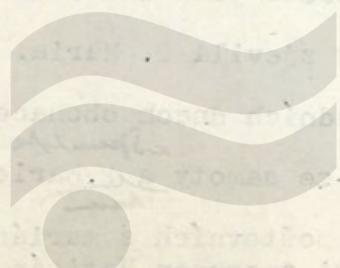
"Uspěšné" z Bruselu. Také sbírka známk poštovních s mariánskými motivy stále roste. Nejhojněji je mezi známkami zasoupen Vatikán, Itálie a Německo.

Také v minulém týdnu u internatů vzdělávání, počtu množství lidí
byl nemožen. Počle psichologického zprávy se mu vede lépe, v pondělí mohlo
mít slibně a počkat s reportáží o vzdělávání. Ráni přijímal i v. Otec roční
negativní vzdělávacího a vzdělávacího a jednalo s nimi
o běžných církevních začleněních.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Nový York Ruský protikomunistický denník, který vychází v Novém Yorku, přináší zprávu, že mohamedánští poutníci ze Sovětského svazu do Mekky byli neustále pod policejním dozorem, protože projevovali známky otevřeného nepřátelství vůči ostatním mohamedánským poutníkům. Poutníci prý nedávali navenek žádnou náboženskou horlivost a byli mezi nimi propagandisté, kteří nemeškali rozset materialistické slovíčko mezi ostatními mohamedánskými poutníky.

NOVÝ YORK Ze Spojených států severoamerických chystají společný zájezd do Svaté země a do dvanácti evropských zemí skupiny katolických, protestantských a židovských osobností; ~~z~~ účelem společné pouti je sblížení všech ras a náboženských vyznání.

SAO PAOLO Celá Brasilie se chystá na oficiální oslavy zakladatele města sao Paolo jesuitského misionáře P. Anchietu, který přistál na brasilské půdě před 400 lety. ~~Inchdem slavnost' je provázen uvolněním biskupství na místě~~ ~~původního sídla. Původním byl president republiky i prez. Národního~~ ~~zákonu~~ V Rumunsku prý ~~sao Paolo~~ se mezi komunistickými pohlaváry velmi debatovalo, zda se smí předvádět na jevištích Shakespearův Hamlet, kde vystupuje Duch. ~~jeho nedostatkům odpovídající roli~~. Divadlo bylo zakázáno, aby se v lidu nepodporovaly náboženské přežitky.

ANTVERPY P. Craynert z kongregace Bílých Otců prohlásil, že téměř v celé Africe ~~sešel~~ touha domorodců opustit pohanství a přijmout lepší světový názor. Katolické misijní práci činí mnoho škody islam, který přijímá nové členy bez vážné přípravy, a konečně i materialismus. Afrika je v kvazu, Církev musí být přítomna, aby jí pomohla zvolit, co je správné. - Našim posluchačům dodáváme k této zprávě, že ~~xxx~~ modlitby obětuje své oběti a modlí se v únoru "za křesťanskou spravedlnost a lásku v Africe". Nezapomínejte na ní ani vy.

Paříž Do Francie budou převezeny ostatky prvého apoštolského vikáře na dálném východě, msgra Palluho, který žil před 300 lety. "Budeme si považovat za štěstí, že smíme ze svých kostí a námah budovat most, po němž jednou půjdou misionáři do Číny a Tonkinu", psal jednou v dopise tento statečný duchovní syn apoštola národů sv. Pavla.

V dnešním nábožensko vzdělávacím programu vám jeden mladý český historik promluví o "Hnutích za dobrovolnou chudobu evangelickou". Dříve si poslechněte poslední zprávy vatikánského rozhlasu.

Podle poslední zprávy vatikánské informační služby se stav svatého Otce znovu poněkud zlepšil. Svatý Otec měl klidnou noc a jeho osobní lékař mu dovolil pohybovat se po pokoji.

V památné basilice Panny Marie Ara Coeli na římském Kapitolu se bude ve čtvrtek konat slavné Te Deum u příležitosti 25. výročí uzavření t.zv. lateránských smluv, jimiž došlo k smíru mezi svatou Stolicí a italským státem. Obřead vykoná generální vikář svatého Otce kard. Micara a budou ~~zúčastnit se~~ ~~mu přítomny~~ nejvyšší vatikánské a italské státní autority a zástupci diplomatického sboru. [Na památku tohoto jubilea daroval svatý Otec italskému státu vzácný fragment reliéfu Ara pacis, který po staletí byl ~~uchováván~~ ve vatikánských museích.]

V Sixtinské kapli se bude konat ve středu ráno slavné Requiem za ~~xx~~^{poslední} ~~papeže~~^{memoriulu} ~~Pia XI.~~^{Paia XII.} ~~požehnání~~^{zvěstování} rakve ~~kultu~~ kard. Tisserant

Jménem římských veřících ~~zaslal~~ ^{nařídil} generální vikář římské diecéze kard. Max Micara svatému Otci ~~říši~~ brzké ~~u~~ a úplné ~~u~~ uzdravení, a ujistil jej hojnými modlitbami za jeho zdraví před obrazem P. Marie "Salus populi Romani".

Jménem svatého Otce za přání i za modlitby poděkoval kard. Micarovi státní prosekretář msgre Montini.

Jak jsme vám již oznámili, oslaví v Rímě Výroční den lurdských Zjevení P. Marie pontifikální mši svatou u papežského oltáře v basilice P. Marie větší. Mši svatou bude sloužit prefekt posvátné kongregace seminářů a universit kard. Pizzardo, za přítomnosti bohoslovů a kněží římských papežských seminářů a kolejí. Přisluhovat budou rektory ^{tří} kolejí česko-slovenské, polské a litevské — ~~Zemí to, v níž~~ ~~kdysi~~ ^{nařízení} ~~zde~~ ~~zde~~

Konec zpráv. Nyní si poslechněte přednášky jednoho mladého českého historika. Promluví vám o Hnutích za evangelickou dobrovolnou chudobu, Slyšeli jste ^{první část} přednášky o Hnutích.... Druhou část ^{hodinu prolehlou za 14.00 h.} + 1. 23. května.

I

Církev je společnost, v níž se jako v žádné jiné, projevují dva prvky a dvě tendenze: božské a lidské, časné a věčné. Církev je síť, do které se chytly i špatné ryby, církev je kumkum, pole, na kterém roste mezi pšenici i koukol. Církve žije ve světě a přece má nadpřirozený cíl a jsou v ní uloženy nadpřirozené prostředky spásy spravované a sdělované lidmi. Proto se vždy pohybovala a pohybuje ve ~~ve~~ dvojím nebezpečí: zesvětštění a odsvětštění, jak bychom se mohli vyjádřit, totiž odpoutání se od skutečného světa. Oba směry jsou extrémní a na škodu církvi. O zesvětštění církve, hlavně v údech stojících v popředí, se ví mnohem více, často více než je pravda, o druhém nebezpečí ji ohrožujícím od přehnaných spirituálů, se už ví mnohem méně. A přece církev sama bojovala anathematy proti tomuto směru, odsuzovala apokalyptické a chiliastické proudy, stejně jako františkánské spirituály nepočítající se skutečným světem. Často právě spiritualistický směr přispěl podstatnou měrou k reformě církve a k odklonu od přílišného zesvětštění, ale vzápětí, když tento směr přestřelil, ocitl se na mimocírkevní půdě. Reforma církve jde totiž krokem pomalým, ale jistým, zachovává spravedlnost a lásku a spojení s viditelnou hlavou-papežem.

Všimněme si ve dvou přednáškách některých spiritualistických směrů ve 12. a 13. století, neboť i jejich dějiny nám mohou sloužit k poučení. Papá Řehoř VII. ve 12. století náleží jistě k největším papežům dějin církve. Církvi a kleru zjednal nebyvalou autoritu před panovníky, uskutečňoval energicky své heslo "iustitia et pax", "spravedlnost a mír", snažil se o opravdový řád ve světě, ale hlavně o reformu kněžského života a jeho mravů. Reformní hnutí klášterů vycházející z Cluny mu v tom bylo nejlepším pomocníkem. Benediktinské kláštery jsou v rozkvětu, knížata jim projevují svou přízeň velkodusnými dary celých hospodářských jednotek a území. Jsme v době feudalismu. Většina lidu odvádí světskému nebo duc ovnímu pánu roční uznávací poplatek. Není divu, že i z těchto malých ale ~~xx~~ mnohých poplatků se hromadí bohatství, vzniká nádhera a luxus poznáné při křížových výpravách na východě. V městech se tvorí nová třída bohatých obchodníků, v jižní Francii a v Itálii vzniká jakýsi druh průmyslu zpracovávajícího vlnu. Nezapomnělo kněžstvo, řehole a křesťané na něco z Evangelia?

V té době, znenadání, jakoby spadli s nebe, táhnou Francií a Belgií podivní muži. Bosi, s vlajícím vlasem a nepřistříženým vousem, v chatrném oděvu procházejí města i dědiny a shromažďují ohnivými slovy kolem sebe Kristovy chudé, kteří jsou ochotni zříci se všech dober světa a volit se svým mistrem život chudoby a existenční nejistoty. Prvním takovým potulným kazatelem je Robert z Arbrissel, ale zároveň s ním vystupuje na scénu i sv. Norbert a více jiných. Dvě myšlenky jsou všem těmto společné. Dobrovolná chudoba a apoštolské kázání. Tyto požadavky vznikají současně a ovlivňují nadále celý vývoj náboženského hnutí. Zkráceně by se jejich myšlenka dala vyjádřit: život podle vzoru apoštolů. Hnutí těchto dobrovolně chudých pro Krista se spočátku nestaralo o věrouku. Chtěli prostě uskutečňovat do písma jednu myšlenku evangelia a tím přispívat k reformě církve. Může však téci voda, aniž by vycházela z pramene? Křesťanský život je úzce spojen se svým pramenem, křesťanskou věroukou, a jeden požadavek evangelia není celým evangeliem. V tom tento směr přestřelil a brzo v něm nastalo trídění duchů. Část se splývá s východním manichejstvím a končí v heresi, část přijímá církevní disciplínu a zakládá řády, jak na př. sv. Norbert. V klášterech byla za všech dob nejlepší možnost uskutečňovat dokonalost. Člověk není jen duch a duše, ale i tělo, které bylo také stvořeno Bohem. Třehnácti spirituálové všech dob si nevěděli dobré rady s hmotou a tělem, a tak si zjednodušili problém tím, že přijali pohanskou nauku o dvojím principu. Duch pochází od příčiny všeho dobrá-Boha, hmota, a tedy i tělo, vnější znamení (svátosti) a obrady, poněvadž jsou hmotné, pocházejí od původce všeho zlá-dábla. To byl počátek konfliktu mezi tímto hnutím a církví. Uznávat chudobu a apoštolský život za jediné merítko dokonalosti, povazovat se pak za dokonalé a vyvolené a pohrdat ~~pák~~ ostatními, kteří tak nemohou nebo nechtějí žít, není jistě duch celého evangelia. Kázání a výklad evangelia pak nemůže být svěřen lidem, kteří k tomu nemají poslání svého úřadu nebo svých církevních představených a zároveň i schopnosti a přiměřené vzdělání. Právě na tomto bodě ztroskotávají tak mnozí nadšenci. Chtějí to nejlepší, chtějí lepší svět a církev, chtějí mluvit a burcovat, ale když je jim k tomu odepřeno poslání, třeba jen z opatrnosti, trhají suknicí nezešívanou-církev, a jdou egoisticky za svým cílem.

Všimněme si příkladu bohatého kupce z Lyonu Valdese. Četba evan-elia a legendy o svatém žebráku Alexiovi v něm probouzí podivný vnitřní žár. Rozdává svůj majetek a nemá jiné myšlenky, než pohnout k následování co největší počet křesťanů. Papež ani koncil nemají nic proti jeho idei dobrovolné chudoby a proti překladu Písma sv. do živého jazyka, kázání však činí závislé na theologické zkoušce. Když v ní neobstojí a kázání je mu zakázáno, rozcházejí se s Církvi. Musíme si přiznat, že církev si dlouho nevěděla s touto vzdouvající se vlnou rady. Snaha o dokonalost, dobrovolnou chudobu a asketický život byly přece vždy v jejím programu. Proto zde ale byly řehole a kláštery. Pro nové hnutí se však nehodila žádná ze starých forem života a řeholi, protože chtěli zůstat laiky a ve světě a při tom kázat. Teprve prozírávý papež Innocenc III. na zač. 13. stol. sleduje s tímto hnutím přesné cíle. I za něho vystupují noví a noví horlivci za chudobu a kázání. Humiliáti, katoličtí chudí, Bernardus Frimus, sv. František. To dobré, co s sebou přinášeli, mělo sloužit církvi a obohacovat ji. Papež jim tedy dovoluje volit si způsob života dle libosti, mohou kázat pokání, ale musejí přijat nějakou organizaci schválenou církví. Tím způsobem se mu podařilo smířit s církví část hnutí, která se jí neporozuměním jeho předchůdců odcizila. Stejně cíle sleduje i sv. František. ~~Papež~~ Schvaluje jeho ideál dobrovolné chudoby a kázání pokání, aniž by se musel dát vysvětit na kněze a založit řád. Sv. František mu pak slibuje poslušnost. Když potom sv. František viděl, jak je jeho ideál před jeho očima přetvořován od kard. uolina, jak je z něho tvořen kněžský řád s pevnou organizační formou, prihlízel s bolestí v srdci, ale nikdy se neprovinil proti poslušnosti. Většina lidí zná sv. Františka jako přítele ptáčků a zvířátek, milovníka nevěsty chudoba, ale málo jich ví, jak krutou zkoušku musela podstoupit jeho poslušnot. V tom byla ale jeho velikost a za to může řád děkovat svému rozšíření, popularitě a existenci. Kdyby se byl sv. František postavil v rozhodném okamžiku proti církvi učící, jeho hnutí by zk pravděpodobně zkončilo jako malá sekta.

Středověk neznal sociálních problémův našem smyslu. Středověký člověk viděl vše sub speciae aeternitatis, pod zorným úhlem věčnosti, tedy i své sociální postavení. Teprve moderní historikové se pokou-

šeli posuzovat hnutí za dobrovolnou chudobu , jakoby byla protestem tehdejšího proletariátu a jedinou možnou stávkou v té době, odporem proti vznikajícímu kapitalismu. Zkoumáme-li však sociální původ členů tohoto hnutí, dojdeme k opačnému závěru. Není to proletariát, co se zavazuje k dobrovolné chudobě, vrací nespravedlivě nabýtý majetek a zbytek rozdává chudým, jsou to zámožní měšťané, šlechtici a kněží. Není to protest chudiny, je to protest křesťanského svědomí bohatých proti kapitalismu. Protestují tím proti lpění na bohatství a nádherě. Opět jednak se ukázala moc evangelia, přesto, že se proces nezastavil, nýbrž pouze zpomalil. Křesťanství ve 14. a 15. stol. už nemá této síly. Kapitalismus rozléptal jako rakovina křesťanská svědomí. Hnutí za dobrovolnou chudobu nám mohou být příkladem. Soukromý kapitalismus snad lze rozdrtit revolučním znárodněním, ale nelze jím rozřešit otázku majetku vůbec a požadavek spravedlnosti. To dovede jen obětavá křesťanská láska a ctnost spravedlnosti, jinými slovy, život podle evangelia vyvěrající z věrouky rozvinované učící církví pod vlivem Ducha svatého.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V Dnešní programu ~~zprávám~~ vzpomeneme výročí ~~Zjevení~~ ^{Lurdských} P. Marie ~~xxkukrdskéh~~. Připravili jsme pro vás rozhovor "Neposkvrněná v Lurdech". Dříve vám podáme přehled posledních zpráv z Říma a z katolického světa.

Podel posledních zpráv se ~~z~~dravotní stav svatého Otce ^{je} stále lepší. I dnes směl svatý Otec vstát z lůžka a jednal se svými nejbližšími spolupracovníky o běžných církevních záležitostech.

Ve středu ráno se konalo v Sixtinské kapli slavné requiem za papeže Pia XI., který zemřel právě před 1° lety. Obřad vykonal v zastoupení svatého Otce děkan Posvátného kolegia, kard. Tisserant, za přítomnosti 13 kardinálů, zástupců diplomatického sboru a nejvyšších vatikánských osobností. Výročí smrti Pia XI. vzpomněli též v jeho rodišti Desio.

V památné basilice... (5)

Výroční den lurdských zjevení ... (6)

Rakouské kruhy se obávají zhoršení situace katolické Církve v Jugoslavii.

Místo odstraněného Džilase byl jmenován členem výboru jihoslovenské komunistické strany Miho Marinko, který byl naposled předsedou ^{Slovinsku} Krajské vlády ve Slovinsku a vystupoval vždy jako nepřítel náboženství a zvláště katolické Církve.

Jihoněmečtí katolíci vzpomněli na páté ^{let} výročí nespravedlivého odsouzení maďarského primasa kard. Mindsenthyho smírnou mše svatou na několika místech. Zvláště dojemná byla pontifikální mše svatá v Mnichově. Asi 1000 rakouských katolických laiků absolvovalo ~~u misionářů~~ ^{Písemný kurs teologie.} ~~u misionářů~~ V březnu začne nový studijní rok s dvěma oddeleními pro začátečníky a pro pokročile. Kurs má schválení rakouských biskupů.

Španělský ústav v Madridě, který koordinuje činnost španělských královských akademíí, ~~u mimořádném slavnostním~~ ^{vzpomince} ho zasedání sté výročí prohlášení Neposkvrněného Početí Panny Marie za článek víry.

Konec zpráv. Nyní si poslechnete rozhovor: "Neposkvrněná v Lurdech".

Soubírousová
 Ve Čtvrtek před Popeleční středu 11. února 1858 neměli již žádoucí doma žádné děti. Bylo chladno a zmráceno. Bernardetta se nabídla, že půjde do lesa sbírat něco klestí. Ale nenachladí se? Vždyť je tak slabá. Konečně se matka dala uprosit. Ještě s mladší sestrou Toničkou a s kamarádkou se vydaly k masabielským skalám. Na jednom místě, blízko větrem a dešti vyhloubené jeskyňky musely přes mlýnský kanál. Tonička s kamarádkou byly rychlejší. V okamžiku měly střevíce s nohou a již byly na druhé straně v lesíku. Bernardetta měla i punčochy, trvalo jí to déle. Tu ji najednou cosi vyrušilo. Vždyť nebyl žádný vítr! Bázlivě se ohlédlá. Asi se jí to jen zdálo. Ale nezvyklý hluk se opakoval. "Dostala jsem strach. Znovu jsem se obula. Nevěděla jsem co dělat. Ohlédlá jsem se k jeskyňce. V jedné výklenku ~~výklenku~~ ^{výrobu} její ~~vrub~~ se ohýbal keřík, jakoby na něj vál silný vítr. A v témže okamžiku z ~~jeskynky~~ ^{výrobu} ~~jako~~ by vystoupil zlatý mráček. Mladičká a krásná Paní, jakou jsem ještě nikdy neviděla, stála nad mráčkem, přímo nad keříkem obličeje. Z některé jí zářil nekonečný jas, ze rtů a očí sladkost a dobrota. Bílé šaty se sadaly až k nohám, na každé z nich zlatá růže. Na hlavě ^{lyse} závoj, ^{mita} šaty opásány modrým pásem, který spadal až k lemu šatů. ^{na} ^{jiné} právě rukou růženec s velkými bílými zrnky; řetízek a křížek byl ze zlata.

Paní se na mne podívala, usmála se a pokynula mi, abych přistoupila blíže. ^{Není pravá} Už jsem se nebála. Skoro jsem zapomněla kde vlastně jsem. ^{Vytáhla} jsem z kapsy růženeček a klekla jsem si. Paní přikývla hlavou. Líbilo se jí, co jsem učinila. Vzala též do rukou růženec. Chtěla jsem se začít modlit, ale nemohla jsem se požehnat na čele. Až když Paní se požehnala, mohla jsem udělat též kříž. Modlila jsem se sama. Paní jen posunovala zrnka růžence. ^{Pone} Jen slova "Sláva Otci i Synu i Duchu svatému" na konci desátka říkala se mnou. Když jsem skončila růženec, Paní se vrátila dovnitř skály a mráček zmizel s ní".

Jako z hlubokého sna se Bernardeta probudila. Rozhlédla se bázlivě kolem. Nevidela nic. Jen srdce jí stále bušilo vzrušením. Proč sem přišla? Ah, sbírat klestí. Rychle si vyzula střevíce, přeběhla kanálem a utíkala za sestřičkou.

"Neviděla jsi nic u jeskyně?", tázala se Toničky, když sbíraly klestí.

"Ne - a tys něco viděla?" - "Oh, nic" skončila Bernardeta rozhovor; ~~jako by ji to již nezajímal~~. Když se vraceley domů, začala se Tonička vystávat.

~~B. j. u. r. s. i. e.~~
Slíbila že nikomu nic nepoví. Ale už za několik hodin to věděla celá rodina. Matka ~~š~~ ^{Bernardetu} řekla, že má zahánět od sebe takové představy a více se modlit za duše v čistci, a k jeskyni že se nesmí ani přiblížit.

Jen 3 dny Bernardeta vydržela bez své krásné Paní. V neděli 14. února začala prosit, plakat, až matka řekla Ano. A krásná Paní Bernardetu nezkla mala. Přišla. Při zjevení 18. února Paní i promluvila: "Buď tak hodná a přijď sem denně po 14 dní" - "Neslibuji ti, že tě učiním štastnou v tomto životě, ale má onom světě." Bernardeta přišla k jeskyni, také po uplynutí oněch 14 dnů milosti. Celkem 18 krát viděla ~~xxxkam~~ ji vyzývala k modlitbě za hříšníky, učila skutkům pokání, žádala kaoli na místěkde se zjevila, a chtěla, aby lidé k ní putovali. 27. února při devátém zjevení vytryskl na rozkaz Paní pramen. 25. března, v 14. zjevení řekla Paní na opětovnou Bernardetinu prosbu své jméno. "Jsem Neposkvrněné Početí".

Půl roku trvala Bernardetina doba omilostnění. Byla to však i doba bolestí a slz. Začala hned 11. února večer, kdy málem dostala za své vidění bití.

O zj. veních se dověděla velmi brzy lurdští občané, ani oni nevěřili, spíše se smáli nápadům čtrnáctiletého děvčátka. K 6. zjevení přišel lurdský lékař, dr. Dozous ~~ky~~ ^{od matky} přesvedčil se o všem. Sledoval fysiologické reakce u Bernardety: Tep normální, dýchání bez poruch. Zádné nervové rozechvění. A co viděl 3. dubna, byl přímo zázrak. ~~Flamen hořící svíce~~ ^{Vltava} ^{otevřel} zavál vítr přímo pod Bernardetiny ^{ma} ^{ma} ruce. "Spálí se", volali všichni. Dr. Dozous však prohlédl pečlivě ruku a ^{neby ani} ~~poznamená~~ ani stopy. A ještě neco na dr. Dozouse zapůsobilo. S údivnou skromností Bernardeta vždy po vidění zmizela v zástupu. Ani si nevšimala pozornosti, s jakou se všichni na ni dívali. Z pochybovače se stal věřící.

O zjevení se začaly zajímat i lurdské městské úřady. Městský soudce, velitel ~~městské~~ ^{majetkov} policie, výběrčí daní, všichni i každý zvláště se záladně vystávali děvčete a hleděli ji splést. Řekli jí, že je lhářka, hrozili vězením jí i jejím rodičům. Ale prostota a upřímnost Bernardetina zvítězily.

Všechny tři vyslechy souhlasily do nejmenších podrobností.

Ani lurdský děkan hned nevěřil. Žádal jako důkaz zázraku a jméno Paní, pak povolí procesí a dá vystatět kapli. Prvý zázrak přišel 27. února.

Jeden dělník byl při výbuchu v kamenném lomu poraněn na oko, a neviděl

Umyl si oko vodou z pramene a viděl. ~~že~~ ^{jeho oči} Dékař mohl popřít, co viděl.

A procesí přicházela sama. ~~Na~~ ^{na} 15. vidění ~~je~~ ^{bylo} přes 20.000 lidí! ^(Když)

^{Tak} své jméno řekla Paní Neposkvrněné Početí". Nikdy asi Bernardeta to jménem neslyšela, ani nevěděla, co znamená. Byla příliš nevědomá ve vezech víry.

16. července, na svátek P. Marie Karmelské se zjevila P. Maria/naposled.

Vstup do jeskyně byl zahrazen plotem. Bernardeta ~~poklela~~ na druhé straně kanálu. "Nikdy nebyla Paní tak krásná". Doba zjevení se skončila. Bernardeta zmizela z lurdského jeviště. Splnila svůj úkol a za svou věrnost byla odměněna ~~nebo~~. Zůstala jen Neposkvrněná se svým zázračným pramenem a s milostnou jeskyňkou. Miliony ~~je~~ ^{si} poklekly ^{na} ~~na~~ ^{na} těch svatých místech.

Vedle Evropana pokleká čenoch, číňan, Ind, a všichni se cítí doma u nohou své společné nebeské Matky, a tak plní na sobě její někdejší proroctví: "Blahoslaviti mne budou všechna pokolení."

Naši čeští poutníci před první světovou válkou zanechali v Lurdech zvláště dojemnou památku. ~~Na~~ ^{do} svého nákladu ^{dali} postavit kapličku čtrnáctého růžencového tajemství. "Který tě Panno, na nebe vzal". Po stranách jsou dvě starozákonné předobrazy P. Marie: Rut a Judit. Pod prvním obrazem jsou slova

která řekla Rut své tchyni Noemi: "Lid tvůj - lid můj". A pod druhým obrazem je věta: "Tys sláva Jerusalema, tys radost Izraele, ty čest jsi lidu

našeho." Na Pannu Marii a český národ vztahovali ~~zta~~ slova naši lurdští poutníci. Byla a zůstane Maria slávou, radostí a ctí našeho národa.

Skutky to dokážeme a dnes, až se nad našimi domy snese večer alespoň v duchu ji budeme pozdravovat s tisíci poutníky, kteří ~~mus~~ se svicemi v rukou oslavují Neposkvrněnou a zpívají: "Ave, ave, ave Maria..."

ústav pro studium
totalitních režimů

O Podle poslední zprávy pokračuje stále zlepšení zdravotního stavu svatého Otce, takže můžeme říci, že svatý Otec bude brzy úplně zdrav.

F Ve čtvrtek 11. února uplynulo 25 let od podepsání lateránských smluv, jimiž se urovnaly vztahy mezi svatou Stolicí a italským státem. Kromě zvláštního blahopřejného telegramu zaslitého presidentu italské republiky vzpomněl (tohoto jubilea) svatý Otec zvláštním osobním listem "Cum hodie" adresovaném rovněž presidentu italské republiky, a jako příležitostný symbolický dar věnoval italskému státu vzácný fragment Augustae Ara Pacis starořímského Oltáře míru z doby Augustovy; fragment byl po staletí uchováván ve vatikánských museích. Italskému zahraničnímu ministru Piccionimu, který zastupoval italský národ, (odezdal) předseda papežské komise pro vatikánský stát kard. Canali.

O Příležitostné telegramy zaslali státnímu prosekretáři msgru Montinimu italský ministerský předseda Scelba a ministr zahraničních věcí Piccioni.

F Ve čtvrtek ráno sloužil v bazilice P. Marie Větsí u mši papežského oltáře slavnou mši svatou pro kněze a bohoslovce římských papežských kolejí a seminářů, prefekt posvátné kongregace seminářů a universit, kard. Pizzaro do. Kardinálovi přisluhovali rektorové kolejí československé, polské a litevské. Po evangeliu (prokazat) kard. Pizzardo o významu mariánského roku a mariánské úcty pro kněze.

Ve Frýburku ve Švýcarsku zemřel ve věku 86 let P. Vilém Schmidt ze Společnosti Božího Slova. P. Schmidt je znám na celém světě svými výzkumy a studii antropologie a etnologie a vyučuje významnou diemi v oboru antropologie u primitivních kmenů. Konal přednášky na všech nejslavnějších světových universitách a všude si ho vážili nejen pro jeho vědecké znalosti, nýbrž i pro jeho vzorný nezištný kněžský charakter.

Ve Vídni uveřejnili program prvého mezinárodního kongresu církevní hudby který se bude konat v říjnu tohoto roku. Po denní slavné mši svaté se budou studovat nejrůznější problémy, které souvisejí s církevní hudebou, také jakému proprio Pia X. ovlivnilo vývoj církevní hudby. Z učiněných zkušeností učiní účastníci plány do budoucna.

V dnešním pořadu DOBRÝ PASTÝŘ vám podáme komentář listu, věan
biskupům celého světa, který jím jménem Komitátu pro mariánský
rok adresoval 28. ledna ~~president~~ komitátu, arcibiskup Traglia.
Dříve však si poslechněte přehled zpráv ze života Církve ve
světě.

Dnesi očekávání řádu!

Msgre Traglia nejdříve sděluje biskupům, že do Říma z celého světa docházejí stále nové a nové zprávy o radostném průběhu oslav ~~neposkrvněných~~ Bohorodičky v jubilejním roce prohlášení dogmatu o jejím neposkrvněném početí. Je to opravdová radost číst tyto zprávy. Téměř každý den přináší L Osservatore Romano na svých stránkách kratší i delší relace ze starého i nového světa o mariánských slavnostech a velkém duchovním užitku ~~m~~
~~s věřícími~~, který přinesly první týden mariánského roku.

Možno tedy doufat, že naděje, které svatý Otec ~~skládal~~, nebudou zklamány. Jak si dobře pamatujete, svatý Otec prohlásil mariánský rok nikoliv ~~jen~~ pro zevnější masové náboženské manifestace k oslavě Matky Boží: sledoval mnohem vyšší cíl - přiblížit neposkrvněnou Pannu dnešnímu člověku, ^{člověku} ~~poznat~~ hlouběji její výsady, a pomocí hlubší mariánské úcty obnovit celou lidskou společnost: jednotlivce, rodinu i veřejný život. A právě proto, že poměry jsou v tolika zemích tak rozdílné, jiné a jiné potřeby, ~~a~~ jiné a jiné problémy, které požadují různá řešení, ponechal tak velkou volnost místní iniciativě: diecése, farnosti, jednotlivé národnosti podle směrnic svých biskupů mohou libovolně určit program mariánského roku.

Římský komitát pro ~~oslavu~~ mariánského roka je tedy spíše střediskem informačním a dokumentačním, ~~a~~ má poskytovat náměty a podněty, jejichž realisování ponechává na vůli jednotlivým biskupům. Jeho ~~inicjativa~~ bude však často jen interpretace osobních přání svatého Otce a proto je jistě všichni přijmeme s tím větší úctou a budeme se je snažit co nejvěrněji uskutečnit, pokud to ~~ovšem~~ dovolí místní okolnosti.

Pro příští měsíce doporučuje Komitát především tři náměty: Pořádání světového kněžského mariánského dne o svátku Zvestování Panny Marie, 25. března. - Světový den modliteb za umlčenou Církev o smrtelné neděli, 4. dubna. - A společný mariánský den

nemocných, jehož datum je ponecháno volbě jednotlivých ordinářů.

Světový kněžský mariánský den! 25. března, o svátku Zvěstování Panny Marie se mají všichni světští i řeholní kněží spojit v modlitbě a meditaci o Immaculatě se svatým Otcem; mají toho dne sloužit mše svatou na úmysly ~~svatého Otce~~^{papežový} a vykonat, pokud možno, společnou adorační hodinu před vystavenou nejsvětější svátostí v nějaké svatyni zasvěcené Matce Boží. Římský komitát prosí jednotlivé ordináře, aby mu sdělili, kolik mší svatých bylo toho dne v jejich diecézi obětováno na úmysly svatého Otce, aby ~~mohl~~ mohl sdělit celkový počet odsloužených mší svatých. ~~zadělou Otci.~~

Z diecézí v Československu bude asi nemožno poslat takovou relaci do Říma, bude těžko i jen zjistit počet obětovaných mší svatých. Ale to je vedlejší. Hlavní věc je, aby všichni kněží věděli o tomto světovém kněžském mariánském dní, aby se o svátku Zvěstování Panny Marie spojili / ať už soukromě nebo společně, kde to bude možné/ v modlitbě a meditaci o neposkvrněné Panně se svatým Otcem, vykonali si adorační hodinu a obětovali mše svatou / prima intentione/ na papežovy úmysly. Všichni kněží, všichni biskupové celého světa budou v duchu shromážděni kolem svatého Otce a se svým nejvyším Pastýřem, Kristovým náměstkem, budou obětovat přesvatou oběť na jeho úmysly. Jak velebná vise! Jaká oslava Boží! Jaké nádherné Magnifikat kněžských srdcí, která podobně, jako neposkvrněná Bohorodička v den zvěstování, svým slovem svolávají věčné Slovo pod způsoby chleba a obětuje je za spásu celého světa. Jak nádherný pohled bude skýtat naše planeta, kroužící ve vesmíru, celému nebi, když se toho dne stanou jediným oltářem a jedinou obětí, kterou římský Velekněz složí do přečistých rukou Matky božského velekněze a všech jeho náměstních kněží, aby ji obětovala nejsvětější Trojici! Bude moci odolat Boží milosrdenství tomuto sladkému násilí? Neproloží se nebesa pod těhou této společné modlitby a nezasvitne nám den záchrany a spásy?

A 4. dubna, na Smrtelnou neděli, bude celá Církev konat zvláště smírné a prosebné pobožnosti za pronásledovanou Církev, za Církev umlčenou, i za všechny Vás, drahí bratří, aby se ukrátila hodina zkoušky, aby Vám dal Pán sílu Ducha svatého, abyste mohli i se svým stáděcem vytrvat až do konce! Budete též, i se svým věřícím lidem pamatovat na ostatní bratry, kteří trpí

podobně jako vy, ano, kteří trpí ještě tvrdší pronásledování než vy. Den modliteb za naše bratry a sestry v žalářích a koncentračních táborech, za naše vězněné biskupy a kněze, za naše rozptýlené řeholníky a řeholná sestry: den volání o pomoc pro Církve v Polsku, Maďarsku, Rumunsku, na Ukrajině, v Číně, v balt ských zemích, a jinde a jinde. Den společných modliteb, společné naděje, kdy bude celá Církev cítit, že je jednou rodinou a kdy se budou navzájem podílet o pláč a krev pronásledovaného Krista, aby se tím dříve dočkali jásavého Alleluja velikonočního vzkříšení. Není pochyby, že s námi bude přesvatá Panna, která vytvala, statečná a nezlomená, pod křížem svého ukřížovaného Syna na Kalvarii až do konce: Královna mučedníků, Prostřednice všech milostí!

Na požehnání mariánského roku se mají podílet všichni. A ti, kdo trpí, nemocní, mají právo na zvláštní místo. Právě proto že tolik trpí, je jim vyhrazen~~s~~ zvláštní den u Mariiných oltářů. Nej~~přes~~^{památnější} svatyně zasvěcená Neposkvrněné, Lurdy, staly se zázračným sanatorium tisíců trápených neduhujících těla i duše. Má to být duchovní pout nemocných k měsabielské jeskyni, u níž se sejdou v jedné a téže modlitbě se všemi, kdo se těší dobrému zdraví. - Budou-li nemocní dobře připraveni a vyloží-li se jim duchovní cena jejich utrpení, jeho posvětná a výkupná cena, pak se může tento mariánský den nemocných stát obrovským duchovním křížovým tažením za obnovu a obrácení světa. Není mocnější armády nad armádu modlícího se utrpení! V Římě se bude kvet mariažský slavnostní uavlečen.

Drazí důstojní páновé, vím, že uděláte všechno, abyste vyhověli přání římského komitátu pro mariánský rok. Je to přání samého našeho svatého Otce. A nemusím ani připomínat, že v těchto dnech kdy celý svět se chvěje v úzkosti o jeho život, se modlите i se svým stádcem za jeho uzdravení.

Upozorňujeme, že Vatikánský rozhlas vysílá každou středu ~~17.45~~ ve 22.15 a každý čtvrtok v 8.50 ráno latinsky rádu konferencí z mariologie ~~u~~, profesora srovnávací dogmatiky, vdp. P. Mořice Gordillo: Hodiernae Mariologicae doctrinae Summa. Všechna vysílání na krátkých vlnách 31 m a 25 m; odpolední a večerní i na ostatních vlnách vatikánského rozhlasu.

Výroční poslechového přednášku: 25 let od podepsání Latinských bulů.

RaVat CECO 12-2-54 pát

51/1

25 let od podepsání

V dnešním nábožensko vzdělávacím pořadu uslyšíte přednášku Smír italskou vládou a Sv. Stolicí. Dříve vám podáme přehled zpráv vat. rozhlasu.

Zdravotní stav svatého Otce se stále lepší, a jeho osobní lékař mu dovoluje den co den ztrávit delší dobu mimo lůžko.

Dnešní L'Osservatore Romano uveřejňuje dokumentární článek o pronásledování Církve v Číně. Zvláště vyzdvihuje, že počet cizích misionářů, kteří zasvětili Číně své nejlepší síly, se zmenšil r. 1947 o více než 90%, a že se tedy blížíme dni, kdy v Číně nebude ani jednoho cizího misionáře.

Do Vatikánu přicházejí denně zprávy o manifestacích u příležitosti páteho výročí nespravedlivého uvěznění maďarského primasa kard. Mindsenthyho.

V senátě Spojených států severoamerických četl předseda maďarského národního výboru Varga Bela modlitbu za kardinála, za uvězněné a za všechny pronásledované

Poslanec Bentley vzpomněl kard. Mindsenthyho delší příležitostnou řečí.

V Lurdech vzpomněl ve čtvrtek 96. výročí zjevení P. Marie Massa-toulouský arcibiskup kard. Saliége. Slavnostem byl přítomen xxkkék

V nejbližších dnech se sejde 33 lékařů, z nichž je 16 ze zemí mimo Francii studovali kníže aby xxjednat uzdravení z r. 1953, která byla komisi předložena jako zázračná.

V Durbanu v jižní Africe chystají pašijové hry, které se budou opakovat každých 5 let. Přivezli si k nim z Oberammergau z Bavorska velký kříž v přirozené velikosti.

Prvý sudanský parlament má mezi svými 147 poslanci a senátory, 13 katolíků a 15 protestantů, t.j. 20% christanů třebas křesťané tvoří jen 2% všeho obyvatelstva

Egyptské ministerstvo školství dalo pokyn k sestavení učebnice náboženství pro křesťanské žáky státních škol.

Do Hong-Kongu přišli dva kapucíni, kteří byli vypuzeni ze svých misijních stanic v Číně. Jednomu z nich se pokládalo za zločin, že r. 1933 "očernil" Čínu, tím že uveřejnil své zážitky ze zajetí u potulné lupičské bandy.

Misijní sekce Pax Romana spolu se španělskými papežskými misijními díly uspořádá v létě v Kompostele 11. mezinárodní misijní kongres univer-sitních studentů. Konec zpráv. Nyní si poslechněte přednášku: 25 let od podepsání smíru mezi italskou vládou a svatou stolicí.

Minulý čtvrtok 11. února vlály na vatikánských i italských státních štandrových vlajkách. Oba státy vzpomínaly 25. výročí (vzájemné) smlouvy, t. zv. Lateránských paktů, jimiž došlo k smíru mezi Svatou stolicí a Italií, a k obnovení Papežského statu - dnes Vatikánského statu. Vím, že je to záležitost více místního rázu. Chci však jí přece venovat dnešní pořad, a to ze dvou důvodů. Podepsáním Lateránských smluv se dostalo naší svaté Matce Církvi zadostučinění za zločin, kterého se roku 1870 dopustila Italie, tím že násilně obsadila její stát - Patrimonium S. Petri. A druhý důvod, je poučení dějin - učitelky života. Lateránská smlouva byla dohoda mezi Církví a státem. Vždycky má taková dohoda velký význam, aby obě mohly zdárně plnit své úkoly, tím větší význam však měla tato dohoda pro italský stát, jehož hlavní město je i hlavním městem světové Církve a proto do jisté míry zůstane střediskem světových dějin.

Nejdříve poznámku, ~~po vzniku~~ Církevní stát ^{byl v 4. století} z církevních nadací, z darů a odkazů. Již císař Konstantin ^{v 4. století} daroval papeži sv. Silvestru svůj palác na Lateránu a rozsáhlé pozemky. Jeho příkladu následovaly zvláště starorímské senátorské rody, které vymíraly a svá rozsáhlá zboží zanechávaly sv. Petru. Poplatků z těchto statků a "patrimonií", užíval papež k výžive římské chudiny, z nich vydržoval dobročinné ústavy, kláštery a za ranného středověku jimi bránil Řím proti vpádu barbarů. Mnoho toho slýcháváme o špatném spravování Církevního státu. Myslím však, že by nám dějiny dostačně dokázaly, že nebylo horsí než v kterémkoliv jiném státě na italském poloostrově. R. 1859 měřil 41000 km² a měl přes 3 miliony obyvatel.

A smysl Církevního státu? Byl to symbol duchovní moci papežovy nad všechny krály a knížaty země jako viditelného zástupce Ježíše Krista; nebyl ~~byl~~ patriarcha. hříčkou v rukou leckterého panovníka, jako jím byl na př. carinradský

Tento církevní stát zmizel z mapy, když 20. září ¹⁸⁷⁰ Garibaldího vojska dobyla Říma, ~~je to poslední~~ překážky sjednocení Italie. Řím se stal hlavním městem Italie, ale za cenu zločinu. Je zajímavé, že i horké hlavy revolucionářů si to uvědomily velmi brzy, a usilovaly o smír se suverénem, kterého oloupili o jeho území.

171 *čl. vláda*

Již příštího roku vydala ~~garanční~~ zákon: zaručovala papeži čestná práva, nerušený styk s věřícími, ponechala k užívání Vatikán, Laterán a venkovské sídlo Castel Gandolfo a na vydržování papežského dvora ustanovila roční sumu. Pius IX. však zákon zavrhl, protože byl jednostranný: stát se považoval za majitele toho, co násilně odejmul, a nabízel ~~jen~~ almužnu.

Na znamení protestu se ~~papež~~ uzavřel ve vlastním paláci a podobně jako jeho nástupci se nazval "vatikánským věznem." ~~Hláda se mstila na katolících~~ bylo zabráno církevní jméní, rušeny kláštery, ze škol vyloučeno náboženství, biskupové uvězněni anebo posláni do vyhnanství. R. 1878 zemřel Pius IX. Přál si být pochován u sv. Vavřince za hradbami. Až za 3 roky dala vláda svolení k převozu, měl to však být státní pohřeb. Kardinálové odmítli.

~~vnučka~~ Tu na prostém voze byla rakev vezena ~~úřadem~~. Věřící s dojetím mlčky přihlíželi. Na rychlo přivolána policie musel chránit mrtvého papeže před skupinou výrostků, kteří chtěli rakev hodit do Tibery. ~~A nástupce Pia IX.~~

Lev XIII. udělil své prvé papežské požehnání ~~jen~~ z vnitřní Loggie svato-petrské basiliky. Také ~~korunován~~ byl ~~jen~~ v Sixtinské kapli. R. 1923 navštívil Řím rakouský kancléř Seipel jako host italského krále. Svatého Otce pia XI. směl navštívit jen ~~jen~~ na několik hodin opustí Řím. Kancléř Seipel tedy odjel do Monte Cassino a odtud do Vatikánu.

Mnohokrát se pokoušela italská vláda o smír, ale vždy papežové odmítli, žádali plnou rehabilitaci i před mezinárodním světem, ne pouze velkomyslné gesto a štědrou almužnu. Vážné porady ~~začaly~~ hned po prvé světové válce, tedy dříve než před příchodem fašistů k moci; ~~zde~~ k jejich uskutečnění se částečně urychlilo zvolením pia XI. za papeže.

Proti očekávání římského lidu a proti zvyku svých předchůdců udělil své prvé papežské požehnání s vnější loggie svatého Petra; také ve své prvé encyklike "Ubi arcanum" výslovně prohlásil, že si přeje smír. ~~a tak~~ R. 1926 došlo k ustavení nové komise, která měla vypracovat nový statut o poměru mezi Svatou stolicí a Italií, ne pouze opravit někdejší garanční zákon ~~z 1871~~ ~~fr. almužnou jednání~~ ~~jednání z doby titulatury P. L. Bonaparta~~. Konečně došlo k oboustranné dohodě i ve velmi ožehavé otázce výchovy mládeže, kde fašistická strana hájila své a Církev ustoupit nemohla a ~~neustoupila~~.

11. února 1929 podepsal Lateránskou smlouvu za Svatou stolici tehdejší státní sekretář kard. Petr Gasparri. Smouva měla dvě části: obnovení papežského státu "Města Vatikánu" a konkordát s Italií. Vatikánské paláce s přilehlými zahradami, přední římské basiliky Lateránská, S. Maria Maggiore a sv. Pavla, dále vila Castel Gandolfo a některé jiné ústavy, které garančním zákonem byly papeži ponechánu jen k užívání, byly mu vráceny jako neutrální a nedotknutelné území, ve kterém ^{aneb} on vládní^{neb} jako svrchovaný zeměpán a suverén. Papež nesídlí již na cizí půdě a než jen trpěn pod cizím krovem. ^{Budu} Sidlí ve vlastním státě, třebas malém: o rozsahu jednoho km² a s necelým tisícem obyvatel. Tento stát je symbolem papežovy suverenity, dává papeži absolutní a viditelnou nezávislost, bez níž nemůže vykonávat své nadpřirozené poslání - principy to, které papežové od r. 1870 hájili, a které v předcházejících smlouvách zachovány nebyly. Svaté Stolici se též ^{bylo} přiznává plné právo mít diplomatické zástupce i posílat je do jiných států. Za všechna ^{východiskem} mimoriánské území bývalého církevního státu, vládu zabraná, přijal Pius XI. odstupné.

Druhou součástí lateránské smlouvy byl konkordát. Katolictví se stalo znovu státním náboženstvím, do škol se vrátilo náboženství, ve veřejných síních zavěšeny kříže, řehole nabyla znova právního postavení.

Ještě jedno ^{Jako vultum} zasluhuje zmínky: Klausule, že konkordát a lateránská smlouva tvoří jeden nerozlučitelný celek. Nezáleželo tedy svatému Otci jen narehabilitaci vlastních práv, nýbrž na duchovní záchráně italského národa. Neboť padne-li jedno, padne i druhé. A tak doufáme, že národ, jehož země se stala východiskem velké náboženské a kulturní mise, zůstane svým závazkům věren. Nejen k vlastní záchráně, nýbrž k záchráně celého světa, neboť hlavní město Italie je i hlavním městem a srdcem světové katolické Církve.

Veškeren italský tisk s výjimkou krajní levice věnoval ~~tomuto~~ 25. tému výročí ^{soutom} své úvodníky a obširně referoval o oficiálních oslavách tohoto jubilea. "Bůh byl vrácen Italií a Italií Bohu", čtu v deníku italské kat. akce. A oficiální list svaté stolice L'Osservatore Romano přináší

delší článek z pera svého hlavního redaktora hraběte della Torre. Na svátek Zjevení P. Marie v Lurdech, smířitelky mezi nebem a zemí byl podepsan smír mezi Italií a sv. Stolicí, praví ~~se~~ v něm, a pak dokazuje, jak oběma i Státu i Církvi dohoda přinesla ~~nehojně~~^{el} ovoce.

A pro nás, kteří žijeme sta kilometrů od slunné Italie, je výročí podepsání smlouvy poučením. Církev a stát představují dvě rozdílné moci, duchovní a světskou, které řídí a vládnou jednomu a témuž člověku. Také jejich nositelé jsou lidé, schopní zapomenout ~~meze~~^{na}, které ~~dělí~~^{rozdíle} jednotlivé moci.
~~jsou~~^{jsou} nositelé církevní moci ~~nejednou~~ zapomněli na duchovní charakter své autority. "nohem častěji však stát si chtěl a chce pomanit a zotročit Církev. Na příkladu italie nechť vidí, že ~~tím~~^{staří} skodí jen sobě a svým poddaným. Neboť jen ve vzájemné dohodě a ve vzájemném míru - i kdyby tento mír byla přátelská rozluka - může i Církev i Stát splnit cíl daným jim přirozeným zákonem: stát vést své občany k pozemskému štěstí a Církev zaručit jim dosažení jejich posledního nadpřirozeného míle.

A konečně i povzbuzením. 60 let trvalo nepřátelství italské vlády vůči Církvi. Církev odolala. Jako přečkala všechna pronásledování a uchvatitelství států, tak přečká a přežije i své dnešní moderní uchvatitele, a bude na ně čekat, až pokorně a kajícně skloní své koleno před ní a se s ní smíří. "brány pekelné ji nepřemohou.

ústav pro studium
totalitních režimů

Radiovatikan.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Rímská diecéze ~~xxxvxx~~ svůj mariánský den nemocných v neděli 14. února.

Vatikánská rozhlasová stanice vysílala ve čtvrtek, v pátek a v sobotu zvláštní pořad pro nemocné a vyzývala je, aby obětovali své modlitby a svá utrpení na úmysly svatého Otce. V neděli v 19,15 se obráti rozhlasem k nemocným sám svatý Otec, třebas je též nemocem; Protože se jeho stav zlepšíl, doufá se, že všichni věřící uslyší znovu jeho hlas, ~~a své po-~~ ^(zdravotní) ~~a všechny~~ ^{k němu záležít.} ~~na dlehlis sloužit vaticánské rozhlas a italské rozhlas rádi~~

V Paříži se skončila prvná mezinárodní katolická konference o televizi.

Zástupci televizních společností ze 14 zemí studovali problémy televise na poli výchovy. Byly též ustaveny komise pro výmenu významných misijních pořadů a ~~pro~~ ^{uvedení} vytváření společného programu dživotě Církve ve světě.

Ředitel italské televizní společnosti prohlásil, že svatořečení blahosla-veného Pia X. bude vysíláno televizí do 8 západoevropských zemí.

Miliony katolíků budou tak sledovat obřady kanonisace.

Ve Varšavě šíří komunisté brožurku "Světlo faktů". Je to snůška nových útoků proti Vatikánu a polskému primasu kard. Wyszynskému. Některé kruhy v ní vidí přípravování veřejnosti na proces proti kardinálovi a sekretáři polských biskupských konferencí msgru Baraniakovi. - Zdá se však, že polský věřící lid si již zvykl na očenovací metody režimu a ani těmto brožurkám nevěnuje téměř žádnou pozornost.

Francouzský prešident René Coty vykonal zdvořilostní návštěvu i u svého faráře u sv. Madgaleny kanovníka Raffina. Někteří novináři přinesli zprávu, že byli velmi příjemně překvapeni, když o jedné z ~~minulých~~ ^{posledních} nedělí zahledli ~~na mši svaté~~ ^{na mši svaté} ~~pařížském~~ ^{pařížském} presidenta Cotyho s paní a s dvěma vnučkami ~~nazi~~ ^{v jednom farním} kostele

V Madridě v katedrále svatého Isidora sloužil patriarcha ~~biskup~~ smírnou mši svatou ve výroční den odsouzení maďarského primasa, ~~do vězení~~. Španělský primas poslal telegram organizaci Spojených národů a protestoval proti náboženskému pronásledování v zemích za železnou oponou.

~~Ročenky~~ brémské rozhlasové stanice vyplývá, že tato stanice věnuje dvě a půl procenta času svých vysílání, čistě náboženským pořadům. Poznámka redaktor doufá v ještě užší spolupráci mezi Církví a rozhlasovou společností "duchovnímu a mravnímu dobru obyvatelstva".

Poslechněte si v den výročí blažené smrti svatého Cyrila několik vzpomínek od jeho hrobu v Římě: Květnice d. Cyril a Metoděj

Draží přátelé! I letos se sejdou všechny římské slovanské koleje v památné basilice svatého papeže Klimenta, v blízkosti hrobu našeho apoštola a zakladatele naší národní kultury, svatého Cyrila, aby společně oslavily památku našich věrozvěstů a pomohly se za pronásledovanou Církev ve slovanských zemích. - Letošní cyrilometodějská oslava bude dnem oficiálního založení apoštátu svatého Cyrila a Metoděje na římské půdě. Zúčastní se jí sám sekretář posvátné kongregace pro Východní Církve - kardinál Tisserant, a všichni rektorové římských slovanských kolejí. - ~~Doufám, že se nám podaří zachytit ze slavnosti několik zvukových záběrů a že Vám budeme moci podat v některém z příštích vysílání alespoň stručnou reportáž.~~ -

Basilika svatého Klimenta, kde byl pohřben svatý Cyril, leží v údolí na cestě od Kolosea k svatému Janu Lateránskému. Stával tam původně dům Klimenta, třetího nástupce svatého Petra. Tento prostorný palác, jehož zbytky jsou patrný ještě ve vykopávkách byl jedním z významných středisk původní římské křesťanské obce. Svatý Klement byl podle tradice deportován na Krymský poloostrov a kolem roku 100ho po Kristu utopen v moři. Basilika svatého Klimenta patřila mezi nejdůležitější římské basiliky. Zmiňuje se o ní již roku 385 svatý Jeroným, konalo se v ní několika římských církevních sněmů, v 8. a 9. století byla basilika opravena a ozdobena novými malbami.

Svatý Cyril na své misijní výpravě k Chazarům nalezl na Krymu ostatky svatého Klimenta. Vzal je s sebou na Moravu a odtamtud je přinesl do Říma, kde byly slavnostně uloženy ve světcově basilice. - Ale svatý Cyril se od nich neodloučil. Byl v Římě zachvácen nemocí, zemřel a na Metodějovo přání ho pochovali blízko hrobu Klimentova. - Normanští žoldnéři zničili koncem XI. století památnou basiliku. Papež Paschál II. ji však dal nově vybudovat. Byla dokončena roku 1108 a do nové basiliky byly z basiliky původní, která pak byla zasypána, přeneseny ostatky svatého Klimenta i ostatky svatého Cyrila. Byly chovány ve zvláštní kapli. V XVI. století se o nich zmínují historické prameny. V té době byly vzvednuty z hrobu části ostatků, z nichž pocházejí reliktvie chované v našich zemích: v Praze, v Olomouci,

21

29

28

70

+ 25

95

na Velehradě. Ostatky svatého Cyrila zůstaly na svém místě, i když irští dominikáni v XVII. století jeho kapli zasvětili svatému Dominiku. Roku 1798, když francouzské oddíly obsadily Řím, vyplenily ♀ basiliku svatého Klementa, vyloupily i hrob svatého Cyrila a od té doby zmizely poslední stopy po Cyrilových ostatcích. Dosavadní vědecké badání nemohlo dosud s jistotou určit ani původní hrob svatého Cyrila ve staré basili- ce ani najít jeho ostatky.

~~Bezohledně a hrůzobě ruce svatokrádežně rozmetaly Cyrilův hrob.~~
~~A vědě se nepodařilo dosud najít ostatky největšího přítele a dobrodince slovanských národů.~~ Ale Mladý benediktinský historik, P. Cyril Stavěl odkryl ^{vik} minulý měsíc jinou vzácnou památku na svatého Cyrila: Modlitbu svatého Cyrila za Slovanstvo. Byla sice známa z XVIII. hlavy života Konstantinova, z tak zvané I. Panonské legendy, a byla převzata do oficia hlaholských breviářů na den skonu svatého Cyrila, 14. února. Text, který po prvé uveřejňuje P. Cyril Stavěl, pochází z nejobjemnějšího dosud známého dvoudílného breviáře hlaholského, pocházejícího asi z roku 1380, a má několik variant od jiných známých textů. Modlitba svatého ^{proto} Cyrila nepozbyla ani po tisíci letech své časovosti. Necháme ji znovu zaznít od Cyrilova hrobu do dalékých slovanských krajů, kde je dědictví svatého Cyrila a Metoděje ohroženo tolik nepřáteli.

VARHANY....

Sottofondo

I.hlas.-Když se přiblížil čas jeho odchodu s tohoto světa, pozval ruce své k nebi a v slzách se modlil takto:

II.hlas: HOSPODINE BOŽE, jenž jsi anděly své netělesné v službu sobě ustanovil, nebesa vzklenul, zemi založil, a vše, co jest, z nebytí v bytí přivedl, jenž vždy plníš vůli bojících se tebe a zachovávajících tvá přikázání, VYSLYŠ MODLITBU MOU, a věrné stádce své - jemuž jsi postavil v čelo mne, neužitečného a nehodného svého sluhu - zbab od veškeré bezbožecké a pohanské zloby, osvoboď od každého rouhavého a chlastajícího se bludařského národa, který mluví rouhání proti tobě.

ZNIČ BLUD BLUDAŘU - A MOHUTNOST CÍRKVE TVÉ AŤ VZRUSTÁ!

A DEJ NÁM VŠEM JEDNO SRDCE a nás, svorně smknutý svůj lid, v pravé víře upevni; i pravovérné vyznání a slovo své nauky v srdce naše vdechni!

Vždyť i to je dar tvůj, že nás nehodné poslal hlásat Krista svého a rozdílet jeho dary, jak tobě se líbí. Cos mi svěřil, poněvadž ~~tý~~ je jest - tobě odevzdávám. - Za sáhnou mocnou přavici svou, aby všichni provolávali slávu jménu tvému, TROJEDINÉ SÍLOU.

¶ I.hlas: A když políbil všecky svatým políbením, pravil:

II.hlas: Požehnán buď Hospodin, že nás nedal napospas zubům neviditelných nepřátel našich! Neboť přetřhla se síť, kterou na nás políčili, a před jejich zvrhlostí nás zachránil.

¶ I.hlas: -To pověděv, zesnul v Pánu."

(IV) Nechat doznít varhany./I.piano/

V neděli 14. února Litevský národní komitát v Římě vzpomene národního litevského svátku. Při té příležitosti bude sloužit mše svatou kardinál Pizzardo, velký přítel litevského národa, a po ní promluví předseda italské katolické akce profesor Gedda. Litevský národ ~~byl~~ měl téměř po šest století ~~byl~~ velkou úlohu v dějinách Evropy; ~~byl~~ byl spojen i s českým královstvím rodinou Jagelovců. Spojení ~~bylo~~ navždy přerušeno roku 1526 katastrofou u Moháče. Přeději nás s Litvou pojilo společné utrpení, společný boj o národní syébytnost a národní kulturu. Dnes nás s ní pojí společná utrpení. Litevský národ trpěl a trpí mnohem více než národ ~~je~~. Jeho největší oporou byla vždy katolická Církev, zděděná víra svatého Kazimíra: Za carského útisku, za řádění nacistů i za komunistické okupace. Všichni biskupové, vyjma jednoho, většina kněží, deportována. Jeden biskup odsouzen k smrti, vyučování náboženství je pokládáno za zločin. Ale litevský malý David se nechce poddat obrovitému sovětskému Goliáši. Litevský lid doma i za hranicemi, v rozptýlení, v jednotě a svornosti hájí svou katolickou víru i svou řeč a národní tradici. Vzpomeneme i my na své litevské bratry, aby je Bůh sílil a dopřál jim svobody v míru a spravedlnosti. Kteřímu pomoci Maria,
kterm tak uctivě nejdříve křsně!

20

Litv. kres. Maria

Volněšním předm. Nedělní dny věnované křesťanskému duchovnímu životu. Katolické
K. Grotta ve Šternberku. - Dnešní venu podle jeho posledního životu a věčnosti
zpomene na mnoho světla křesťanské kultury, z nějž byl zde i křesťan, nový císař
d. Karel.

Dnes změníme poněkud náš obvyklý nedělní pořad. V Itálii dnes konali mariánský den nemocných. Sám svatý Otec, ačkoliv ještě rekonvalent a hodně zasláblý, chtěl osobně oslovit rozhlasem nemocné a přečíst alespoň část svého poselství, které pro ně připravil. Jistě bude velikou radostí nejen pro naše nemocné nýbrž i pro všechny ostatní uslyšet hlas svatého Otce a poslechnout si v překladu jeho rozhlasovou promluvu. Uslyšíte nejdříve ze zvukového záznamu svatého Otce samého; pak připojíme český překlad jeho poselství nemocným. Mluví svatý Otec:

(-)

Registrace.....

sotofondo

Iøni v září, poslušni Božího vnuknutí, jsme vyhlásili mariánský rok; a neðlouho potom, o svátku Immaculaty, jsme jej chteli sami slavně zahájit ve zlaté liberiánské bazilice, kam jsme se šli pomodlit k nohám té, která je "Záchrannou římského lidu" a všech ostatních národù. Už tehdy jsme myslili na vás, milovaní nemocní synové a dcery. Máte právo na zvláštní místo mezi nejbližšími naší myslí i našemu srdci.

Nad vámi se sklání s něžnou láskou Matka Boží, aby starostlivě utírala slzy zarmoucených, kteří se utíkají na její mateřskou hrud jako do bezpeèného přístavu bouři. Na vás, drahocenné poklady Církve Boží a mocný zdroj duchovních energií, spolehá Kristův Náměstek, aby dosáhl v tomto požehnaném roce mnohonárodného a naléhavého užitku pro záchrana lidstva, jak to bylo řeèeno v našem okružním listu Fulgens corona.

(Sotf.)
Tato živá dùvìra nás pohnula ~~Matkou~~ promluvit k vám dnes a shromáždit vás tak všechny pod dobrotivou ochranu naší spoleèné neposkvrněné Matky, zahrnout vás láskou naší a všech věřících, kteří se za vás modlí, a koneèně připomenout vám poslání, jež vám v nemoci určila /sama/ Prozretelnost.

Dík moderní technice můžeme mluvit přímo k mnoha nemocným a rádi bychom se jinou cestou dostali i k tém, kteří nás nemohou poslouchat. Chtěli bychom mít dar Boží všudypřítomnosti, abychom se mohli zastavit u každého z vás, drazí synové a dcery, ve velkých i malých nemocnicích, v sanatoriích, na klinikách, v hospicích, v žalářích, v kasárnách, v ~~opevněných~~ podkrovních světnicích těch nejchudších i v zařízených pokojích vašich domů! Døti

s pobledlými lícemi jako květy, které rostly bez slunečního tepla; jinoši, jejichž řídký úsměv vyjadřuje spíše sílu ducha než svěžest mladého věku; zralí mužové, kteří s hořkostí v duši byli zbaveni jim vlastního dynamismu; staří, k jejichž přirozené únavě se druží obtíže a utrpení nemoci.||

Vždycky jsme prosili Ježíše, aby učinil naše srdce alespoň poněkud podobné svému/jeho srdci/: aby nám dal srdce dobré, srdce tiché, srdce otevřené všemu utrpení a všem bolestem! Ale jak bychom ~~velice~~ si mít též něco z jeho všemohoucnosti! Jak bychom rádi procházeli vaším ~~středem~~, osušovali slzy, rozdávali posilu, uzdravovali rány, vraceli sílu a zdraví!

Musíme se však spokojit pobyt mezi vámi jen v duchu: zastavíme se u dětí se srdcem matky, staneme vedle rodičů chvějících se při pomyšlení, že tu musejí zanechat své děti jako sirotky. Každému dáme naše požehnání a budeme prosit Boha všemohoucího, přelaskavého Otce, aby použil našeho požehnání a každému z vás dal to, co pokládá za nejpřechnější pro zvláštní prozřetelnostní úkol, který pro vás vybral. Kéž by Pán učinil, aby každý na konci naší krátké tajemné návštěvy u vás, pocítil blahý duchovní i tělesný účinek našeho otcovského požehnání a načerpal posilu ze slov, která k vám s takovou láskou promlouváme.

1.- He, zdá se nám, že tam v onom nemocničním dlouhém sále vidíme mladíka, který trpí a v bolestech klne. Byl kdysi silný, krásný. Rodiče na něho byli hrdi. Jejich srdce se dnes svírá úzkostí: bojí se, že ho, zasaženého neúprosným neduhem, ztratí. A mladík zrovna cítí, jak mu uniká život: Sbohem zdraví! sbohem sílo, sbohem všechny záchvěvy naděje, sbohem všechny plány, s nimž se laskal s nadšeným zápalem malého dítěte, sbohem lásko! A mladík se bouří: "Proč, proč? Nemám i já právo na život? Může mě Bůh, který je prý dobrý, nechat tolik trpět, může mě nechat umřít? Co jsem udělal zlého?"

Kolik vás je takových, synové a dcery? Kolik vás stahuje obličeji a chvěje se: hněv v srdci a na rtech proklínání? Chtěl bych se nejdříve zastavit na chvíli u vás, položit lehce ruku na čela rozpálená horečkou. Chtěli bychom každému z vás pošeptat s nesmírnou něhou: "Duše ztrápená, nač se bouříš? Nechej padnout do černého mysteria bolesti paprsky světla vycházející z Kristova

kříže! - Co udělal On zlého? Podívej se. Možná, že je nad tvým lůžkem, v tvém sále obraz Madony. Co udělala zlého Ona? O duše zoufalá pod tíží bolesti, poslechni: Ježíš a jeho Matka trpěli a jistě ne pro vlastní vimy, ale dobrovolně a s naprostou odevzdaností do božských plánů... Tázala jsi se někdy, proč?

Možná, že jsi někdy udělal něco špatného. Vzpomínej. Možná, že jsi tolíkrát a tolíkerým způsobem urazil Boha. Víš, že jediný těžký hřích zasluhuje věčné zavržení/duše/? Ale ty jsi ještě naživu, v laskavých rukách Mariiných, milosrdné oko Boží na tě patří. I kdyby tě tedy Pán sám zranil, trestaje tvá provinění, neměl bys proto proklínat a ztráct odvahu. Nejsi přece nějaký otrok, kterého trestá ukrutný despota, jsi synem Boha Otce, kteří se nechce mstít, nýbrž chce tě napravit. Chce, abys mu řekl: "jednal jsem špatně," aby ti pak mohl odpustit a vrátit ti život duše.

A kdybys neudělal nic špatného, kdybys byl nevinný, ani tehdy bys neměl důvodu bouřit se. Idea trestu nedává vždy vysvětlení lidských nemocí a neštěstí. Vzpomínáš, co je napsáno ve svatém evangeliu? jednoho dne Ježíš se setkal se slepým od narození. Když se ho tázali učedníci, zda hřešil on nebo jeho rodiče, odpověděl: "Nezhřešil ani tento ani jeho rodiče, ale stalo se to, aby se na něm zjevily skutky Boží" /Jan 9,2-3/. Tedy i neštěstí nevinného je tajemným projevem Boží oslavy. Abys se neunavoval dlouhými úvahami, pohled: "Neposkvrněná a svatá Matka, má na klíně zsinale tělo svého božského Syna. Můžeš si snad i jen pomyslit, že Matka bolestná vyčítá Bohu a proklíná ho? že se ho ptá, proč musí tolík trpět? Nebyli bychom vykoupeni, kdyby ona matka nebyla patřila na svého Syna, jak v mukách umíral a nebylo by pro nás možnosti záchrany.

Vám všem, milovaní synové, kteří nedovedete ještě říci Amen. / Staň se! plné odevzdanosti a trělivosti, vyprošujeme Boží požehnání s přáním, aby ~~Bůž~~ seslal paprsek svého světla do vašich myslí, abyste přestali odporovat jeho úmyslům, jeho vůli, jeho dílu, abyste dospěli k přesvědčení, že jeho božské Otcovství překupuje láskou a ~~blahoskloností/dobrotou/~~, i když usoudí, že je nutno užít/ ~~sáhnout/~~ hořkého kalicha utrpení!

2.- Ale vždycky tomu tak není, milovaní synové. neje vždy o duše rebelantské, které pod tíhou utrpení klnou. Jsou, bohudíky, i du-

še odevzdané do Boží vůle, duše vyrovnané, šťastné; ano dokonce jsou duše, které vyhledávají přímo utrpení. — Jednoho dne, onoho krásného Milostivého léta, když se všech stran světa k nám přicházeli v mimořádném počtu naši synové jsme slyšeli příběh jedné z takových duší.

Dvacetiletá dívka, ze skrovných poměrů, kterému však Bůh dal se svěžím půvabem i nevinnost. Všichni pocítovali její zvláštní kouzlo. Šířila kolem sebe vůni neposkvrněného života. Ale jeden den pocitila obavu, že by mohla být jiným příčinou k hříchu. Byla o tom vnitřně přesvědčena. Šla přijmout Pána Ježíše a v návalu velkodušnosti ho prosila, aby jí vzal všechnu krásu i zdraví. Bůh ji vyskyšel, přijal oběť onoho života pro záchrannu duší.

Víme, že ještě žije, i když hoří a ztravuje se jako živá lampa před trůnem Boží spravedlnosti a lásky. Neklene, nevyčítá! Netáže se Boha: "Proč?" — Stále má na tváři úsměv a v duši věčný klid a radost. Bylo by třeba otázat se jí, proč přijímá utrpení, proč se z něj raduje, proč je vyhledávala? A jako jí, mohli bychom se tázat tisíců duší, které se v tichém celopalu obětují Bohu.

3.- Milovaní synové a dcery, jestliže před Vaším znaveným zrakem nemocných celý obzor chmurný a těžký se zúžil v těsnou prostoru jedné světnice — ve světle víry ihned získá nesmířitelné bezmezné rozmetry. Víra vás sice nenaučí milovat bolest pro ni samu, ale ukáže Vám, pro kolik vznešených účelů můžeme s radostí přijímat nemoc a dokonce po ní i toužit.

Oneh člověk má odčinit mnoho hříchů a oč méně má skvrn na duši tím více ho utrpení očistí. Ona mladá žena, dobrá sice, ale neměla silného charakteru, jakého potřebuje manželka a matka: utrpení se pro ní stalo jakoby ohněm, který ji zocelil a dal jí ohromnou sílu. Tys možná toužil po mučednictví: Sníl jsi, že se ti naskytne příležitost trpět pro Ježíše. Toto tělesné utrpení je skoro jako prolití krve, je skutečná forma mučednictví. Chceš se podobat Ježíšovi? Chceš se v něho přetvořovat? Chceš být pro něho nástrojem života? V nemoci můžeš najít kříž a být na něj přibit, abys tak odumřel sám sobě, a aby On mohl žít s tvou pomocí. Kolik z vás by chtělo, milovaní synové pomáhat Ježíšovi zachraňovat duše! Obětujte mu tedy svá utrpení na všechny jeho úmysly, na něž se stále obětuje na oltářích. Vaše oběť, spojená s obětí Ježíšovou, způsobí návrat mnohých hříšníků k Otci,

mnoho

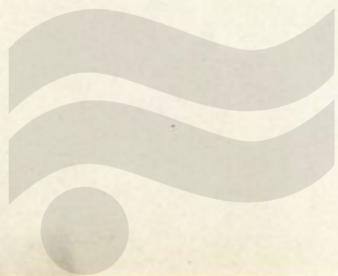
mnoho nevěřících nalezne pravou víru, mnoho slabých křesťanů se dostane síly žít důsledně podle učení a zákona Kristova. A v den, kdy bude v nebi zjevenotajemství Prozřetelnosti o ekonomii spásy - tehdy konečně /teprve/ uvidíte, čím vám je povinen svět zdravých lidí.

Milovaní synové a dcery, loučíme se s vámi. Prosíme Ježíše, přítele trpících, aby zůstal u vás, aby zůstal ve vás. Prosíme nepanskvrněnou Pannu, naši něžně milující Matku, aby Vás sílila svým úsměvem a přijala vás pod svůj ochranný plášt.

Podali jsme vám překlad ^{rozhlasového} poslání k nemocným, které pronesl v neděli 14. února svatý Otec Pius XII u příležitosti dne nemocných v mariánském roce.

• RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

20 Ministerský předseda státu Pakistanského oficiálně přijal 100 beden šatstva a potravin, které krajům postiženým povodněmi daroval svatý Otec a pakistanští katolíci. Za dar poděkoval ministerský předseda Sv. Otci prostřednictvím správce apoštolské nunciatury v Karachi msgra van Miltenburga. 1F
O misijní neděli minulého roku darovali italští vojáci na misie pěs dva miliony lir.

3F Katolíků je v Pakistanu čtvrt milionu mezi 76 miliony všech obyvatel, z 90% mohamedánů. Katolíci jsou rozděleni ve dvě arcidiecése a 2 diecéše, mají na 300 kněží, 66 bratří laiků a asi 600 řeholních sester, kteří pracují v Friedlandu u Göttingen přijelo 42 benediktinů a benediktinek kongregace sv. Otilie.

Přišli z Koreje přes Sibiř; po dlouhém zajetí, takže se již myslilo, že jsou mrtvi. Byli zajati 11. května 1949 severokorejskými vojáky. Nakládali hrubě, také práce byla s nimi velmi těžká; 5 kněží, 10 bratří laiků a 2 řeh. sestry vyčerpáním zemřeli. Jedinou jejich útěchou bylo, že denně jeden z kněží sloužil pro nejmí svatou a ostatním podal svaté přijímání.

Když spotrebovali hostie a víno, které si vzali s sebou z kláštera, užívali korejské hrozny a prostou mouku, jakou dostali. 8. ledna začali svou cestu na svobodu přes Pekin a Sibiř. O 6 z jejich spolubratří nemají žadných zpráv. Byli ve vězení v Pyonyangu, když přišla vojska Spojených národů, a zdá se, že byli mezi 5.000 zajatců, které komunisté těsně před ústupem povraždili.

40 Ve Spojených státech severoamerických vyšla kniha "Kalvarie v Číně". Je to vyprávění misionáře P. Greene, od příchodu komunistů do Číny (do vesnice až k jihu) odsouzení na smrt a vypovězení z Číny. Komunisté napsali na zdejší misijní stanice, že respektují svobodu náboženství. Lstně však isolovali od věřících, uvěznili a po vyčerpávajících výsleších na veřejném lidovém soudu jednohlasně odsouzeли k smrti. Velkomyslností Mao Tse Tunga byl jeho trest proměněn ve vyhnanství. P. Greene nehledá žádatku touto knihou soucit, chce jen svědčit o satanské zuřivosti a dovednosti, s jakou činí komunisté chtějí zničit Krista a Církev.
Uhrada

Církev ve Vietnamu

znam dělají

nad

O V posledních dnech se objevily ve světovém tisku zprávy o zemi, ~~na kterou~~ kterou se duha míru nesklenula od konce druhé světové války. Je to Vietnam, východní část někdejší Indočíny. A v posledních dnech občanská válka mezi vietnamskými a vietminskými vojsky vstoupila do nového, snad rozhodného stadia. V dnešním pořadu chtěli bychom vám něco povědět o osudech Církve na území kontrolovaném vietnamskými; pohlédneme-li na mapu, vidíme že je daleko ménší než území, která ovládá vietminh, zdá se však, že je vietnam ~~je~~ významnější. Jedou to střediska průmyslové i kulturní činnosti.

U vietminských úřadů se Církev těší opravdové vážnosti. Již dávno velká část pohanského obyvatelstva si uvědomila velká dobrodiní náboženského, mravního, kulturního i sociálního rádu, za která vdečí Církvi a kterých se národu Církvi dostane. A proto dopřávají Církvi plnou svobodu. Vstup misionářů všech národností se nesetkává s žádnými potížemi administračními, a jejich práce je váží. I národní armáda má svého katolického vojenského duchovního. Je-li v některé státní škole několik katolických žáků, kněz se s nimi smí volně stykat a v některých případech ~~se~~ jim dát hodiny náboženství.

Občanská válka zasáhla v poslední době poněkud i Církev, jako každou jinou náboženskou anebo kulturní organizaci. Je pravda, z pochopitelných důvodů jsou na tom čistě východní náboženství lépe, o nepřátelství vůči katolicismu však nemůžeme mluvit. A která jsou rány, jež válka zasadila Církvi? Je to především censura tisku a přednášek, když se posuzují s hlediska křesťanské mravnosti domácí zvyky, instituce a oficiální chování. Válečná mobilisace se bolestně dotýká spolků katolické mládeže - a co je nejhorské, hrozí vyplnit semináře a řeholní domy. Válkou troj konečně volný styk s křesťany vietminského pásmu; i kdyby se dál s nejčistšími úmysly, zůstává zde vždy jakési podezření u civilních i vojenských autorit, a mnohdy jsou tyto styky i trestné.

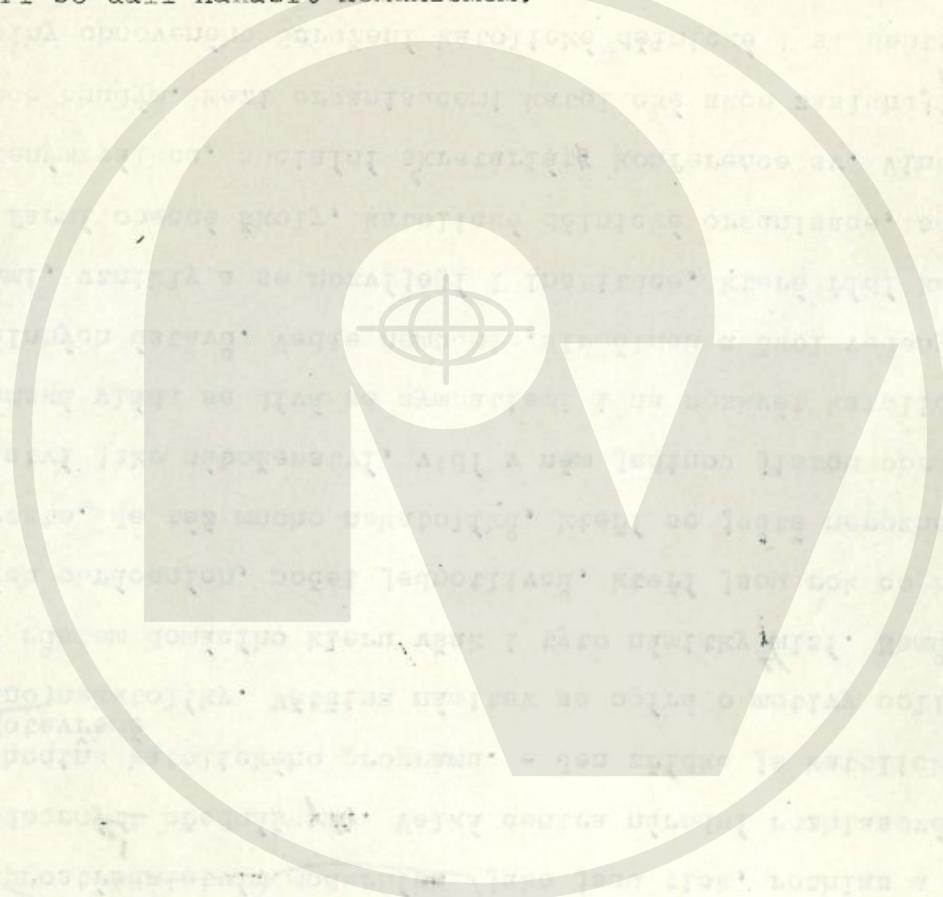
Kromě těcto přiležitostních omezení můžeme mluvit o naprosté svobodě Církve.

Zástupy věřících plní prostory chrámu nejen v neděli, nýbrž i ve vědní dny, počet denních i týdenních komunikantů stále roste. Není kostela, který by nebyl příliš malý, aby pojal všechny věřící, kteří se tlačí až u dveří. Náboženské ~~usloužení~~^{usloužení} oslavy se vždy konají s velkou slávou; ~~ms. mariánská~~^{ms.} procesí připomínají triumfální průvody. Tato hojná účast a vytrvalost při náboženských slavnostech se dá jistě i vysvětlit přirozenou potřebou víry a nadpřirozené opory ve víru politických zmatků, pro misionáře je ~~zásadou~~^{a základem} náboženské životnosti vietnamských katolíků, že vytrvají i přes všechny hrozby bezbožeckého materialismu.

Vietnamská křesťanská obec je poměrně malá - něco přes milion mezi dvaceti miliony obyvateli země, ale ~~je živá, jak jsme viděli~~ ^{čtu} Náboženského poučení se dostává katolíkům jednak v kázáních a v hodinách katechismu, jednak i ~~prostřednictvím modernie~~^{ky mi} jako jsou tisk, rozhlas a na universitách odbornými přednáškami. Velká centra národní rozhlasové sítě vysílá týdně hodinu katolického programu. - Jen zřídka je katolické náboženství napadáno nekatolíky. Většina námitek se opírá o motivy politické a historické; růstem domácího kleru však i tyto námítky mizí. Nemůžem mluvit o masových obráceních, počet jednotlivců, kteří jsou rok co rok pokřtěni však roste. Je též mnoho nekatolíků, kteří se ještě nerozhodli přijmout katolictví jako náboženství, vidí v něm jedinou jistou obranu proti komu

~~Českého vikariátu~~^{řed} Vietnamská vláda se dívá se sympatiemi i na rozkvět katolických ústavů a dobročinných ústavů. Vedle nemocnic, siročinců a škol vedených řeholními sestrami, vznikly a se rozvíjejí i instituce, které řídí katoličtí laikové: farní obecné školy, katolické dělnické organisace, spolky na pomoc poškozeným válkou, sociální skretariáty konference sv. Vincence z Pauly na pomoc chudým. Mezi organisacemi katolické akce zasluhují zmínky kvetoucí skupiny obnoveného Šáružení katolické dělnické i studentské mládeže skupiny skautů, malých křížáků, nově založená presidia Mariiny legie, otevřená studijní a informační střediska v městech. Většina a nedávno ~~zakázán~~^{zakázán} vikariátu mají své tiskárny a vydávají svůj časopis alespoň v měsíčních lhůtách. S důvěrou se dívají vietnamští misionáři i věřící do budoucnosti. Denně se modlí za skončení bratrovražedné války a za odvrácení bezbožeckého kom

A až se nad jejich zemí sklene mí duha míru, dají se s novou chutí
do velké práce: přivést ke Kristu a do Církve ty ze svých krajanů,
kteří se dali nakazit komunismem.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Z území soperujících vietnamskými vojsky pohledněme krátce na kraje, kde
 vietminští komunisté vládnou komunismem. Ap. vikariát Phat Diem leží na rozhraní mezi obema:
 zatím co na jedné straně církev kvete, na druhé trpí: Kněží jsou ve vězeních anebo se s nimi nakládá velmi špatně, takže ztratí své dobré jméno a možnost apoštola. Misijní školy byly zavřeny anebo svěřeny komunistickým učitelům. Kázání v kostelích nesmí trvat déle než 5 minut, a vždy je kontrolována. Nemocní umírají bez svátostí, protože třeba zvláštního homolení ať už po návštěvě kněze anebo aby nemocného mohli přinest ke knězi.

Válka zanecháva velké škody materiální i na životech.

V noci z 4. na 5. červen min. roku přepadli vietminští vojáci klášter vietnamských sester Posvátného růžence v Trungh. Výstřely strojních pušek byly 4 sestry, které konaly adoraci před vystavenou Nejsv. svátosti Ujáni a několik jiných poraněno. Vpadli dovnitř a vykradli vše co se jim zlíbilo. Potom se obrátili k malému semináři. Nastalo nové vraždění a loupení. Co nemohli vzít s sebou, zničili barbarsky. Uloupenou kořist jim museli nést na zádech zajatí kněží a seminaristé.

Jeden z odvlečených kněží prý následkem útrap v zajetí zemřel.

Ve vietnamských vězeních v provincii Thank Hoa strádá asi 25 kněží. Jsou spoutáni a na rukou i na nohou, a zvláštní závaží, jako největší zločinci. Závaží jim sejmou jen když jdou pracovat. [Jednoho kněze nutili, aby se zařídí mu i vzdal kněžtví. Nejen jej osvobodí, ale úspěšný obchod v hl. městě Hanoi. Kněz prosil své spoluvezně, aby se za něj modlili a ho povzbuzovali k vytrvalosti. O nástrahách se dověděla i jeho matka. "Synu, raději tisíckrát umřít, než zapudit z duše Ducha svatého".]

Ve většině území po vietnamskou kontrolou jsou přísně zakázány modlitby za obrácení Ruska. Věřícím se namlouvá, že jejich hříchy nejsou žádné hříchy. Je jen jeden hřích, a to nevěrnost vůči vlasti. [Podobně jsou zakázány modlitby k Panně Marii.]

Také většinu míst vnitřní komunisté říkají něčemu: když jeden hře

WASHINGTON Bratrstvo křesťanské nauky ze Spojených států severoamerických chystá národní pout ke dni svatořečení blahoslaveného papeže Pia X. za-
kladatele a propagátora tohoto Bratrstva ~~rozširování~~ znlosti kato-
lické nauky mezi katolíky. Poutníci navštíví též rodistě bl. papeže, Riese
a přední mariánské svatyně evropské.

vzpomíná
Maryknoll. Misijní biskup kongregace maryknoll msgre Donaghy ~~xxxix~~ v těchto dnech 25. výročí svého vysvěcení na biskupa. Nemůže však oslavit toto své stříbrné jubileum, protože dle policejní dozorem ve svém biskupském sídle ve Wuchowu v Číně. Mgr. Donaghy je jediný cizí misijnář v provincii Kwangsi.

VARŠAVA Polský tisk útočí téměř denně na novoyorského arcibiskupa kard. Spellmana. Vytkájí mu, že ztrávil vánoce v Koreji mezi svými vojáky jako vrchní vojenský ordinář, a připisují mu nejhorší zločiny proti korejskému obyvatelstvu. Zločiny si tisk samozřejmě vymyslil, aby zastřel skutečné zločiny proti lidstvu, kterých se již po léta dopouštějí jejich ideologičtí spolubratři.

DUSSELDORF. Zatím co v Berlíně se konala schůzka zahr. ministrů, scházeli se düsseldorfskí katolíci na oktávu modliteb za sjednocení Církví. Závěrečná příležitostná manifestace byla věnována Církvi v Rumunsku: 20.000 věřících ve vězeních nebo na nucených pracích, 15 biskupů ve vězení nebo pod policejním dozorem, a z 3.000 kněží je dnes na svobodě ani ne 800. Tak vypadá statistika mučednické katolíků v Rumunsku. Zvláště je postižena uniatská Církev. Ani ti z pravoslavné Církve, kteří odmítli otročit materialismu, musí vydávat za svou věrnost svědectví krve. Právě tato krev je nám zárukou, že přijde jednou náboženská svoboda. Krev mučedníků sémě nových opravdových křesťanů, platí i v dvacátém století.

VERSAILLES.

"Dnešní křesťanství potřebuje nových apoštolů," napsal versailleský biskup svým věřícím; "jen když pronikne opravdu všude. Potřebujeme mladé i dospělé uvědomělé katolíky v každém prostředí - v továrnách, v kancelářích, ve školách i na místech zábavy."

SARAGOSA. V Saragose, která uchovává známý milostný obraz P. Marie del pilar, se bude konat národní mariánský kongres. Předsednictví čestného výboru přijala hlava státu, členy výboru jsou všichni kardinálové, biskupové a několik ministrů vlády.

ALMERIA. V Almerisjkém semináři slavnostně zahájili proces blahořečení skupiny bratří Křesťanských škol, kteří byli umučeni za občanské války.

NOUNA(Franc. sudan). Apoštolský vikariát Nouna ve franc. Sudaru učinil podivuhodné pokroky v rozvoji katolického života za posledních 10 let. Křesťanská obec vzrostla z 1500 duší na 14.000 věřících, 13.000 katechumenů a 235 katechistů.

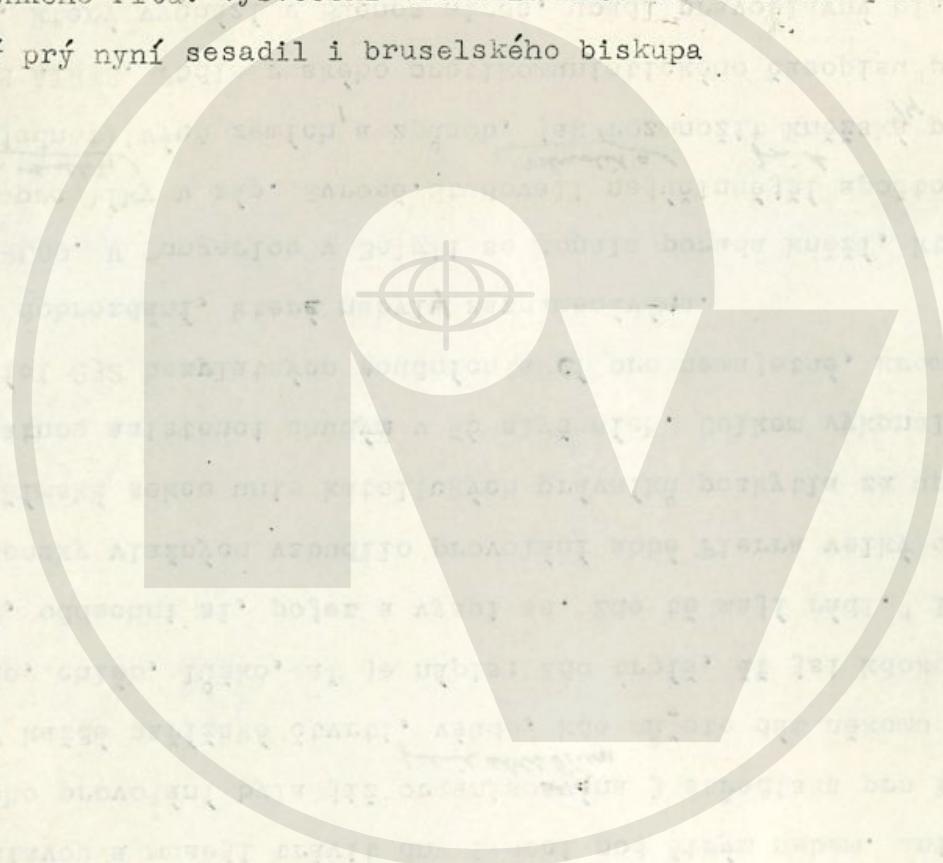
PARÍŽ. Pařížský tisk velmi příznivě reagoval na nedávné provolání abbého Pierra ve prospěch vydědenců dnešní společnosti, kteří nemají střechy nad hlavou a musejí trávit dny i noci pod širým nebem. Ani ne 3 hodiny po jeho provolání byla již organizačná 3 střediska pro lidi bez přístřeší. "V každé pařížské čtvrti, všude, kde můžete dát někomu přístřeší, světlo, chléb, lůžko, ať je nápis: Kdo tropíš, ať jsi kdokoliv, vejdi dovnitř, oddechni si, pojď a vyspi se. Zde tě mají rádi." I v prostředí nabožensky vlažných vzbudilo provolání abbé Pierra velký ohlas.

Rím, Římská sekce unie katolických právníků poskytla za uplynulý rok bezplatnou asistenci chudým v 56 slyšeních. Celkem vykonali katoličtí právníci 232 bezplatných soudních akcí pro nemajetné, kromě nesčetných rad a dobrozdání, které nebyly zaznamenávány.

TONGERLOO. V Tongerloo v Belgii se konala porada kněží, kteří pracují mezi uprchlíky v záp. Evropě. Studovali nejúčinnější apoštola prostředky jednotlivých zemí, a způsob, jak rozšířit kněžské povolání.

BUENOS AIRES. Podle ruského protikomunistického časopisu "pravoslavné slovo", který vychází v Buenos Aires, upadl pravoslavný biskup z Bruselu v nemilost moskevského patriarchy a byl sesazen. Bruselský biskup při na pokyn Moskvy založil několik farností latinského obřadu, aby své věřící lépe odpoutal od vlivu Ríma. Jeden z těchto farářů však přestoupil ke katolické církvi.

přerušil styky s Moskvou a proto byl zbaven svého úřadu. Znovu se však obrátil na bruselského biskupa aby vysvětil dalsí tři kněze latinského ritu. Vysvěcení vzbudilo hněv moskevského patriarchy, který práv nyní sesadil i bruselského biskupa.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

LaValletta (Malta) Mariánský rok na ostrově Maltě zahájili v katedrále sv. Jana. Odpoledne se pořádal mohutný mariánský průvod, jehož se súčastní všechny katolické spolky ostrova. Konají se časté pouti k místním mariánským svatyním. Středem ~~zvoucí~~^{mariánské} zbožnosti je katedrální kostel města Conspicua, kde se koná msgre Gonzi vydal příležitostný pastýřský list.

Arcibiskup

*(ohníku)**na 4. říjnu*

Kapské Město. Jihoafrický komitát pro mariánský rok dal tisknout modlitbu mariánského roku ve 4 jazycích: anglicky, holandsky, zulu a sesutsky; na třetí stránku si věřící mohou zaznamenat zvláštní milosti, o které chtějí prosit svatou Annou, a na čtvrté je seznam všech odpustků a milostí mariánského roku.

Mexico. V rámci oslav mariánského roku se bude konat v Mexiku mariánský kongres pod záštitou františkánských provincií země. Kongres se skončí ~~před olší~~
~~a naší~~ Quadaloupské Panny Marie.

Somálsko. Evangelisace Somálska začala r. 1904, tedy 50 let po prohlášení Neposkvrněného Početí za článek víry, také první kostelík byl zasvěc n tomuto tajemství. Mají tedy oslavy mariánského roku zvláštní význam pro zemi. Mogadiský biskup vyzval své věřící 8. prosince aby slíbili p. Marii obnovu křesťanských mravů, aby se tak učinili hodnými dalších milostí.

GUATEMALA Kongregace salesiánů vzpomínala 25 let své činnosti v quatemale. Její kněží pronikli do nejjazších koutů země. Nyní mají dvě koleje San Jose a svaté Cecilie, dále oratoř, lyceum ~~a školu obecnou, jež~~ farnost. O svátku sv. Jana Boska týdeník "El Apostol" věnoval dlouhý článek záslužné činnosti kongregace ve prospěch země.

NOVÝ YORK Na novoyorském letišti v Idlewildu bude otevřena kaple P. Marie Královny nebes. Do kaple se vejde na 500 osob a bude sloužit jednak katolickému personálu letiště, jednak katolickým cestujícím, kteří budou v Idlewildu přesedat anebo si zde vyprosít ochranu P. Neposkvrněné pro svoucestu.

LONDYN Podle katolické ročenky Velké Britanie vzrostl počet katolíků v Anglii o 60.000, 11.000 z nich jsou konvertité. Westm. arc. kard. Griffi nedávno prohlásil, že ang. Církev roste zvl. mezi dělníky, 80% konvertitů

*bylo získáno
dokumenty*

VATIKANSKE MĚSTO Také minulého týdne neudělil svatý Otec žádných audiencí.

Protože se jeho stav velmi zlepšil, dovolil mu jeho osobní lékař denně opustit na nějakou dobu lůžko. Vždy v poledne přijímal sv. Otec jednoho ze svých statních sekretářů a dal se infirmovat o běžných církevních záležitostech. - V neděli večer, u příležitosti mariánského dne nemocných v římské diecézi, svatý Otec zaslal nemocným své rozhlasové poselství.

Prvě věty tohoto poselství pronesl sám, takže celý katolický svět mohl znova na vlnách rozhlasu slyšet hlas svého ^{Spoluúčastník Redakce} Otce. Svatý Otec vybízel všechny nemocné k trpělivému snášení jejich kříže, připodobňují se tak Kristu, jenž trpěl více než kdokoliv z nás, třebas byl naprosto bez hříchu. "OBĚTUJTE Ježíšovi svá utrpení na jeho úmysly. Vaše oběť spojená s obětí Ježíšovou způsobí návrat mnohých křišťánů k Otci, mnoho nevěřících najde pravou víru, mnoho slabých křesťanů se dostane síly žít důsledně podle učení a zákona Kristova. A v den, kdy bude v nebi zjeveno tajemství Prozřetelnosti o ekonomii spásy - tehdy teprve uvidíte, čím vám je povinen svět zdravých lidí". Všichni nemocní i v našich vlastech rádi slyší ^{eli} tato slova sv. Otce, vždyť on sám je mluvil z lůžka nemocných.

Ve středu 10. února vzpomněli v Sixtinské kapli slavnostním Requiem výročí smrti svatého Otce pia XI. - Ve čtvrtk 11. února uplynulo 25 let od podepsání t. zv. Lateránských smluv, jimiž došlo znova k smíru mezi italským státem a svatou Stolicí. V Římě vzpomněli tohoto ^{jmenem svatého Jana Pavla II.} slavným Te Deum, jehož se súčasnily nejvyšší statníci vatikánské autority. Svatý Otec zaslal presidentu italské republiky ^{výroční} kromě pozdravného telegramu zvláštní vlastnoruční list, jímž daroval italskému národu fragment ^{z val. moci svatého} Aram Pacis Augustae Oltáře (pokoje z doby Augustova) jako symbolický dar. Také tisk ~~psal~~ o tomto jubileu: "Bůh byl vracen Italii a Italie Bohu" psal denník italské Katolické akce. "25 let plodné spolupráce mezi Církví a státem". ^{on jinde}

^{11. února - na hřbitově sv. V. M. v Tundru} Téhož dne se sešli římskí seminaristé a kněží studenti z římských kolejí a seminářů v bazilice P. Marie Větsí. U papežského oltáře pro ně sloužil pontifikální mši svatou prefekt Posv. Kongr. seminářů a universit kard. Pizzardo. Asistovali mu rektorové kolejí československé, polské a litevské, národů to, na něž nejvíce dolehlo pronásledování. Po evangeliu pronesl kard. Pizzardo příležitostné kázání na téma: Maria Matka a učiteka kněží Královna apoštolů.

RaVat CECO 15-2-54 pond *přeskočit k tomuto*
Místo našeho obvyklého komentáře jsme pro vás připravili
"Církev v misiích" rozhovor "Katolíci ve Vietnamu". *Nedávno* si poslechněte
v rámci pořadu

54/1

"Církev v misiích" rozhovor "Katolíci ve Vietnamu". *Nedávno* si poslechněte
poslední zprávy vatikánského rozhlasu a zprávy z misií".

Miliony katolíků v celém ~~zpadním~~ světě ~~naslouchaly~~ slyšely v neděli večer hlasu
když u příležitosti ~~15. května~~ mariánského dne ~~italských nemocných~~
svatého Otce, ~~který~~ přečetl ~~zprávu~~ prvou část svého poselství ne-
mocným. Další části poselství přečetl ~~italský~~ hlasatel vatikánského rozhlasu R. Pelli.

Kromě vatikánské rozhlasové stanice vysílaly poselství svatého Otce též
rozhlasové sítě italská, irská, belgická a holandská, dále rozhlasové
stanice mnichovská a kolínská z Německa, lugánka ze Švýcarska, a konečně
rozhlasové společnosti NBC a CBS ze Spojených států severoamerických.

Statní prosekretář msgr. Montini poděkoval prostřednictvím apoštolského
nunciace v Belgii belgickým katolíkům za jejich projevy ~~oddanosti~~ a zájmu
~~o svatého Otce~~ ~~za~~ nemoci svatého Otce. Podobný telegram byl zaslán i německým katolíkům;
tentot telegram končí apoštolským požehnáním katolíkům jak západního tak
i východního pasma.

Ve vatikánské knihovně chystají uveřejnění ~~Mořespondence~~ bl. papeže Pia X.
z velké části jestě neuveřejněné. Dopisy nám umožní ještě lépe poznat
srdce velkého papeže, který bude brzy povýšen na oltář.

Polští vládní kancelář pro církevní záležitosti nařídila kněžím, aby ze
všech sil podporovali lidově domokratický režim, aby povzbuzovali v kázá-
ních věřící k splnění šestiletky.

Asi 1000 rakouských katolických laiků absolvovalo ~~pisemný~~ ^{v nově vydaných směrnicích} kurs theology.
V březnu začne nový studijní rok s dvěma odděleními, pro začátečníky a pro
pokročilé. Kurs má schválení rakouských biskupů.

Katolická zpravodajská služba KNA přináší zprávu, že katolický farář v Cimpě
~~P. Ladislav Varga~~ v Rumunsku ~~byl zatčen a odevezen na neznámé místo.~~ P. Varga byl jedním ze 3
duchovních správců německé katolické menšiny. Byl zatčen, sotvaže se vrá-
til z návštěvy u těžce nemocného partyzána, kterého připravil na smrt.

Ve Vigo se bude konat v létě mezinárodní sraz katolické mládeže. Po vzoru
známých poutí pařížských studentů do Chartres, půjdou mladí katolíci ~~po~~
asi 100 km ke hrobu svatého Jakuba do Kompostely.

Ve čtvrtku ráno se sejdou kněží a seminaristé všech římských slovanských kolejí v bazilice P. Marie Větší na hlaholskou mši svatou abudou se modlit za návrat svých odloučených bratří^(do pašov Čírkve) Po mši svaté budou gen. vikář Ukrajinců vykozna^{arc.} v záp. Evropě msgre Bučko obřad "Moleben" ve východním obřadu. Slavnost se koná péčí Apostolátu svatého Cyrila a Metoděje.

Litovská římská kolonie se v neděli sešla v kostele sv. Anděly z Merici kde prefekt Posvátné kongregace seminarů a universit kard. Pizzardo obětoval násx mši svatou za těžce zkoušený litovský národ. Při odpoledním slavnostním shromáždění prohlásil primátor města Říma ing. Rebecchini, že bude jedno z římských náměstí názváno jménem ~~jejich~~^{příslušných} statečného národa.

Slavnostního zahájení mariánského roku v středoamerické republice San Domingo se v mariánské svatyni Huguey súčastnil i president republiky gen. Trujillo, členové vlády a vysoké civilní a vojenské autority. President republiky slavnostně obětoval svatyni národní vojenskou i presidentskou vlajku.

V Jižní Americe se budou tohoto roku konat několik kongresů, které budou studovat, jak přizpůsobit řeholní život požadavkům moderního života.

Kongresy se konají pod záštitou Posvátné kongregace pro řeholníky.
katoličtí

Portugalští žurnalisté oslavili svátek svého patrona sv. Františka Saleského mši svatou, kterou pro ně sloužil apoštolský nuncius msgr. Cento.

V katolických školách města Montrealu v Kanadě se žáci denně po dobu mariánského ~~míru~~^{sobu} modlí společně růženec.

Na kongres švýcarských katolíků se již přihlásilo přes 30.000 osob. H

Hudební komise zvolila za oficiální kongresový pochod Gounodův Papěžský pochod.

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu uslyšíte opět Otce Pavla. Bude pokračovat v Pěti minutách náboženské kultury v cyklu Nepochopená slova. Dříve Vám však podáme přehled posledních zpráv Vatikánského rozhlasu. Na konec pak připojíme stručný týdenní římský komentář.

Konec zpráv. ~~Následuje rozhlasová rubrika Pět minut náboženské kultury. U mikrofonu Otec Pavel.~~

Slyšeli jste v pěti minutách náboženské kultury Otce Pavla. - Poslechněte si ještě stručný římský týdenní komentář.

Drazí přátelé, v posledním týdnu prožívali jsme v Rímě krásné dny, třebas nám tolik pršelo. A to, co nám zlatilo chmury zataženého mezinárodního horizontu, na němž berlínská konference nedokázala rozžehnout ani malou hvězdičku naděje, byly stále radostnější zprávy o zdravotním stavu svatého Otce a za druhé ústřední svátek týdne - památka lurdského zjevení Neposkvrněné Panny. Bohudíky, a jistě i dík tolika modlitbám, jež stoupaly denně k nebi za uzdravení svatého Otce, svatý Otec překonal šťastně krisi a je ve stadiu rekonvalescence. Jeho úplné zotavení si však pravděpodobně vyžadá delší doby. že mu je mnohem lépe, mohli jste sami posoudit, když jste slyšeli jeho hlas při nedělním rozhlasovém poselství k nemocným. Nebyl to sice jeho ~~ten~~ energický, kovový tón, s kterým mluvil; mluvil pomaleji, slaběji, ale jeho hlas měl ~~více~~ ^{7eříci} více hřejivého tepla otcovské lásky. Nedalo mu to, aby neřekl alespoň několik slov nemocným, na něž myslil už při ohlášení mariánského roku, na něž spolehlá, jako na největší kapitol Církve a nejbohatší zdroj duchovních energií, aby tím jistěji dosáhl mnohonásobného a naléhavého užitku, který očekává od slavení tohoto požehnaného roku. Přál by si ~~sí~~ ^{si} mít něco z Boží všudypřítomnosti a Boží všemohoucnosti, aby mohl ~~se~~ ^{se} všechny navštívit a všem pomoci! Utrpení, bolest, nemoc, strádání jsou hodnoty, kterých může využít a ocenit jen věřící člověk! ~~A~~ Veliké tajemství Kristova kříže, ~~která~~ se stává tolika lidem kamenem úrazu, a přece z něj pramení veliké světlo, zdroj síly. Bylo výkupnou cenou naší spásy a je stále nástrojem Božího milosrdenství, kterým k sobě přivádí ~~nesmrtelné~~ ^{Báč} duše. Kéž by modlitba svatého Otce za všechny ty, kteří dosud nedovedou říci Amen! staň se plné odevzdanosti a trpělivosti, vyprosila jím hodně světla a síly. Kéž by je vyprosila zvláště všem těm, kte-

ří trpí nejen na těle, nýbrž i na duši a zdá se jim, jakoby je i sám Bůh opustil.

Svatý Otec si přál, aby mariánský rok ~~byl~~ ^{býval poznámeném} zvláštním sociálním charakterem, znamením křesťanské lásky: mariánský den nemocných, který slavila Italie minulou neděli, ~~jež~~ světový den modliteb za umlčenou a trpící Církev, který se bude konat 4. dubna o smrtelné neděli, jsou takové dny, kdy se Církev cítí malíčkým stádcem jako v prvních dobách své existence, kdy ji celou prohřívá ještě intenzivněji teplo krbu jedné Boží rodiny. Každý takový den nám ukazuje jinou tvář člověka, než s níž se často setkáváme v denním životě: tvář člověka stvořeného k obrazu milosrdného Boha pro lásku a nikoliv pro nenávist! A právě tato láska tryskající z hlubin Božího srdce je největší dar mariánského roku, který sbližuje, co bylo rozděleno, který učí odpôštět a zapomínat, který připravuje cestu k opravdovému míru.

A takovým mírovým dnem byl ~~den~~ ^{den} 11. února - kdy vzpomíná Církev zjevení neposkvrněné Panny v Lurdech. Památka na její zázračný úsměv, kterým políkala před 96 roky naši zemi a všechny lidské bídly. Ale památka i na velké smíření, které před čtvrt stoletím uskutečnil velký Papež Pius XI. lateránskými úmluvami. V basilice Panny Marie Větší se shromáždili bohoslovci a kněží všech římských kolejí. Na papežském oltáři pro ně celebroval mši svatou prefekt posvátné kongregace pro semináře a university, kardinál Pizzardo: vzpomínali v modlitbě na lurdský zázrak a prosili svatou Pannu, aby milostivě shlédla na všechny ty trpící země za železnou oponou. Proto u oltáře celebrantovi asistovali rektori tří kolejí ze zemí, na něž nejtěž doléhá kříž pronásledování: Litva, Polsko, Československo. - A v jiné basilice na Kapitolu se konala děkovná pobožnost za smír mezi svatým Stolem a italským státem. Vzácný dar svatého Otce Pia XII. italské republike - úlomek ze starořímského oltáře Ara Pacis Augustae, který se choval po staletí ve vatikánských museích - měl být symbolem tohoto požehnaného díla míru, které mělo tak dalekosáhlý a ~~duševní~~ ^{duševní} blahodárný účinek nejen v Itálii, nýbrž i ve společnosti mezinárodní a umožnilo svaté Stolici svoboději a účinněji uskutečňovat své poslání mezi národy.

Kéž Mariina přímluva upevní tento mír a zahrne požehnáním toho, který celý svůj život zasvětil dílu míru.

Slyšeli jste týdenní komentář :Dílo míru a lásky.

~~po zprávách z katolického světa uslyšíte nejdříve~~
 V dnešním pořadu ~~je~~ pro vás připravili dvě aktuality: "Apoštol pařížské chudiny - abbé Pierre", a závěrem: "Odešel P. Vilém Schmidt, misionář a vědec." *(poznámka)*

X Zdravotní stav svatého Otce se podle posledních zpráv stále lepší. V úterý ~~se~~ směl svatý Otec delší dobu procházet ve svých pokojích.

~~Počle zpráv jedná tisková kancelář z Vídne, je važně ohrožena existence poselské katolické univerzity v Lublině.~~ V městě byla založena nová státní universita "Marie Curie Skłodowske a ~~xxx~~" se těší nejrůznějším vysadám a privilegiím, jež jsou katolické univerzitě odepřena. Lublinská ~~ku~~ universita je jediným katolickým vyšším učilištěm za železnou oponou.

X Litevská římská kolonie se v neděli sešla v kostele sv. Anděly z Merici kde prefekt Posvátné kongregace seminářů a universit ~~pře~~ obětoval mše svatou za jejich těžce zkoušenou vlast. Při odpoledním slavnostním shromáždění prohlásil primátor města Říma ing. Rebecchini, že brzy bude jedno z římských náměstí nazváno jménem statečného litovského národa.

Spanělská společnost "Přítel svaté země" dá postavit v basilice Zesnutí P. Marie v Jeruzaleme ~~nový~~ oltář. Na uhrazení nákladu je již v proudu celonárodní veřejná sbírka.

X Misijní kongregace Afrických Bílých Otců, kterou založil před 85 lety kard. Lavigerie, čítá dnes 3500 členů.

K rakouském hnutí "Křížová výprava za růženec v rodinách" se přihlásilo od r. 1947 až do 1953, 420.000 ~~členů~~ katolíků.

Slavnostní zahájení mariánského roku v středoamerické republice San Domingo se v mariánské svatyni Huguey zúčastnil i president republiky gen Trujillo, všichni členové vlády a vysoké civilní i vojenské autority. President republiky slavnostně odevzdal svatyni národní vojenskou i svou presidentskou vlajku.

Konec zpráv. Nyní si poslechněte rozhovor: "Apoštol pařížské chudiny - abbé Pierre."

Slyšeli jste rozhovor: "Apoštol pařížské chudiny - abbé Pierre"
Závěrem poznámku! Odešel P. Vilém Schmidt - misionář a vědec."

v průjezdech a pod mosty. Auto již bylo plné. Za chvíli se vrátil pro ženu, kterou už prostě nemohli vzít. A když se vrátili, žena byla zmrzlá.
RaVat CECO 17-2-54 str

57/2

Apoštol pařížské chudiny - abbé Pierre

Kdybyste nahlédli do většiny francouzských novin a časopisů asi před 14 dnů, uviděli byste na prvních stránkách velké fotografie vyhublých, černým vousem zarostlou tváří. Abbé Pierre, do nedávna téměř úplně neznámý, o němž však dnes mluví kde kdo. Již dříve pracoval ve prospěch chudých, ale koncem ledna, kdy vlna mrazů a zimy dostoupila v Paříži vrcholu a

~~se ztratil~~ několik lidí ~~zemřela~~ této bílé smrti, tu se o práci abbého Pierra doveděla celá Francie. Jako po všechny předcházející noci, objížděl abbé Pierre 31. ledna pařížské ulice. Sbíral ty, které bída donutila spát ~~x~~.

~~V poledne 1. února~~ mluvil ~~před~~ mikrofinem pařížské rozhlasové stanice,

~~krud dudušku dnu~~ abbé Pierre ~~U ulic franc. města~~

"Přátelé, na pomoc. V našem městě jsou tisíce, kteří nemají chleba, oděvu, ~~ukáz~~

téměř nazí spí na našich ulicích. Dva útulky jsme postavili ráno. Již jsou plné. Potřebujeme nové. Všude, kde můžete poskytnout ~~přistřeší~~, teplý po-krm, dejte na dveře nápis: "Kdo trpíš, vejdi dovnitř, vyspi se, najež se ať jsi kdokoliv; nezoufej. Zde tě mají rádi." Zapříšahám vas, ~~přistřeší~~ pomozte mi.

Přikryjte je, dejme jim najít. Potřebujeme lidi, kteří vyhledají ubožáky, kteří se budou o ně starat. Potřebujeme auta, abychom je zavezli do útulků. Na shledanou dnes v noci v 11, u Pantheonu".

Rozhlasoví posluchači asi byli překvapeni tímto projevem ~~mimo~~ program.

Ale srdcelomný výkřik jimi zachvěl. Ani ne za půl hodiny po provolání čekala na abbé Pierra první auta. Pokrývky, kabáty, svetry, jídlo - jak

o to žádal. I peníze se začaly scházet. Otevřeny nové útulny, chodby měst-ských domů, vojenské kasárny, veřejné sály, čekárny, vše se proměnilo

v noclehárny. A v 11 hodin ^{v noci} u Pantheonu stalo několik set automobilů

a 2.000 mladých dobrovolníků, kteří se na rozkaz abbé Pierra rozjeli

hledat ty, kdo nemají kde spát. abbé Pierre

Prosil o 4.000 pokrývek, za 5 dní jich

měl na 20.000; doufal že dostane několik set tisíc franků, aby pomohl nej-

ubožejším šťastně přečkat zimu, a zatím má příšlo přes 120 milionů; z nich

v létě postaví několik set domů, aby pomohl ne na jeden den, ale navždy.

~~ubohým~~ na jeden den

~~ubohým~~ na jeden den

Kdo je vlastně abbé Pierre? Pochází z bohaté lyonské rodiny, Henry G. Grouès je jeho pravé jméno. V 18 letech se stal kapucínem, protože chtěl být pro Krista nejchudší mezi chudými. Jeho slabé zdraví však fyzické klášterní život nesneslo. Stal se světským knězem. Jeho kaplánka v Grenobles byla za druhé světové války útočištěm pronásledovaných Gestapem. Dával jim jíst; a jedny převáděl přes hranice do Švýcarska, druhé posílal zpět do srdce Francie s falešným osobním průkazem v rukou. Tisíci průkaz vystavil sobě, na jméno abbé Pierre. A když jej Němci zajali, nedělal si ilusí, co ho čeká. Utekl. Pak jej zajali Italové, a utekly znova, tentokrát do Alžíru. Po osvobození si ho zavolal kard. Suhard: "Chcete bojovat dál?" "ano", odpověděl abbé Pierre. "Jděte jako poslanec do snémovny". 7 let tam abbé Pierre zůstal. Byl to pro něho dvojí život, ve dne pana poslance - a v noci, daleko od elysejských paláců, apoštola chudých, bez přístřeší, vydědenců dnešní společnosti. Tam byl jeho byt a kancelář, spolu s asi 5 mladými muži, které přemluvil, aby neskočili do Seiny. Když neměli co jíst, šel do pařížských ulic a žebral na chleba. Spolu s nimi založil společnost dobrovolných zedníků a stavitele. Nazval ji "Emauští kamarádi"; Emauští, protože v Emauzích v Palestine před dvěma tisíci roky dva mladí mužové prosili Krista aby s nimi zůstal, pohotili. Emauští kamarádi postavili již několik set domků i velkých baráků. Činí tak zdarma, a nyní, kdy se raduje se, v rukou jejich vedoucího abbé Pierra octly miliony, že budou moci postavit nové domky jednotlivců i rodinám - a dokázat tak celému světu, že je ještě na světě trochu lásky.

Hle, milí přátelé, portrét a dílo jednoho kněze, jehož veškeren/majetek je ošumělá sutana, kterou má na sobě. Celá Francie o něm s všechností mluví a píše jako o druhém Vincencu z Pauly. "Nejsem ani lepší ani horší než jiní", praví o sobe abbé Pierre, "chci jen mluvit za ty, kdo jsou běz přístřeší a mají hlad. Máte-li kousek citu v těle, nebudeste klidně spát, pokud nebudou nasyceni voni." - Všichni jsme hrdi na tohoto statečného kněze je synem jedné Církve, která už od 2000 let slovem i skutkem pomáhá chudým a potřebným, protože v každém z nich vidí svého Zakladatele:

Cokoliv jste učinili jednomu z nejmenších bratří mých, mně jste učinili.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Odešel P. Vilém Schmidt, misionář a vědec.

16. února by se dožil 86 let P. Vilém Schmidt, kněz kongregace Božího Slova; 6 dní před svými narozeninami se však odebral na věčnost.

Je těžké zhodnotit v několika řádcích životní dílo tohoto prostého a zbožného kněze, který psal básně, dával exercicie, pracoval v liturgickém a ekumenickém hnutí, který psal návrhy mzdových zákonů, se zajímal o potřeby vídeňských akademiků a jemuž ani politické otázky nebyly cizí.

~~Hlavní pole jeho působnosti však leželo jinde.~~ Kromě dvou krátkých cest za može řídit ^{P. Schmidt}

~~ve římském učilišti své kongregace~~ a nebo na vídeňské universitě. Jeho obor byly vy-

~~týkající se jazyků, etnologie, historie, filosofie, teologie, a také jeho profesor~~ chodní jazyky, a ~~imi~~ se dostal až k etnologii, studiu primitivních náro-
ve Vých. Asii, Oceánií a Australii, jejich řečí, mýtu a náboženství. Sám organisoval několik výpráv

na Ohnivou zemi v jižní Americe, i u nás známého P. Šebestu poslal mezi Pigmeje do střední Afriky, mezi trpasličí národy v belg. Kongu, na Malace a na Filipinách [na Novou Guineu, do Indie a do Indonésie]. Aby umožnil i jiným přístup k bohatému vědeckému materiálu, jenž byl výsledkem těchto cest a jejž Mu všichni jeho žáci ze všech světadílu posilali, založil r. 1906 časopis Anthropos, a r. 1932 dokonce studijní ústav téhož jména, k studiu kultury primitivních národů, jejich náboženství, společenského života, řeči a zvyků.

Ovocem těchto dlouhých namáhavých studií P. Schmidta je dílo o vzniku a vývoji idey Boha - "Der Ursprung der Gottesidee". Vyvrací zde tvrzení všech evolucionistů, a bohatým materiálem dokazuje, že i nejprimitivnější národy se svou kulturou podstatně liší od zjevů, se kterými se setkáváme v říši zvířat, že ~~tyto~~ národy mají monotheistický světový názor a věří v jednoho nejvyššího Boha a ne ve více Bohů, že znají oběti a modlitby k jedinému Bo-
^{mu}, mají soukromé vlastnictví a jednoženství - vše to, co stoupenci vývojových teorií až již jakýchkoliv odstínu popírali a co po nich opakuji jejich dnešní stoupenci. Tyto vědecké objevy P. Schmidta, které později i jiní ethnologové potvrdili, měla pro posuzování náboženského, kulturního a filosofického života primitivních národů velký význam,

a dostalo se mu za ně spravedlivého uznání. P. Schmidtovi udělilo čestné doktoráty 6 předních evropských universit a byl čestným členem všech vědeckých akademíí a společností v Evropě i v zámoří.

R. 1925 bylaz v rámci oslav jubilejního roku uspořádána v Římě misijní výstava. Její duší byl P. Schmidt. Setkala se s takovým úspěchem, že papež Pius XI. ji dal doplnit a pojmenovat Papežským ethnologickým museem. Do r. 1939 byl P. Schmidt, tehdy již člen Papežské vedecké akademie, jejím ředitelem.

Když nacisté vtáhli do Rakouska, zbaven universitní katedry a byl P. Schmidt zatčen, jeho názory pochopitelně se lišily od hlásání německého nadlidství a novodobého vohanství. Z vězení byl propuštěn na zákok papeže Pia XI. Po válce se uchýlil do Frýburku do Švýcarska, kam ^{se} mezikrát přestěhoval i ústav Anthropos. Tomuto ústavu věnoval i své poslední síly a v jeho stínu i vydechl svou šlechetnou duši.

Věda dluží mnoho zvěčnělému P. Schmidtovi, i jeho ~~zákonné~~^{worli} odpůrci mu to nejednou přiznali. My katolíci jsme mu vděčni; ~~že~~ svými ~~zák~~^{výzkumy} dokázal pravdivost církevního učení o pravotním zjevení a tím vyvrátil všechna ~~bolest~~^{biotika} tvrzení evolucionistů a materialistů; V rodině panovalo na začátku ~~mnichů~~^{životu} jehoženství; přirozený zákon mravní, který je obsažen v Mojžíšově desateru je vryt do srdcí všech národů i těch nejprimitivnějších. Náboženství nezniklo ze strachu před živly přírody ani z jakýchkoliv jiných ~~život~~^{plnutek}, nýbrž z rozumového poznání poslední příčiny všech věcí a jevů, se kterými se člověk setkává ve světě přírody, jež ho obklípuje a jejíž částí je

~~člověk~~
člověk
sám.

ústav pro studium
totalitních režimů

Vatikánské vydavatelství vydává péčí komitátu pro mariánský rok v 17 evropských jazyčích zvláštní modlitbu svatého Otce pro mariánský rok.

V lateránském museu v Římě bude velikonocích otevřena výstava mariánských uměleckých děl. Návštěvníci uvidí nejvýznamnější obrazy a sochy P. Marie, které křesťanská zbožnost chtěla oslavit svou Neposkvrněnou nebeskou Královnu. Bude vystavena i kopie uměleckého katalogu americké univerzity v Princetownu. Katalog daroval Vatikánu před dvěma roky novoyorský arcibiskup kard. Spellman; obsahuje téměř 100.000 fotoreprodukcií a 50.000 registračních lístků.

V prosincovém čísle sovětského časopisu "Filosofické otázky" se objevil článek Kuzněcova o politických a filosofických názorech Karla Marxe v letech 1842-3. Kuzněcov zvláště vyzdvihuje význam, jaký Marx kladl na neúprosný boj proti náboženství. Stejně významný je - uzavírá Kuzněcov - boj proti náboženství i pro dnešní vývoj komunistických ideí.

Podle statistiky, kterou uveřejňuje německá zpravodajská služba KIPA je na území Německa 2.365 světských a 562 řeholních kněží, kteří odešli východních zemí při přesunech obyvatelstva po druhé světové válce.

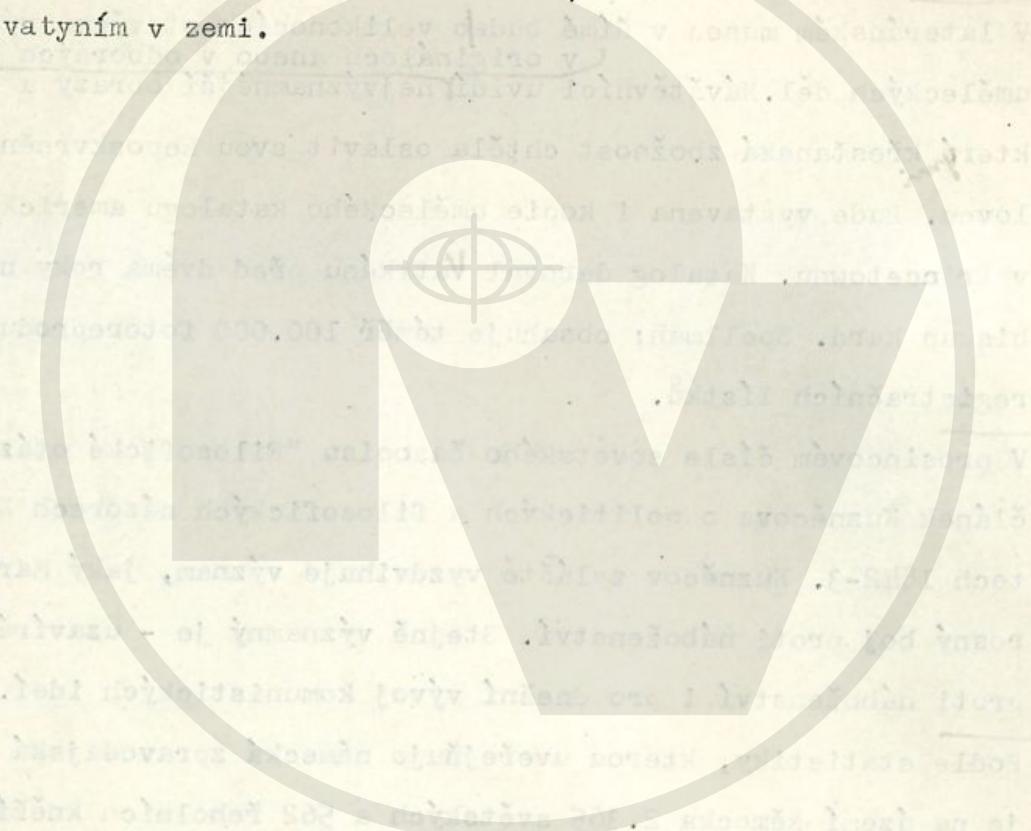
Z Československa podle statistiky pochází 860 kněží. Téměř všichni mají své stálé místo v některém z německých biskupství.

V minulých dnech se vrátili do Italie váleční zajatci z Ruska. Jeden z nich, poručík Jioli vyprávěl, že sovětské úřady daly strhnout kříže ze všech hrobů zemřelých italských vojáků, které jim jejich kamarádi postavili. Jediný katolický prelát v Izraeli řecko katolický biskup msgr. Jorge

Hakim uveřejnil v časopisu Ar Rabbit dopis presidentu izraelského státu, a žádal o spravedlnost pro Araby z vesnice Beisan, kterým byl před 6 lety zabaven jejich majetek a kteří během 2½ hodin museli své domy opustit.

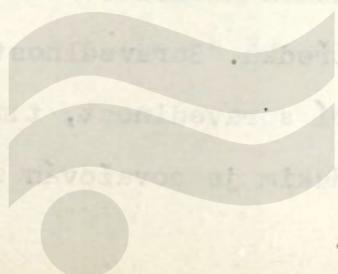
Uprchlíci nyní žijí bez práce a bez prostředků. "Spravedlnost je základem státu," píše msgr. Hakim, "kde chybí spravedlnost, tam se nutně hroucí jakákoliv sociální organizace." Msgr. Hakim je považován za ochránce arabského obyvatelstva všech náboženství.

"Portugalská mládež", státní organizace studující i dělnické mládeže v Portugalsku uspořádá, aby i ona oslavila důstojně mariánský rok tři velké národní pouti k předním mariánským svatyním v zemi.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu DOBRÝ PASTÝŘ uslyšíte stručný komentář: Sjednocení kněžstva bez hierarchie? - Zavěrem ~~stručného reportáže~~ o výročním shromáždění římského Apoštolátu svatých Cyrila a Metoděje, které se letos konalo v bazilice Panny Marie Vítězši. - Dříve si poslechněte přehled posledních zpráv Vatikánského rozhlasu.

Drazí důstojná pánové, vzpomíná se tak zvaného únorového vítězství lidu. Vzpomíná se též, jak velký byl jeho přínos českému katolickému kněžstvu. Kdyby tyto výhody vypočítával zástupce státního církevního úřadu - ~~politickej~~ komunista, ani bychom se nepodivili jeho hodnocení; ale když čteme v úvodníku časopisu určeného výhradně kněžím, z pera kněze, ~~kněze~~ litanii tak zvaných výhod, je třeba se zastavit a zamyslit se! A co vede především k zamyšlení je bod, který pojednává o poměru kněžstva k hierarchii. "Únor přinesl kněžstvu ještě další přínos. Kněžstvo stávalo vedle hierarchie a přijímal pouze rozhodování, z kterého nebylo odvolání. Dnes kněžstvo na svých konferencích diskutuje o svých problémech, o problémech církevních a za spoluúčasti generálních vikářů a za pomoci Státního úřadu pro věci církevní nachází cestu k jejich řešení. Toto sjednocení kněžstva je prý skutečnou vymožeností nové doby, která hodnotí kněžskou práci a dává kněži nové možnosti k uplatnění příkazů křesťanství ve spolupráci s lidem."

Kněžstvo prý stávalo vedle hierarchie; ne kněžstvo stávalo s hierarchií, se svými biskupy. A bylo má to hrdo a z této závislosti na biskupech rostla jeho nezdolná síla. Poněvadž tato jednota kněží s biskupem a závislost na nich není výplodem kapitalistického řádu, nýbrž důsledkem jasné vůle zakladatele Církve, Pána Ježíše. Bez biskupa není pravé Kristovy Církve. Kristus dal moc v Církvi jedině hierarchii, ne kolektivu věřících, ani kolektivu kněží. Hierarchii, papeži a biskupů, a kněžím jako biskupovým pomocníkům a v nejtěsnější závislosti na biskupech. Tedy bez papeže a bez biskupa není Církve. Kdo není s biskupem není v Církvi, učil už svatý Cyprián. Opravdové sjednocení kněžstva může být jen v závislosti na hierarchii a s hierarchií. Jde o věc zásadní. Jde o podstatu Církve. A ~~to~~ životní důležitosti spojení kleru s papežem a biskupy si byli dobře vědomi i komunisté. Proto od počátku, ~~celé~~ ^{po dlouhá} leta se pokoušeli vrazit klín mezi biskupy, kněze a věřící. Chápteli dosáhnout, aby se od nich kněží

a věřící sami dobrovolně odtrhli. Ale nepodařilo se jim to: všechny pokusy: od založení schismatické katolické akce až po velehradský kněžský mírový sjezd, až po svatováclavské sněmování v Praze a všechny ty ostatní všelijaké konference, jen ještě utvrdily pouto mezi klérem a biskupy. Bylo třeba sáhnout k násilí: a proto byli biskupové nejdříve internováni ve svých rezidencích a násilně odtrženi od svých kněží, a postupně mizeli jeden po druhém: jedni posláni do exilu na neznámé místo, jiní do žaláře po hanebném procesu, jiní ještě ~~anizovali~~ bez procesu ~~násilnou~~ nejakého koncentračního tábora. Ale nikdo je nemůže nahradit - žádné diskuse, žádní samozvaní generální nebo kapitulní vikáři, a tím méně Státní církevní úřad. Tak zvané sjednocení kněžstva, které se chválí jako vymoženost moderní doby, není ani sjednocení a není ani vynálezem nové doby: kněze může sjednotit jen biskup, jen v biskupovi je naše jednota z vůle Kristovy. Ale my víme, že toto sjednocení s biskupem a papežem nám nemáže, nechceme-li, ~~také nikt~~ přerватy i když se nemůžeme ~~fyzicky~~ stykat se svým biskupem, se svatým Otcem - můžeme s nimi zůstat duchovně spojeni. ~~A~~ Tu nezmůže nic ani žalář, ani koncentrační tábor, ani státní církevní úřad nebo nějaký státní ministr. ~~Jen~~ Kdo je s biskupem, je s Církví a v Církvi! To vychvalované sjednocení kněží na demokratickém základě, bez biskupů, a někdy i proti biskupům a papeži, není ~~zádná~~ moderní vymoženost! Všichni rozkolníci a bludaři od nejstarších dob ji znali. A tisíciletá zkušenost Církve ukazuje, že toto nepravé sjednocení, které by zasluhovalo spíše názvu srocování, nedávalo kněžstvu nové možnosti k uplatňování příkazů křesťanství, nýbrž že znamenalo vždy vyprazdňování pravého křesťanství, nebylo cestou k životu, nýbrž pádem do hrobu. My kněží víme, že ~~můžeme být~~ skuteční pomocníci lidu jen tehdy, zůstaneme-li úzce spojeni s Církví, to je se svatým Otcem a svými biskupy. Budeme proto v sobě živit lásku k našim hrdinným biskupům, budeme na ně pamatovat pravidelně v modlitbě a učit lásce k nim i náš věřící lid. Kdo je s biskupem, je s Církví, je s Kristem. -

Slyšeli jste stručný komentář: Sjednocení kněžstva a hierarchie. Závěrem ~~stručný~~ ještě vám podáme krátkou ~~zprávu~~ reportáž ze slavnosti Apoštolátu svatého Cyrila a Metoděje v bazilice Panny Marie Vítězové.

Každý čtvrtý ve čtvrt na devět je sloužena mše svatá před mi-

lostným obrazem Matky Boží záchrany římského lidu v basilice na Esquilinu. — ~~za pronásledovanou~~ Církev. Byli tam Poláci, Slovinci, příští čtvrtek se tam sejdou Ukrajinci. Dnes se tam však sešli všichni Slované z celého Říma. Apoštolát svatého Cyrila a Metoděje konal výroční památku blažené smrti svatého Cyrila. Byla slavena hlaholská mše svatá — v římském obřadu a ve staroslověnském jazyku — jak ji asi slavívali svatí náši věrozvěstové. Zpíval sbor ze všech slovanských kolejí. Řídil jej Chorvat P. Pichler. Po evangeliu kázal o významu díla sv. Cyrila Metoděje ukrajinský arcibiskup, Msgr. Bučko. Poukázal na velké dílo slovanských apoštolů, zmínil se o utrpení Církve ve slovanských zemích, zdůraznil nutnost modlitby a práce za sjednocení rozmarných bratří, které uskuteční jen veliká láska.

Tento
č bude moci překonat ~~č~~ tu obrovskou propast, kterou vyhloubil před 900 ty lety východní rozkol. — *Rom* Arcibiskup Ivrejnov s četnou asistencí před ikonou svatých Cyrila a Metoděje vykonal pak „Moleben“ v obřadu byzantskoslovanském. Pobožnosti se zúčastnili 4 arcibiskupové a jeden biskup a řada osobností z římského neslovanského světa. Kéž přímluva Bohorodičky uspíší hodinu obecného míru a svaté jednoty!

Zprávky P.M.?

• RadioVaticana.cz
 Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
 totalitních režimů

V dnešním nábožensko vzdělávacím programu jsme pro vás připravili přednášku "Neposkvrněné Početí Panny Marie - odsouzením moderních blud".

Dříve si poslechněte zprávy z katolického světa.

Mariánský rok má být podle přání svatého Otce doba velkomyslné lásky blíženské. Barcelonská diecéze v duchu tohoto přání postaví velké dětské sanatorium a nazve je jménem Neposkvrněné. Z Barcelony chystají též několik poutí k předním mariánským svatyním a pout do Ríma vyhrazenou dělníkům. V Kolině nad Rýnem začnou 9. března diecésní synodu, která bude zkoumat se zabývat hlavně kodifikací arcidiecésních právních předpisů.

Od 5. do 7. března se bude konat v Mnichově druhá diecésní konference.

Katolické akce na téma "Spolupráce laiků v apoštolátu hierarchie". Účastníci budou hlavně studovat dělnické problémy ve velkých mnichovských továrnách.

Podle zprávy Katechetické výchovné společnosti v Svatém Paulu ve Spojených státech severoamerických se za minulý rok prodalo 250.000 exemplářů nového Zákona.

V městě Freemont ve státě Ohio rovněž v sev. Americe bude na svátek sv. Gabriela 24. března oficiálně otevřena mezinárodní filatelistická akademie, nesoucí jméno tohoto svatého archanděla. Akademie udělají diplom uznání tém, kdo se zvláště vyznamenají při studiu poštovních známek s náboženskými motivy. Takových známek bylo vydáno přes 6.000.

Zpravodajská služba Associated Press oznámila, že ve vezeních čínských komunistů zemřel v těchto dnech nanchangský arcibiskup msgr. Josef Chu-chi-shih. Msgr. Chu byl od r. 1926 biskupem v Paotingu a r. 1946 byl přeložen na arcibiskupský stolec v Nanchangu. Komunisté jej vyzvali, aby ve své arcidiecézi organoval nezávislou katolickou církev. Když odmítl, byl 2. května 1952 zatčen. Bylo mu 63 let.

Jeden z kaplanů v táboře nekomunistických čínských válečných zajatců v Kneji prohlásil, že 230 jeho katolických svěřenců velmi věrně se účastnili výstavy Nejsvětější svatosti. Teměř všichni přistupovali jednou za měsíc ke stolu Páně, a asi polovina týdně. Bylo běrmováno 180 katolických Číňanů. V hálce

"Neposkvrněné Početí Panny Marie - odsouzení moderních bludů."

Vím, že nezapomínáte na mariánský jubilejní rok, ve kterém žijeme; podle svých možností oslavujete Pannu Marii modlitbou a písňemi v rodinném kruhu ve vašich farních kostelích, a až se nad vámi sklene jaro a léto, hojnou účastí na poutích na Svatý Hostýn, do Staré Boleslavě a na Svatou Horu vzdáte svůj hold věrnosti a lásky Ochránkyni Moravy a Paladiu země české. Mariánský rok však má podle přání svatého Otce přinést více. Má být příležitostí prohloubit naše znalosti z věrouky o Panně Marii, a zvláště si uvědomit význam prohlášení Neposkvrněného Početí za článek víry pro naši dobu. Tento dnu v násilném dleci věnuje olivovní prasat Před několika týdny jsme zde mluvili o Piu IX., papeži Neposkvrněné, a řekli jsme si též, s jakou radostí a slávou uvítal římský lid prosinec 1854. 54 kardinálů, přes 130 arcibiskupů a biskupů a tisíce věřících plnilo prostory svatopetrské basiliky, když pohnutým hlasem četl Pius IX. dogamatisac- ti bulu. Zvony celého Říma zvučely, hřměla děla Andělského hradu, ulice, domy, vše bylo ozdobeno květy a nápisu velebící Neposkvrněnou. A večer se Řím proměnil v jeden mariánský chrám. Nebylo balkonu, nebylo okna v němž by nehořelo světlo k oslavě Madony. A ani ostatní křesťanský svět nezůstal pozadu v těchto oslavách. V poutním místě v Puy ve Francii postavili 16 m vysokou sochu Matky Boží na podstavci 17 m vyskoém. Jen v diecézi Bellez jež nebatří k největším a nejbohatším (diecézím francouzským) postavili do r. 1857 více než 300 soch Neposkvrněné. Kde hledat důvod pro tak překypující radost a jás z oslavy Panny Marie?

Již jednou zažila Církev podobnou výběsky radostí. Bylo to r. 431, kdy v maloasijském městečku Ufim uruk sedal všeobecný sněm. Jeho hlavním bodem byly otázky týkající se osoby Ježíše Krista. Byl pravý Bůh a zároveň i pravý skutečný člověk? A jak smířit v jeho osobě oba tyto odlišné charaktere? Dlouhé nekonečné byly debaty shromážděných biskupů s přítomnými kacíři; konečně přešel uruk problém na osobu Panny Marie. Komu dala život Maria? Bohočlověku, byla tedy Bohorodičkou - a slovo Theotokos se s tato heslem, všech objádci poznávacím znamením a bojovným heslem kataklíku Ježíše Krista a pravé nauky Církve. "Raduj se Maria; všechny bludy jsi samojediná počrela na celé zemi", pěje od té doby o Bohorodičce liturgie.

Podobný ~~byl~~ důvod ~~radosti~~ ^{máti} ~~radosti~~ katolíků ⁱ 8.prosince 1954. Jako před 14 stý lety Maria Bohorodička - Theotokos potřela bludy čtvrtého a pátého století, tak Maria Neposkvrněná - Immaculata ~~potřela a potírá~~ ^{mála a málo moderní.} bludy naší doby, ^{minulé} Kdybychom chtěli krátce charakterisovat století, jehož ovoce ještě stále sklízíme, mohli bychom říci, že to bylo století racionalismu, století boje proti všemu nadpřirozenému. Člověk, poslední stupeň všeobecného vývoje je nebyl podle proroku 19. stol. stvořen k obrazu Božímu; popíral se pád do hříchu a jeho následky; lidská přirozenost prý nebyla porušena hříchem ^{lidským} Člověk je od přirozenosti dobrý; nemí ^{je} proto ani milosti ani vykoupení ani zíavení; nepopíral ^{se} již jen ten či onen článek víry, nýbrž celé učení Církve, nadpřirozený cíl a určení člověka, nadpřirozený úkol Církve nesmrtnost a existence duše. Člověk prý byl povznesen ve vlastních očích ^{sladkou vinnou}, tím že byl vymaněn z područí Tvůrce; ve skutečnosti jej však popřením nadpřirozeného rádu snížili na zvíře a na potomka opice, jak ostaně to přiznala jedna z nejvýstřednějších teorií 19. století, dnes bohudíky) Ochranou proti této epidemii a záplavě moderních bludů a zároveň jejich nepřímým odsouzením měl ^{f.m.} být v plánech Boží prozřetelnosti článek o Neposkvrněném Početi. Neboť pravdy naší svaté víry tvoří jeden velký uzavřený kruh, a kdokoliv popře byť i jen jedinou pravdu, musí důsledně popřít vše, "Maria počata bez dědičného hříchu, samojediná ze všeho lidstva, a to pro zásluhy Spasitele, jemuž měla dát život, a ozdobena posvěcující milostí ^{jí} v prvním okamžiku života." prohlásil Pius IX. 8.prosince 1854.

A ~~a~~ jeho slovy ^{je} ~~máte~~ ^{se} ~~skryvat~~ vše, v co Církev věřila a věří:

- ✓ Existuje osobní Bůh, Stvořitel, Pán a Zákonodárce, jenž má právo dát tvoru svých rukou zákony. Svého práva užil, když člověku v ráji dal přikázání - a když zároveň připojil trest za přestoupení. Není tedy člověk svým neomeným pámem; je povinen dbát a zadovávat přikázání a zákony Tvůrce. Přestoupil je, dopouští se hříchu, a jeho neposlušnost nese s sebou spravedlivý trest.

- v) Existuje dědičný hřich, jejž každý syn Adamův přináší s sebou na svět, a jehož byla uchráněna jedině Neposkvrněná. Tento dědičný hřich dědí člověk od společného praotce, ~~jenž byl stvořen~~ ^{prvničku} Bohem, a to v milosti, jež by činila jeho i všechny ~~potomky~~ ^{jeho} Bohulibými, svatými, dítkami Božími.

Náš praotec však ~~připravil~~ sebe i nás ^{M 2 1} o tento dar, protože Tvůrce a Pána poslušen nebyl. Jsme všichni ~~předmětem~~ ^{našlo} Božího hněvu, neschopni spojení s Bohem

3) Aby ~~xx~~ lidstvo ~~stačilo~~ opět milost v Božích očích, potřebuje vykoupení a Vykupitele. Z nevzpytatelné Boží lásky se mu ho dostalo v Ježíši Krástu, pravém Bohu a pravém člověku, který je jediná cesta vedoucí k životu a na něhož jakožto jediného a všeobecného prostředníka je odkázáno všechno lidstvo.

4) Ani Maria nebyla vyňata z těchto zákonů. Protože se však měla stát matkou vykupitele, Bohorodičkou, byla zvláštní milostí Boží uchráněna dědičného hřichu a jeho následků, - hned v prvém okamžiku života byla obdařena milostí posvěcující, nezakusila ani na okamžik hříšnou žádostivost ani onu vnitřní rozpolcenost, kterou v sobě bolestně zakoušeli i velcí svatí.

To vše se stalo, aby byla důstojným stánkem Syna Božího, a pro jeho budoucí zásluhy, byl tedy i jejím Vykupitelem.

5) Prohlášení dogmatu o Neposkvrněném Početí Panny Marie bylo konečně projevem neomylného učitelského úřadu, který ^{14.} ~~Církvi~~ dal její zakladatel V. Petrovi a jeho nástupcům. A kdykoliv věřící přijmou jejich slova, vyznávají svou víru v Církev, jakožto ve vychovatelku, ~~kterou~~ ^{2 1} dal Kristus lidstvu, ~~které~~ a jež jediná vede člověčenstvo ke Kristu a ke spásě. Církev má konečně právo předložit k věření i pravdy, jež lidský rozum ponechaný sám sobě neobjeví a jež sděluje a zjevuje Bůh sám.

Hle, ~~krátko naznačeno~~, jak tajemství o Neposkvrněném početí P. Marie souvisí s ostatními pravdami naší víry, jež všechny jsou tak nově potvrzeny. Stojí a padají s Marií, a v ní nacházejí nového světla. Ochrana a záštita naší víry (se tak stává Neposkvrněná. ^{any - skutečně jde o rodinu p. Marie} ^{pravou Věží Davidovou} ^{lety života} ^{a mrtvotek:} Radík...)

Ještě na jedno vítězství Neposkvrněné chtěl bych krátce upozornit. Není to vítězství nad teoretickými bludy a ideologiemi. Mám na mysli Mariino vítězství na světem a jeho zkaženém duchem.^{nejsal když nulatelsk} "Abych mohl věřit," rozhodl bych se pro katolickou víru. [Kvůli článku o Neposkvrněném Početí]; neboť od katolíků se dovídáme, že existovala v lidstvu alespoň jedna duše, jež nebyla nikdy dotčena hřichem.. Neposkvrněnou potřebujeme, která nebyla potřísněna ani jedinou krůpějí zátopy mravní špině, k níž bychom mohli hledět jako k idealu lidské duše v její neporušené čistotě a svatosti. A-
bychom byli lidmi, ^{komu} potřebujeme Immaculatu, Neposkvrněnou, v níž věřit je dáno vám katolíkům..." A vskutku, Jen Bůh a Maria Neposkvrněná ~~sama~~
~~ještě vlastní~~ ^{lidství} ~~ludu a jíž~~ ^{srdeci} potřebujeme v srdci, která vyko-
nala její ~~obraz~~. Není tedy divu, že svatý Otec ve své encyklike dal Nepo-
skvrněnou za vzor především mládeži, neboť není vzoru, který by mladistvá
srdce plnil takovým nadšením, na němž by se vzdělávala tak lehce a s ta-
kovou radostí, jenž by povznášel tak mocně k výšinám jako Panna bez
poskvrny počata. ~~Radujte se, milí děti~~, ^{lidi} ~~miříme polet i my v 20. století~~
"Raduj se Maria, všechny bludy jsi samojediná potřela na celé zemi".

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

16
27
30
99

Na třetím interamerickém týdnu v Limě podal jeden z řečníků referát o zajímavé iniciativě argentinské katolické akce: "Mariánská misie rodinach". Do jednotlivých rodin je na celý den přinesen obraz P. Marie a před ním se celá rodina pak společně modlí. Iniciativa přinesla hojně duchovní ovoce. Na světové výstavě v Bruselu r. 1958 bude katolický svět zastoupen několika pavilony, jež znázorní činnost Církve. Jeden velký pavilon bude v enovám misiím.

V Lisabonu se konala 8. února smírná mše svatá u příležitosti pátého výročí nespravedlivého odsouzení maďarského primasa, kard. Mindsentyho. Mše svaté bylo přítomno velmi mnoho lisabonských katolíků a tak dosvědčili svou solidaritu se svatým Otcem v protestu proti pronásledování ve vých. Evropě a v modlitbě za statečnost pro dnešní vyznavače a mučedníky.

Jednou z nejdojemnějších oslav mariánského roku bude světový den modliteb dětí za mír. Jak známo, pochází myšlenka organizovat tento den od pařížského arcibiskupa kard. Feltina, a svatý Otec plán schválil. Mezinárodní Dílo Svatého Dětství spolu s hnutím Pax Christi již oficiálně požádalo biskupy celého světa, aby každý ve své diecézi organisovali přípravu tohoto dne modliteb. Děti mají být vyzvány k zvláštním modlitbám za mír ve svých farních kostelích; děti i dospělým se mají vyložit, co pro míru vykonala a koná Církev a konečně všichni mají být vyzváni, aby vykonali nějaké osobní oběti ve prospěch nemajetných a chudších.

Westmünsterský arcibiskup kard. Griffin promluvil na tiskové konferenci o chystaných oslavách ~~xxl~~200tého výročí mučednické smrti sv. Bonifáce. Oficiální oslavy začnou dvatýdny po svátcích svatodušních a vyvrcholí ve dnech 19. a 20. června. Kromě anglických a skotských biskupů budou přítomni i oba němečtí kardinálové Fring a Wendel, zástupci belgického, holandského a francouzského episkopátu. Všichni biskupové i hosté vykonají návštěvu v butfastském benediktinském opatství a dále v Corwallu, kde za královny Alžběty I. zemřel mučednickou smrtí první anglický kněz.

V Kolíně zemřel ve věku 81 let P. Bernard Arens z Tovaryšstva Ježíšova. P. Arens byl známý jako spisovatel a dlouhá léta řídil časopis "Die Kath. Missionen - Katolické Misie"

V dnešním pořadu Nedělní zvony uslyšíte úvahu "Osudy Božího semene" a závěrem mariánskou poznámku

Dříve si poslechněte přehled zpráv vatikánského rozhlasu.

Zdravotní stav svatého Otce se ~~zlepšuje~~ stále lepší. Jeho rekovalessence však bude trvat poněkud déle, protože podle mínění jeho osobního lékaře, svatý Otec potřebuje delší odpočinek.

Ve středu zemřel v Rímě Matouš Timmers, bratr laik z řádu Tovaryšstva Ježíšova, který od r. 1938 pracoval ve vatikánské hvězdárně v Castel Gandolfo. R.1940 objevil bratr Timmers novou oběžnici, která nese jeho jméno.

Kromější článek
Nedělní L'Osservatore Romano v delším článku vyvrací tvrzení propagacní brožurky "Katolická církev v lidovém Poslku". Tím, co brožurka zamlčuje, o čem lze a co překrucuje odhaluje, jaký je skutečný stav Církve v Polsku", praví L'oss. Romano. "Katolíci smejí chodit do kostela, ale chtějí-li však žít podle své víry, říká se, že se vměšují do politiky. A druhé strany/režim ~~zhlédí~~ všechny svět kněze i věřící k opravdu politickým činům, nejen aby spolupracovali k obecnému dobru, nýbrž aby souhlasili a se účastnili marxistické protináboženské politiky." O objektivnosti brožurky nechť svědčí jen jeden příklad: na jejich 134 stranách autor ani jednou se nezmíňuje o polském primasu kard. Wyszyńskem, který je představitelem polské katolické Církve.

Aby ulehčil velkému nedostatku bytu, rozhodl se arcibiskup v Le Mans ve Francii kard. Grente, že daruje část arcibiskupských pozemků k postavení domků pro chudé rodiny. ~~zlepšuje~~

Mezinárodní komise katolických ošetřovatelek a lékařských pomocnic byla přijata za poradnou členkou Světové zdravotní služby v Ženevě.

11. února zemřel v Lovani P. Petr Charles z Tov. Ježíšova. P. Charles před 30 lety založil mezi lovařskými studenty Katolickou universitní společnost na pomoc misiím. Byl prvním profesorem misiologie na Papežské Řehořově univerzitě v Rímě, a působil v misiologických lovařských týdmích. Svými spisy z oboru misiologie i asketiky, na př. knihou "Modlitba každé hodiny" proslul i za hranicemi své země. Konec zpráv. Nyní si poslechněte úvahu "Osudy Božího semene".

Nedělí Devítník, devátou před velikonocemi, jsme vešli jako portálem do vestibulu velikonočního období církevního roku. Vykupitelské dílo předstoupí pak před naše zraky ve své nejvážnější straně: Kalvarie a smrt Bohočlověka. Přípravná doba na tento druhý Hod Boží trvá asi 70 dní, připomínajícich 70 let babylonského zajetí, symbol to zajetí veškerého lidstva pod jeho mocí satana. Hříchem se tam člověk octl. A jen nezaslouženou milostí Boha, jehož urazil, ~~xx~~ z tohoto otroctví vykobozen - ne však bez své vlastní spolupráce. "Bůh tě stvořil bez tebe, nevykoupi však tě bez tebe," kázal sým věřícím svatý Augustin. Jeho slova opakuje rok co rok Církev. Volá ke kajicnosti, k pokání. Ve svých zpěvech vynechává Alleluja, při mši svaté nezpívá Gloria, a místo bílé barvy radosti a netěsnosti anebo zelené ~~barvy~~ naděje, odívá se kněz při Nejsvětější oběti v kající barvu popele, ~~ímž~~ jíž si ~~kladí~~ křesťané daří posypat hlavu anebo poznámenat čelo. A zatím co svět se oddává posledním výbuchům veselí před postem, který ostatně neslaví, uchyluje se Církev se svými věrnými před vystavenou Nejsvětější Svátostí o odorošuje Boha za ty, kdo před ním pokleknout nechtějí.

"Vyšel rozsevač, aby rozséval..." začíná své podobenství Kristus ~~prvek~~ neděle po devítníku. Dnes bychom měli říci, vyjel traktorista, aby posel hektary a hektary dřízstevní půdy. Než ani on se vší svou moderní technikou nezabránil, aby na některých místech jeho pole totéž semeno vzrostlo v krásný zlatý klas, kdežto jinde bude jen živořít, a někde ~~sesnad~~ tak tak ukáže nad zemí. A podobný je osud semene jež zasévají Božští rozsevači: Kristus a Církev. V jedných ~~ani~~ nevezde, v jiných vynese daleko pod normu, a jinde konečně přinese užitek na 100 procent. Čím to?

"Některá zrna padla ~~wedle~~ cesty..." to jsou ti, kdo nemají čas pro Boha a pro duši, musí pracovat a pracovat; slyší a zapomenou, bezstarostně jdou vedle drahocenné perly, nevědí, s čím si zahrávají. [Pošetilce, této noci bude požádána tvá duše od tebe, a čí bude, co sis připravil?] J

X Jiné padlo mezi trní, které je udusilo. Tito ~~přijímají~~ hlas Boží, dají mu vznrust, ale brízské starosti o věci časné, touha po zisku a radosti tohoto sveta hladají na stvolu jejich vnitřního života, až jej rozhledají a zničí."

Jiné padlo na skálu; to jsou chudokrevní, příjmu slovo Kristovo, ale v čas zkoušky a pronásledování nemají dost vláhy: síly a vytrvalosti.

Dokud je ~~to~~ nic nestojí hlásit se ke Kristu, stojí kolem jeho oltářů, jakmile však proti ~~Kristu~~ ^{se nejde} nemá již obět aulo ztratit výhodnější postavení, Krista již neznají. Odstupují, a říkají že je jim líto, ale ~~že~~ neco takového ~~je~~ Bůh ~~je~~ Jaké štěstí pro hospodáře, že alespoň některé zrní musí splnit normu a nahradí, co ztratil na jiných částech svého pole... Jaké štěstí konečně pro celé lidstvo, že ~~je~~ vždy lidé, kteří jsou připraveni přijmout Boží hlas, opatrují jej jako nejdrahocennější poklad - a dovedou pro ně obětovat vše, snad i svobodu a život. Jsou solí země, světlem světa, k nim vzhízejí živořící rostlinky z trní a skal, a na nich vidí, že je možné se odpoutat ode všeho, a jít, kam Bůh volá.

Podobenství o osudech Božího semene je pro nás přiležitostí k zamyšlování ~~u nás v moci moci~~ Je v naši mocí abychom ~~je~~ "uchovávali v srdci dobrém a výborném svědomí. ~~Našem~~ ~~našem~~ ~~našem~~ ~~našem~~ ~~našem~~ ~~našem~~ ~~našem~~ ~~našem~~ a přinášeli užitek

~~ne~~ v trpělivosti". Anebo snad má naše rotlinka nedostatek ~~a rodu a bytu,~~ v ~~ci~~ ~~otoku~~ vnitřní vláhy, protože se hlásíme ke Kristu, když ~~to~~ ~~nic~~ ~~nestojí~~, ale máme procháme od něho, kdykoliv ~~na~~ platit za vyznamenání víry v něho zřeknutím se něčeho, ztrátou lepšího místa anebo utrpením.

Myslím, že jsme si příliš zvykli na ono starozákonné: "Dobře se ti povede na zemi", a zapomínáme, že jiná je Boží matematika a spravedlnost.

Jsme členy Církve vyznavačů amučedníků, a jestliže se kdy nad Církví sklenula duha míru, bylo to jen aby nabrala síly a odolnosti pro další

chvíle pronásledování.

~~Nejdříve let po mukách Božích padl~~

Před branou Damašku padlo sémě Božího hlasu do srdce šavla. Padlo v zemi dobrou. Z pronásledovatele se stal apoštol národní. Opustil vše, opravdu vše, a šel za hlasem Božím. A když v Korintě snížovali jeho apoštolát, tu se brání. Píše, co pro Krista vykonal, co pro Krista vytrpěl: "V mnoha pracích jsem býval, velmi často ve vězeních, v ranách nadmíru, v nebe zpečích smrti častokrát. Od židů jsem pětkrát dostal čtyřicet ran bez jedné, třikrát jsem byl mškan metlami, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem ztroskotal, noc a den jsem ztrávil na širém moři.

Na cestách jsem byl často, v nebezpečenstvích na řekách, od loupežníků od lidí svého národa, od pohanů, v nebezpečenstvích v městech, na poušti i na moři.. " V Římě na Milvském mostě se skončil Pavlův život dobrodružství a odříkání - pro Krista, (smrtí stětí.) "Vím, komu jsem uvěřil." *A jeho poslední kosa:*
Co jmu učnali a myslili a kouzlo a kouzla myslí a kouzly.
Nechť v. Pařík
upřímnou prosbu, aby nás naučí neúnavné a hrdinné práci pro Krista -
aby sémě Božího slova v nás rostlo vskutku v užitek stonásobný -
a my teh působí a rozmítem kulturu kultury pustý a lísly.

Slyšíte ještě náčelník: "Bratry Božího seme"

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Příležitostná poznámka. -

IMMACULATA A MYSTERIUM UTRPENÍ. - Svatý Otec minulou neděli měl rozhlasový projev k nemocným. Po celý měsíc se modlí na 30 milionů členů apoštolátu modlitby na celém světě, a přidružují se k nim další miliony věřících, za nemocné, aby pochopili cenu utrpení a nemoci. Jsou to hodnoty, pro něž nemá materialistický svět smyslu, poněvadž pro něj zůstává bolest nerozřešitelnou hádankou. Jak jinak se dívá na nemoc a utrpení víra. Svatý Otec pravil o nemocných, že jsou největšími poklady Církve, mocným zdrojem duchovních energií. Právě od nich očekává svatý Otec, že svými ^modlitbami a obětmi vyprosí naplnění velikých užitků, které má přinést mariánský rok.

Utrpení a bolest podrží sice svou hořkost i pro křesťana. Budou vždy křížem, který bude tlačit a tisknout k zemi, jako k zemi strhl i samého Syna Božího. Ale křesťanví, proč trpí, ví, že bolest má hluboký smysl. Bolestí a křížem, neseným z lásky, byl vykoupen svět. A i dnes bolestí je svět znova vykupován. Oběti trpících duší a jejich modlitby přivádějí na zemi průduvy světla a požehnání: jim vděčí tisíce hříšníků za obrácení, jim vděčí tolik slabých za vytrvalost, jim je zavázáno tolik zásadících za konečné vítězství.

I v duši křesťanově může vystat bolestné proč má tolik trpět, nevinně trpět! Nejkratší a nejjonkretnější odpověď na to je proč nám může dát neposkvrněná Panna. Neměla ani nejmenšího hříchu a přece musela tolik trpět. Víc než kterákoli jiná matka, když stála pod šibenici kříže svého jediného Syna. Ve chvílích slabosti se zadívejme na ni. Zvláště teď v mariánském roce! prosme ji, aby nás naučila rozumět utrpení, aby nás naučila brát je na sebe s odevzdaností a nést je s láskou jako Ona! Staneme se tak spolu s ní, spolužkupiteli a spolužkupitelkami v určitém smyslu - dnešního lidstva, můžeme tak podat smír za tolik do nebevolajících křivd, za tolik zločinů. - Panno bez poskvrny hříchu prvotního počatá, matko bolesti - nauč nás trpět s tebou a pro záchrannu duší, jako jsi trpěla ty. Vezmi pod svůj mateřský plášť všechny, kteří strádají a jsou opuštěni, nyní a zvláště v hodinu smrti.

V dnešním pořadu po zprávách z katolického světa promluví Otec Pavel. V pěti minutách náboženské kultury bude pokračovat v cyklu Nepochopená slova. - Závěrem vám podáme obvyklý týdenní římský komentář filiax.

V neděli večer v kostele Gesù v Římě byla konána děkovná pobožnost za návrat z dlouholetého ruského zajetí kněze-jesuity pP. Alegiani. P.Alegiani je jeho rodem Armén, působil už před poslední válkou řadu let mezi Rusy. Jako vojenský kurát upadl do zajetí a po pobytu v několika zajateckých táborech byl odsouzen na 10 let do vězení - jedině proto, že náležel k jesuitskému řádu. Po sedm let musel žít v naprosté odloženosti ve stálé samovazbě. Tuto dlouhou dobu - 2555 dní - naprostého mlčení využil k tomu intensivnějšímu styku s Pánem Bohem v modlitbě a meditaci. Za tu dobu připravil šestidenní kurs exercicí: R_ozhovory s Bohem a s vlastní duší. Psal jej v prvních letech na útržcích novinového papíru, k nimž se náhodou dostal, v posledních letech mu itaské velvyslanectví v Rusku mohlo obstarat papír a inkoust a tak mohl napsat 300 stran velkého formátu svých duchovních rozhovorů pro kněze. P.Alegiani se vrátil s posledním transportem itaských zajatců, kterým byla dána v letu amnestie nejvyšším sovětem.

Letos

V květnu p^ořeštejnu z Cagliari na Sardinii bude pořádána letecká pout nemocných do Lurd. Protektorát převzal arcibiskup ze Sassari. Letadla budou zvláště zařízena pro převoz nemocných. Jeden z nejlepších pilotů francouzské letecké společnosti AIR France Bernard Cordier, stár 38 let, vstoupil do kláštera trapisť v Citáux. V poslední době byl velitelem jedné "Constellation", která pravidelně létá na lince Paříž- Nový York.

Před nějakou dobou se vyskytly v tisku zprávy, o nichž jsme též referovali, o přenesení neporušeného těla svaté Bernardetty Soubirous z mateřince sester v Nevers do Lurd. Podle prohlášení generální představené kongregace sester z Nevers nedojde k tomuto přenesení. /L^uřášský/příšký/příšký/příšký/

6. března se bude konat v arcibiskupském semináři v Malíně slavnostní akademické shromáždění k poctě Neppskvrněného Početí P. Marie za předsednictví belgického primase, kardinála van Roey.

V Číně se mezi křesťany obnovují scény z prvních dob křesťanských

Jeden křesťan ze Šanghaje, když se dověděl o zatčení svého synka, studenta z chlápeckého semináře, řekl prostě: "Obětoval jsem ho Pánu Bohu. Místo, aby stoupal k oltáři, vystoupí na Kalvárii. Bud za to Pán pochválen!"

Katolický americký časopis The register připomíná k výročí narození prvního amerického prezidenta Washingtona jeho poměr ke katolíkům. V době americké revoluce tvořili v zemi menšinu a byli považováni za parie. Washington 6. listopadu 1775 jako vrchní velitel osvobozovací armády prohlásil veřejně, že odsuzuje dosti rozšířený zlozvyk mezi důstojníky a vojáky - pálit papežo vy obrazy. Nazval takové jednání monstruosní a neomluvitelné, tím více protože uráží náboženské city kanadských spojenců a 38 procent jeho vojáků italského původu. V odpovědi americkým katolíkům na jejich pozdrav roku 1790 napsal: "Chtěl bych udělat z amerického národa vzor spravedlnosti a svobody/~~liberalismu~~/ A veřejně vděčně uznávám vlastenecké city, které plní a plní duši amerických katolíků."

Konec zpráv.- A nyní následuje pět minut náboženské kultury Otec Pavel pokračuje v cyklu Nepochopená slova.

Slyšeli jste v Pěti minutách náboženské kultury Otce Pavla. Bude pokračovat v cyklu příští neděli večer. Vysílání opakuje me v pondělí o půl druhé.

Závěrem ještě přehled zpráv z posledního týdne.

Zdravotní stav svatého Otce se stále lepší. Ale rekonvalescence si vyžádá delšího času.

Ve čtvrtek oslavily všechny římské slovanské koleje památku blažené smrti svatého Cyrila v bazilice Panny Marie Větší slavnými bohoslužbami ve staroslověnském jazyku. Kázal při nich ukrajinský arcibiskup Msre Bučko. Po mši svaté se konala po božnost v obřadu byzantskoslovanském Moleben. Vykonal ji před ikonou svatých slovanských apoštolů ruský arcibiskup Msgre Ivrg noff s početnou asistencí. Zpíval sbor bohoslovů slovanských kolejí. Odpoledne se výpolském Institutu konala přátelská recepce pro představené a alumnyn všech slovanských římských kolejí, již se zúčastnil i děkan kardinálského sboru, kardinál Ti sserant.

Došla zpráva o těžkém onemocnění holandského kardinála De Jonga.
Byl ze spáru Aragonu holandský.

V dnešním pořadu "Církev v misích" uslyšíte rozhovor k březnovému misijnímu úmyslu Apoštola modlitby: "Reholní bratří v misích", Závěrem několik obrázků z Číny a o katolických číňanech mimo jejich vlast. Dříve vám však podáme zprávy vatikánského r^{epubliky} zhlasu a zmisií.

Z Vídni se dovídáme o posledním listě, který napsal bukureštský arcibiskup msgr. Cisar, dříve než zemřel, ^{ou} jako svatý závět. Vyvízí v něm rumunské katolíky, aby statečně snášeli příkoří pro víru a statečně odolávali ze všech sil nátlaku komunistů. Prokází se tak hodnými tisíciletého křesťanského dědictví. "Jsem přesvědčen," píše msgr. Cisar ve svém listu, "že dny komunismu v Rumunsku se brzy skončí, a že moje vlast bude zase svobodna."

Anglikánské církevní úřady nesvolily k vykopání tělesných pozůstatků zakladatelky Anglických panen, Marie Wardové, jejíž proces blahořečení se začal v poslední době. Anglikánský vikář hřbitova, kde je ctihoná sl. Boží Wardová pochována, prohlásil, že se neslusí rušit klid mrtvých.

V Amsterdamu se bude konat v červenci kongres mezinárodní organizace katolických profesorů. Organisace má 250.000 členů.

Roku 1953 navštívilo známou chartreskou katedrálu 700.000 poutníků. V mariánském roce bude jejich počet jistě ještě větší.

V kaninské apoštolské nunciatury ^{v Caříci Egyptu} internuncius vysvětil na kněze salesiana 29. ledna Angela Cigliu. Novosvěcenec je již 12 let ochrnulý na půl těla a byl vysvěcen ^{halou doctorem} pro zvláštní dispečaci svatého Otce. I na polo ochrnulý doufá šířit království věčného Velekněze jednak ve zoovědnici jednak svou modlitbou a obětí.

Ve vzdálenosti asi 5 km od Betlema na místech zvaných pole pastýřů začali stavět kapli ve formě hvězdy. Při kopání základů našli ^{""} františkánští Otcové starý chrám na místech, kde se podle zbožné tradice ^(zjevili pastýřům andělé) a oznamili jim Kristovo narození.

U Papuů na Nové Guinei viděli ^{poj. ohnad} první svěcení na kněze. Vysvěcen byl jejich krajan P. Julien Efi 29. listopadu 1953. Věřící i pohané přišli z celého dalekého okolí na tuto slavnost ^{všemi domovními prostředky}. Kromě mnoha misionářů, kteří tak viděli korunováno své dílo, byly přítomny i civilní autority a četní náčelníci okolních kmenů.

Katolické fakulty v Lille uspořádají jako každoročně od 8. cervna do 10. července lékařský kurs praktický pro budoucí misionáře.

Japonské JOC Hnutí Katolické dělnické mládeže roste rok co rok. Největší zásluhu má o to jistě zakladatel P. Murgue lazarista a jeho první duchovní žáci. Hnutí začalo r. 1949 a má již 84 sekcí. Jeho časopis se tiskne v nákladu 11.000.

V Rangoonu v Birmě se sloužila 7. února slavná mše svatá za brzké uzdravení svatého Otce. V katedrále byl přítomen i birmský ministerský předseda, členové vlády a zástupci diplomatického sboru. O zdravotním stavu sv. Otce referovaly denně všechny ~~žurnály~~ Denník "The Nation - Národ" psal 8. února: "Rangoonští katolíci byli velmi příjemně překvapeni, když viděli na mši svaté i ministerského předsedu, ^{tento} třeba patří k předním budhistům v městě. Chtěl se tak spojit s modlitbami katolíků za zdraví jejich duchovního Otce." Ministerský předseda zaslal též příležitostný telegram státnímu prosekretáři msgru Montinimu do Vatikánu. ~~právem, aby W. Dec byl uplně zadán.~~

Indičtí katoličtí kněží, kteří byli kaplany mezi severokorejskými a čínskými zajatci, projeli na své cestě Hong-Kongem a vyprávěli několik zají-

mavostí o svém apoštolátě. Vneděli sloužili mše svatou v 7 rozdílných taborech, protože indický gen. Thimaya se bál, že by je mohli zajatci zajmout a chovat jako rukojmí. Na mše svatou chodilo mnoho zajatců, ani indičtí vojáci se netajili podivem. "Znali jste tyto vojáky předtím?" ptal se jeden Ind. "Čím to, že vás poslechnou na slovo, zatím co my máme s nimi tolik těžkostí?" - "Neviděli jsme je nikdy," odpověděl kněz, "ale náboženství a jazyk katolické Církve je ^{je} všude stejné. Poslechnou nás, protože jsme knězí" Indičtí vojáci byli též překvapeni, že zajatci na znamení úctynosti si sezouvali boty, kdykoliv šli do kostela k sv. zpovědi anebo k sv. Přijímání. Vojáci si vytvořili malý pévecký sbor a prosili, aby všechny mše svaté byly zpívané. Zvláště vánoce byly v táborech dojemné. Vojáci ozdobili oltář papírovými květy jak nejlépe dovedli. Po mše svaté chtěli všichni stisknout rukou kněžím, aby jim tak vyjádřili svou radost, že byli s nimi ~~v~~ sváteční dny.

Konec zpráv. Nyní si poslechněte rozhovor: Reholní bratří ~~velcí~~ v misích."

Bratří laici v misiích.

Čteme-li mnohé misijní časopisy, máme dojem, že povolání misionáře, je podobá povolání dobrodruha. Dělá vše: staví cesty, domy, školy, kostely, je lékařem, jezdí s autem, spravuje stroje - a také vyučuje ve školách, katechismus... Je pravda, nejednou misionář v zalehlých krajích skutečně všechnu tu práci ~~tuží~~ koná. Přijde po prvé na místo, kam jej představení poslali: musí ~~tuží~~ postavit dům pro sebe, pro Svátostného Spasitele; je stavitelem, zedníkem; pomáhá svým delníkům a zároveň na ně dohlíží. A mnohdy tak vypadá celý jeho život. Než je to správné? Přišel sem proto, aby stavěl, pracoval v dílnách a v lékárnách? - Přišel žehnat, křtit, kázat Krista! A veškeren čas, který věnuje hmotným pracem, ~~je vzdá~~ z jeho pravých apoštolských prací. Staví-li dům, nenaučí se řeči svých oveček, neučí katechismu. Jeden misionář začal svou práci na Zlatonosném pobřeží. Za dva roky stála škola, kaple, misijní stanice. Téměř na každé trochu cihle bylo ~~kuz~~ jeho potu. Ale misionář spokojen nebyl. Teprve nyní mohu začít práci, pro kterou jsem sem přišel. Jak odpomoci této situaci? S podobnými potížemi zápasili již apoštoli v prvých letech křesťanství. "Není správné, abychom zanechali slova Božího a posluhovali stolům. Vyhlédněte si ze sebe sedm mužů dobré pověsti, plných Ducha svatého a moudrosti, abychom je ustanovili k tomu úkolu, My zůstaneme při modlitbě a službě slova." Tito starokřesťané ~~jáhn~~ jsou v dnešních misijních zemích řeholní bratří laici. Jsou pravými řeholníky, jsou pravými misionáři - i když buduje Církev jinými prostředky než kněz; jsou konečně spolubratry kněze misionáře, jemu rovnými před lidmi i před Bohem. Tito bratří budou řídit stavby, otvírat dílny a ~~xxzzzzzzzz~~ starat se o dům, pomáhat knězi ve školách, v nemocnici i v kostele. Budou vychovávat domorodce k lásce k práci, učit je nejrůznějším řemeslům. Ale tím jsme se ještě nezmínili o řeholních kongregacích, které si vzaly za úkol vyučovat ve školách a ošetřovat nemocné. Ti se zasvěti li zcela misiím - nejsou již jen pomocníky kněží, sami Církev budují.

Závěrem několik obrázků z pronásledování čínské Církve.

V prvních dnech únorových přišlo do Hong-Kongu 9 katolických misionářů, kteří byli vypovězeni z Číny. Byli mezi nimi i tři maďarští jezuité, Všichni misionáři, kteří přijeli z Pekinu, vyprávějí, že komunisté v tomto městě hledí urychlit vypovězení všech cizích misionářů. Současně zesilují nátlak na čínské kněze, aby se neprodleně přidali k nezávislé katolické církvi. Čeká se, že budou brzy postaveni před volbou, buď podepsat anebo jít do vězení.

16. ledna zatkli komunisté v Hankowu 3 přední čínské kněze. Biskupská rezidence byla zamknuta a zapečetěna. Před tím tam policisté dlouho hledali nějaký kompromitující materiál proti kněžím. Ředitel velkého semináře P.Chang je obzalován, že povraždil při nejmenším 40 venkovanců, generální vikář P.Shih, že měl styky s papežem a s cizinci.

Podle katolické ročenky hongkongské diecéše na rok 1954 má diecéše 54.116 katolíků a 3.500 katechumenů. 10.000 věřících však žije na čínském území. Do 87 katolických škol chodí téměř 30.000 dětí. Diecéše má 274 kněží, z nichž 70 je čínského původu.

Rád Tovaryšstva Ježíšova má ještě v Číně 48 svých členů, 17 z nich je v žláři.

Přečí malackého arcibiskupa a Posvátné kongregace Šíření víry byl otevřeno asijském v Singapuru katolické tiskové středisko pro číňany bydlící v jihovýchodě. Jeho úkolem je šířit mezi Číňany katolíky i nekatolíky katolický tiskový materiál. Podobná střediska budou v nejbližší době organizována i v jiných asijských, evropských i amerických městech s větší čínskou menšinou. v poslední době politickými Číňané, kteří studovali v cizině, byli vždy nositelé v Číně, doufáme, že i v budoucnu, až přestane nadvláda komunismu, ponesou do své vlasti tentokrát ideály pravé kultury a civilisace.

~~A sami~~ černoši si nejednou více váží práce těchto bratří než kněží:

"Bratr dovede vše, pracuje od rána do vecera, zatím co Otec jen káže, mluví, piše a žehná.."

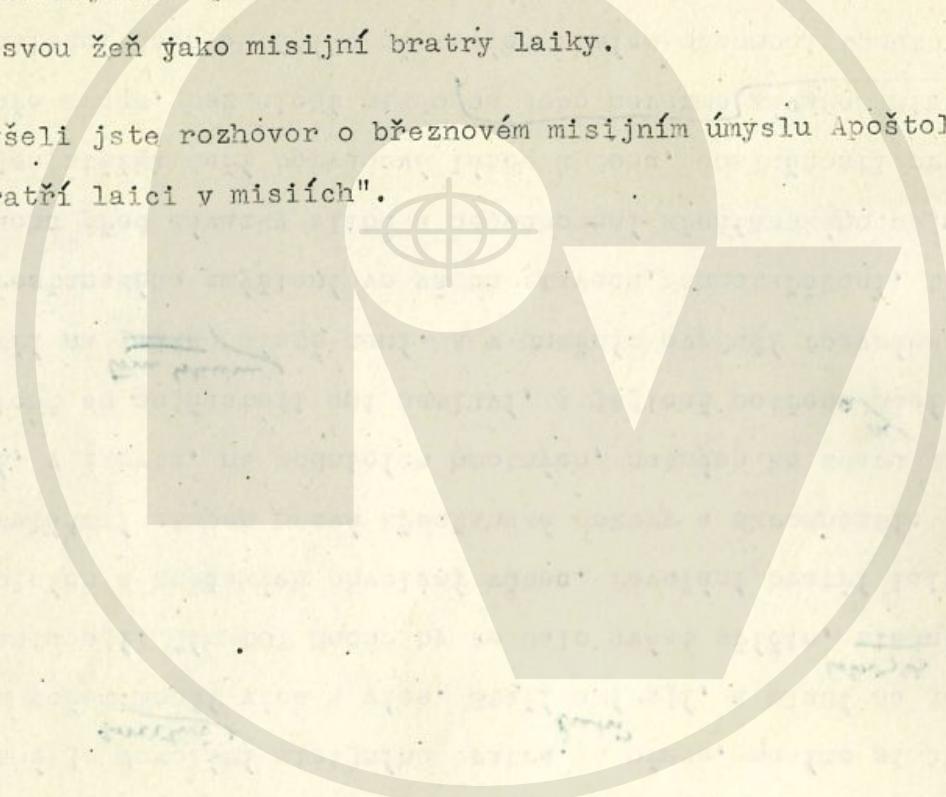
V Severní Rhodesii pracuje ^{dva} jako misionář slovenský bratří: pracují v hospodářství, ale několik škol a kostelů je jejich dílem. V Belgickém Kongu bratr assumptionista Nelisse, v 22 letech postavil 14 kostelů, jiný bratr Gillet zařídil botanickou zahradu, která aklimatisovala řadu rostlin. V Britském Hondurasu bychom potkali amerického bratra Jacobse. Je těžké říci, jaký má úřad: jezdí s autem, vaří, je elektrikářem, sakristánem, katechistou a konečně i vedoucím celého střediska katolických skautů. A bagdadská universitní tiskárna vděčí za svou slávu bratru Eliovi. Přišel na myšlenku, jak zjednodušit ~~tisk~~ arabských písmen - a dnes tento jeho vynález přejaly všechny tiskárny v arabském světě.

Krásné je povolání misijního bratra. A přece, musíme si přiznat, že jejich počet menší ^{menší} více a více. Starí ^{bratří} umírají, a mladí na jejich místo nenastupují. Čím to? Mnoho by se dalo uvést příčin, ^{člověk} ~~stejný~~ s úpadkem řeholních a kněžských povolání ^{vůbec}. Povolání bratří laiků však vyžaduje zvláštní stupen pravé křesťanské pokory a skromnosti: pracovat "vzázemí, v skrytu, na podnicích hmotných, nutných ke zdaru misijního díla, o nichž se nejčastěji ani nemluví, a jejichž potřeba pocítí, až když bratří na ~~jednoty~~ ^{tomto} místě není." A v dnešním ovzduší rozvrácených rodin, někřesťanského smýšlení ve všech stavech, zhotařštení, touhy po radostech strachu před závazky slibů a nepochopení křesťanského pojmu ctnosti - se jen ztěžka daří opravadové lásce k Bohu, poslušnosti pro Krista a pokore srdce, bez nichž nikdo ~~na sebe nevezme~~ závazek misijního bratra.)

V poslední době chtějí v některých zemích odpomoci tomuto nedostatku misijních bratří laickými misijními společnostmi. Krásnou práci jistě konají tito obětaví laikové. Nenahradi však bratry, kteří kromě práce rukou darují misii zcela i své vnitřní oběti posvěcené řeholním slibem chudoby, čistoty a poslušnosti, ^{ale tak} vyprošťují zvláštní požehnání pro kněze na kazatelnách ve zpovednicích. Předčí laické pomocníky tak jako řeholní stav předčí stav laiků v Církvi.

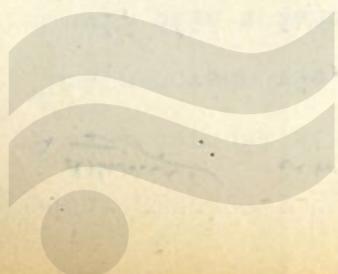
Obětujme své modlitby a svá příkōří za tyto neznámé skryté pionýry misií Církve. Prosme Srdce Ježíšovo planoucí touhou po spásce duší, aby zanítlo svým ohněm co nejvíce mladých srdcí a ona aby radostně a velkomyslně uposlechla volání Božského Hospodáře, který i je volá na svou ženě jako misijní bratry laiky.

Slyšeli jste rozhovor o březnovém misijním úmyslu Apoštolátu modlitby: "Bratří laici v misiích".

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VATIKÁNSKÉ MĚSTO. Také v uplynulém týdnu bylo ve Vatikánu klidno. Pdole zpráv vatikánské tiskové služby se stav sv. Otce stále lepší, předvírá se však, že jeho rekovalessence si vyžadá delší dobu.

Celý katolický svět s radostí naslouchal slovům svatého Otce k nemocným, která pronesl minulou neděli. Zvláště se všech hluboce dotklo, že mluvil ač sám dlel na lůžku nemocných. Jak jsme se vám zmínili, poselství nemocným vysílaly kromě vatikánské rozhlasové stanice i všechny přední západoevropské rozhlasové společnosti.

Každý čtvrtok se slouží v bazilice P. Marie Větší mše svatá za jednu ze zemí pronásledované Církve za účasti zástpy této země. Minulý čtvrtok se sešli před obrazem P. Marie Záchránky římského lidu všichni Slované, kteří díl v Rímě. Mši svatou hlaholskou oslavili 1085 výročí smrti svatého Cyrila; bylo to též den oficiální zahájení cinnosti Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje v Rímě. Po evangeliu měl krátké kázání gen vikář Ukrajinců v zahraničí arc. msgre Bučko. A po mši svaté následovala pobožnost vých. obřadu zvaná Moleben.

BARRANCABERMEJA V. ~~paří~~^{v Krámu} řece sv. Magdaleny založili před 25 lety otcové T.J. misii. Na památku tohoto stříbrného jubilea postaví novou budovu semináře.

misie má rozlohu 7.000 km^2 a čítá 90.000 obyvatel.

BRÉNY. Ročenky brémské rozhlasové stanice vyplývá, že tato stanice věnuje dvě apůl procenta svých pořadů čistě náboženským programům. V poznámce k této zprávě dodává redaktor, že doufá ve spolupráci ještě užší mezi Církví a rozhlasovou společností; stane se tak, jak praví, "k duchovnímu i mravnímu dobru obyvatelstva.

Gibilterra. Na gibilterrské skále, o níž se v poslední době znovu psalo v politických zprávach žije ~~350000~~^{16.000 katolíků} ve 4 farnostech. Od r. 1910 gibilterský biskup závisí přímo na svaté Stolici.

WASHINGTON. Hierarchie Spojených států severoamerických čítá nyní 200 biskupů: 35 arcibiskupů a 4 kardinály.

Pakistan. V Pakistanu je čtvrt milionu katolíků mezi 76 miliony obyvatel, z 90% mohamedánů. Katolíci jsou rozděleni ve dvě arcidiecéze a 6 biskupství,

mají na ~~#~~ 300 kněží, 66 bratří laiků a asi 600 řeholních sester. Pracuje v 363 školách s 46.000 žáky, v 15 nemocnicích a jiných dobročinných ústavech. VATIKANSKÉ MĚSTO Vatikánk s hvězdárna vykonala za rok 1953 několik významných činů vědeckého rázu. Pokračovala v práci na fotografické mapě vesmíru. Byly učiněny některé opravy ~~na~~ starých snímcích a s úspěchem vykonáno 74 nových snímků, které dosud chyběly, takže velká část snímků je již štastně skončena. Nyní se snímky zvětšují a zhotovují se kopie. 55 kopií již bylo zasláno předním cizím astronomickým observatořím. Hvězdárna má musí ještě vykonat asi 100 snímků, aby skončila dílo, které si predsevzala r. 1889. Brzy bude skončeno zhotovení nového Schmidtova teleskopu. Začátkem minulého roku se začalo též se stavbou věže a pohyblivé rozhledny, a čeká se, že letos na jaře bude postavena nová věž v papežských zahradách v Castel Gandolfo, kde hvězdárna stojí. - Astrofyzická laboratoř pokračovala v přehlídzení ~~Atlasu~~ molekulárních spekter astrofyzikálního významu. O toto dílo žádala vatikánskou hvězdárnu mezinárodní astronomická komise na sjezdu v Curychu 1948. Přikročilo se k vydání novému "Atlasu spekter železa." Hvězdárna se zúčastnila několika mezinárodních kongresů v zahraničí.

WASHINGTON. Spolek vysloužilců Spojených států severoamerických organizuje každou neděli na rádiu televizních stanic pořad "Zpět k Bohu". O pořadu se vyslovil velmi pochvalně i president Eisenhower.

GUATEMALA. Kongregace salesiánů vzpomínala 25 let své činnosti v Guatemale. Její kněží pronikli do nejjazších částí země. Nyní mají dvě koleje, San Jose a svaté Cecílie, dále oratoř, lyceum, obecnou školu a několik farností. O svátku sv. Jana Bosca týdeník "El Apostol" věnoval dlouhý článek záslužné činnosti kongregace ve prospěch země.

NOVÝ YORK Na mezinárodním novoyorském letišti v Idlewildu bude otevřena kaple P. Marie Královny nebes. Do kaple se vejde 500 osob abude sloužit jednak katolickému personálu letiště jednak katolickým cestujícím, kteří budou v Idlewildu přesedat a zde si budou chtít vyprosit ochranu Neposkvrněné pro svou cestu.

SOFIA.
RIM

Mučení a mrtví v rukou komunistického režimu je zálež. společná
komunismus a islam v Bulharsku. *je to vše jenom náboženský. jen
prostředek trhování:*
R. 1952 utekl do Řecka 23ti letý mohamedán. "Nechť moje slova a co jsem
zažil, dají obraz svobodnému světu, jak lžou komunisté, když se vydávají
za ochránce islamu." 63/3

Mladý muž studoval ve slavném mohamedánském semináři Niuvap v Kolarov-
gradu, kde se vychovávají náb. vůdců "muftí" a jejich pomocníci "hodža"
Před válkou nejnadanější studenti byli po kursu na Niuvap posláni do
Turecka anebo Arábie na další studia. Během války a po ní však museli
studovat všechno v Niuvapu.

R. 1946 se začali komunisté vměšovat do záležitostí školy a pomalu za-
zovali učit koranu a arabské literaturu. Nejdalo dlouho, a škola se liši-
la od ostatních komunistických vysokých škol jen tím, že se ~~marxismus a~~
~~leninismus učil turecky.~~ R. 1951 nebylo ve škole ani jednoho z nejschop-
nejších profesorů. Byli buď ve vězení anebo sami odešli, protože ne-
mohli snést otevřený boj proti náboženství na "bohosloveckém" učilišti.
Ředitel, zbožný mohamedán, zůstal, protože chtěl sloužit náboženství
za každou cenu. Jméno školy zůstalo, aby se oklamali divěřiví mohamedá-
ní, ale jméno nemělo nic společného s tím, co se tam nyní učilo.

R. 1947 se náš mladý muž vrátil do své rod. obce a učil v místní mohame-
dánské škole. Nezitím komunisté omezovali vyučování koránu víceméně vše-
až r. 1949 je úplně zakázali. Našemu chlapci se však podařilo nějak obe-
jít nařízení a po několik měsíců učil koranu každý den. Brzy na to však
komunisté přišli a náš učitel byl prokřtěn jako rozvratník.

Dal se k bulharské pracovní brigádě, ale ~~byl~~ ^{byl} "rozvratník" a "Věřící
mohamedán" šly s ním. Varovali ho, aby se nepokoušel šířit koran mezi
kamarády, a říkali mu, co se mu stane. "Učinil jsem tak přece, abych
~~kamarádič~~
~~sí pomohl~~ snášet bídę pracovní brigády." Byl znova udán a surově zbit.

Potom jej přísně strážili, aby se nedal do vykládání koránu. Ale zapom-
něli jej ~~množit~~, aby se mu nedodářilo zmizet úplně a utéci do Řecka.
~~ter opatrnost~~ ^{prav}

VÍDEN

Rakouska katolická dělnická mládež si vykouná 1. května společnou pout do Mariazellu. Zavítá mezi ně zakladatel Hnutí dělnické mládeže v Belgii kan. Cardijn.

ROZHLASOVÝ

Rozhlasová stanice "Hlas Amerik" pro jižní Ameriku vysílá denně ducovní komentář a zprávy z náboženského katolického světa.

LÍM.

Blanca

V Bahii v Argentině oslavili 75. výročí příchodu salesiánů do země. Při vzpomínkové mši svaté užil biskup Esorto kalich, který patřil sv. Janu Boscovi a kdysi byl darován prvemu apoštolskemu vikáři v Patagonii.

VIDEN

Rakouská katolická dobročinná organizace Caritas sebrala ve prospěch obětí sněhových lavin 650 milionů šilinků.

EINSIEDLN

Ustřední výbor mezinárodního hnutí Pax Romana zvolilo za sídlo svého mezinárodního kongresu ^{srpnu} v mariánském roce 1954 svatyni Einsiedeln, kde hnutí bylo před lety založeno.

Janov. Na shromáždění janovské katolické akce promluvil arcibiskup kard. Siri o náboženském pronásledování, jehož oběťmi jsou dnes biskupové, kněží i věřící. "Tato éra mučedníků, je nepochybná záruka vítězství; musíme však svým chováním ^{si} prokázat ~~je~~ hodnými mít za bratry mučedníky a nespolehat se na krev druhých."

Manizales. V manizalezské diócesi byl přijat předpis, podle něhož všichni věřící jsou povinni odvádět desetinu mzdy nebo zisku na vydržování kleru a na náboženské potřeby. Byla uspořádána zvláštní akce vysvetlit věřícím význam této dobrovolné daně, jíž se zaručuje duchovní i prospěch národa.

Bejrut. Chystá se elektrifikace a úprava jordánského údolí, zavodnění okolních ~~ho~~ ^{území} zvýšením hladiny jezera genezaretského ^{však} ~~se~~ octne v nebezpečí několik památných křesťanských míst, jako na př. stará synagoga v Kafarnaum, dnes Tel Hum, dále kaple Rozmnožení chlebů, kaple, kde se dostalo sv. Petru primátu v Církvi, a kaple, kde stál dům Maří Magdaleny.

Plány mají ještě být prodiskutovány v mezinárodní komisi Izraele, Zájordánska a Sýrie. Křesťanský svět je sice přesvedčen o významu oněch úprav, doufá však, že se najde takové řešení jejich, které zachrání místa, posvátná celému křesťanskému světu.

V dnešním nábožensko vzdělávacím pořadu vám jedem mladý český historik promluví o "Hnutích za dobrovolnou evangelickou chudobu". Závěrem ~~hnutí~~ uslyšíte zprávy vatikánského rozhlasu. Mluví náš historik:....

Slyšeli jste přednášku jednoho mladého českého historika. Promluvil vám o hnutích za evangelickou dobrovolnnou chudobu. Nyní si poslechněte zprávy vatikánského rozhlasu.

Dnešní L'Osservatore Romano uvěřejňuje ~~xx~~^{delší} zprávu o zdravotním stavu svatého Otce. Svatému Otci se mene lépe, ale jak se čekalo, pokračuje jeho rekonvalescence pomalu, protože jeho organismus je zasláblý léty usilovné práce a pak starostlivosti o Církev v dnešních pohnutých dobách. Z celeho světa docházejí denně do Vatikánu projevy účasti a ujištění, o modlitbách, které k nebi a k trůnu Neposkvrněné vysílají dospělí i děti za brzké uzdravení svého nejvyššího velekněze.

Posvátná kongregace obřadu jednala v úterý ráno o zahájení procesu blahořecení služebníků Božích, diecézního kněze Vincence Grossiho a maronitského kněze z Libanonu P. Charbela Makloufa da Reqa Kafra. Posvátná kongregace obřadu ^{mých knězů} vyslechla též relace ^{z m. mat.} o spisech dvou italských kněží ^{a faráře z} Altenmünsteru Liboria Wagnera, který byl ubit k smrti pro víru od vojáka švédského krále Gustava Adolfa za třicetileté války. ^{n. 1631} Jeho Poslední slova byla: "Chci žít, trpět i zemřít jako římský katolík." ^(M. Wagner)

Florencký arcibiskup kard. Elia Dalla Costa postaví v mariánském roce na florenckém předměstí kostel P. Marie Matky milosti. Chystá též velký mariánský kongres, jehož se zúčastní všechny farnosti arcidiécése.

Do říma došla zpráva o strašném krveprolití ve Vietnamu. Do katolické obce asi 60 km od hl. města ~~H~~anoj vtrhli komunisté a postříleli faráře a asi 1400 obyvatel. Také jiná katolická obec Than Thuong zažila krvavou ~~na~~ návštěvu komunistických vojsk. Bez soudu byl zastřelen farař a mnoho mužů, kostel, škola, siročinec vydrancován a zapálen.

Z 11 milionů obyvatel Austrálie a Nového Zeelandu je katolíků milion 800 tisíc, to jest o 30.000 více než před rokem. Také počet farností vzrostl

II.

Nelze popřít, že to byly právě ženy, které měly často lví podíl na rozširování křesťanství, že i ony udávaly často tón určitým i duchovním proudům a obnově náboženského života. Od známých i neznámých "spoluслužebnic apoštolátu" sv. Pavla, přes skupinu dívek a dám kolem sv. Jeronýma, k známým i neznámým křesťanským nevěstám provdávajícím se za pohanské panovníky a tím připravujícím cestu křesťanství a civilisaci, k sv. Teresii z Avily, atd atd. Charakteristickým prvkem mohutných hnutí za dobrovolnou chudobu, o kterých jsem mluvili v poslední přednášce, je právě velká účast žen.

Potulní kazatelé očarovali ~~ukázky~~ svým vystoupením a kázáním právě ženám. Manželky utíkalý od mužů, nevěstky opouštěly své nečestné řemeslo a stávaly se horlivými následovníky svých mistrů. Jak jsme se zmínili, část potulních kazatelů poslechla výzvy církve a založila kláštery. Zachycení těchto nadšenců v klášterních zdech se vyznačuje opět určitými specifickými známkami. Poněvadž se zakladatelé nových klášterů nemohli zbavit žen, tvořících jádro jejich ^{hnutí} přívratenou, založili prostě dvojité kláštery, v nichž žili společně muži a ženy, ovšem navzájem přísně odděleni. V některých dokonce prevládal ženský prvek, i vedení měla žena, muži pak vykonávali jen služby Boží a vedli hospodářství. Tyto kláštery se však dožily nejdříve úpadku. Zkušenosť ukázala, jako ostatně dokazuje i dnes, že ženské řeholní společnosti bez opory nějakého kvetoucího a horlivého možského řádu nemají možnost rozvoje a stability.

I u premonstrátů byly ženy přijaty do svazku řádu. Žily ještě přísněji než bratři, jako kajícnice a poustevnice, často zazděné i komárce při chrámu. Druhé opět obstarávaly bratřím domácí práce a účastnily se s nimi i božského oficia. Nával do jejich klášterů byl veliký. Prvý kronikář mluví o 10.000 ženách v premonstrátských klášterích, což jistě je při řídkosti tehdejšího obyvatelstva v Evropě počet ústyhodný. Premonstráti se však brzo začali bránit tomuto ženskému přívalu, ^a ~~xxxxx~~ kolem 1200 vyloučili ženy úplně ze svazku řádu. Jejich duchovní a hospodářská správa si totiž vyžadovala mnoha bratří a tato činnost se nezdála srovnávat se životem mnicha a kanovníka.. ženy tedy nyní hledají přistřeší u cisterci-

áků. Ale i zde se opakuje totéž, co u premonstrátů. V té době, r. 1216 se objevuje na papežské kurii u Innocence III. kanovník z Lutychu Jakub z Vitry, a žádá ho, ~~o~~^z papežského sálu aby bylo dovoleno ženám bydlet společně a tvorit zbožná sdružení bez přijetí určité řehole. Papež tento návrh schválil. Zde jsem u kolébky tak zv. bekyně. ženy se neměly kam obrátit, rády je nechtěly přijímat do svého svazku a řehole, proto se chtěly prostě samy vzájemně združovat a utvrzovat v nábožném životě. Není divu, že tyto společnosti žen se staly brzo podezřelými a výraz bekyně znamená totéž, co podezřelí z kacírství.

Jak je známo z prvej prednášky, časť hnutí za dobrovoľnou chudobu sa odčizila cirkvi a spojila s heretickými sméry z východu. Papež Inocenc III. vysíla do územia prosáklých kacírstvím své legáty, hlavně cisterciácké opaty, ktorí mají tyto kacíre priviesť opäť do lúna cirkve. S tým se setkáva r. 1206 v jižní Francii španielský biskup z Osmy Diego s prevorem své kapituly, Dominikom. Papežští legáti sa objevují v plné nádherе, s koni, pozlacenými vozy, prepychovými rouchy, a ztěžují si Diegovi do svých neúspěchů. Biskup Diego jim dává dobrú radu: "Nezdá se ~~že~~ možné, že by se tito lidé dali obrátit slovy, protože se zapalují pouze příkladem. Heretici si nasazují masku svatosti a evangelické chudoby, vy jim ukazujete pravý opak. Vyrážejte hřebík hřebíkem, zdánlivou svatost nahradte pravou zbožnosti a jejich hrdost přemáhejte pravou pokorou." Legáti mu odpověděli velmi důmyslně: "Jsme ochotni to činit, ale někdo by nám to musel předvést a jít první." Dominik se, že toho Diego s Dominikem nejsou schopni, tak se zmylili. Biskup Diego sice brzo nato umírá ve Španielsku, ale Dominik zůstává, i když jej papežští legáti opouštějí. Deset let drobné práce, překonávání překážet a heporozumění, než může rozeslat svých prvních 16 bratří do hlavních evropských měst. Jeho bratři se musí důkladně teologicky vzdělat, aby mohli hlubším poznáním Písma usvědčit povrchní a jednostranné čtenáře Bible. Jeho rád musí být kněžský rád, aby jeho členové mohli kázat věrouku a s tímto kázáním spojit život evangelické chudoby. Tím mely být heretikum vyraženy zbraně z ruky. Nový rád se šíří jako vlna od jihu k severu a naráží na druhou vlnu přicházející ze severu, hnutí dobrovoľně církev rlivých žen. Dominikánské kázání dělá pravé divy v působení na ženská srdce. Mnozí bratři se úplně venují duchovní správě těchto hrivých žen. Co

ale tomu řekne řád? Opakovalo se doslova totéž, co u premonstrátů a cisterciáků. Řád měl pro to vážné důvody. Ale ani ženy nesložily ruce v klín ~~xxkdx~~. Měly i ony na kurii dobré přímluvce a když se jim podařilo získat kardinála Hugona de S. Caro z dominikánského řádu, svolil řád r. 1257 definitivně přijímat i ženské kláštery do svazku řádu a starat se u jejich duchovní blaho. Ženy zvítězily na celé čáře. Většina tohoto ženského hnutí pak byla pevně zachycena, část ovšem zůstávala ještě mimo a podléhala heretickým blouzněním. Pro některé řádové dominikánské provincie to však mělo vážné následky. Vedením ženských klášterů měli být pověřováni jen lektori theologie, aby byly sestry živeny pouze zdravou naukou. Jen v Německé provincii bylo kol. 1300 74 ~~xxxkxkxk~~ klášterů dominikánek, ale pouze 47 klášterů bratří. Mnohé kláštery měly více jak sto sester, v samém Štrasburku pak bylo 7 klášterů dominikánek s několika sty sester. Pevné vedení a věroučné kázání však mělo na duchovní život těchto sester velký vliv. Je to jedna z hlavních příčin velké mystické vlny v této době v severní Francii, Švýcarsku a jižním Německu.

Do těchto klášterů nevstupují ženy aby se osvobodily z býdného postavení ženy v této době nebo zde hledaly zaopatření když nenašly muže. Naopak, v některých klášteřích jsou pouze sestry urozené, v jiných pak většinou šlechtičny a příslu nice bohatého městského stavu. Jsou mezi nimi i dcery královské, jako sv. Markéta Uherská dominikánka, a naše bl. Anežka klariska. Je dobré známo, jak se právě bl. Anežka namáhá, aby jí papež dovolil žít podle nejpřísnější řehole, podle které klášter ani sestry nesměly mít žádný majetek. Sama dokázala svou vůli žít úplně chutě tím, že rozdala před vstupem do řádu celé své věno, hlavně založením velkého špitálu sv. Františka.

V dějinách církve se odehrávají často konflikty, před kterými stojí dnešní historik bezradně, zvláště historik, jehož oko neproniká plétí časných idejí a událostí dál a výš, jež dává a dopouští, aby se z malé jiskričky zapalovaly dějiště konflikty. Vysvětlit si tyto události pouze z příčin osobních, hospodářských a politických, je jedna možnost, avšak je to zření zjednodušené a zkreslující. Církvi byla slíbena asistence Ducha sv. Od toho nesmí žádný historik odhlížet, nechce-li být jednostranný. Je snadnější věřit, že Duch sv. působí v církvi více skrze údy stojící

v popředí svou autoritou, učeností a svatosti, než že Duch sv. používá někdy ke svému vlivu v Církvi i zcela obyčejných a nenápadných členů, jimž svěřuje úkol a odpovědnost. Právě ~~s spodu~~^{, dola}, od prostých věřících přicházely v církvi nárazy a otřesy vedoucí k její reformě, když se staly údy stojící v popředí hluchými k tajemné mluvě Ducha sv. O tom nás poučují dějiny církve, hlavně těchto hnutí za dobrovolnou chudobu, jak jsme o nich mluvili. Zároveň však nám dějiny téhoto hnutí ~~prozrazují~~^{dokazují}, že jen ve spojení s viditelnou hlavou církve, v závislosti na ní, splnily svůj úkol. Přetržení svazků s papežem znamenalo vždy jejich zánik a pravý opak toho, o co usilovaly.

Některé požadavky tohoto směru nám zněly známě. I hnutí husitské hlásá círku dobu kněžstva a svobodu kázání. Jak vidíme, není to jeho zvláštnost, ^{podobných} Přejímají do svého programu požadavky ~~těchto~~^{z 12. a 13. století} hnutí, ~~antiklerikální~~^{antikřesťanské} mluvili, bohužel z kalného pramene herese valdenských přes německé mistry z Drážďan. Chybu, které se dopustil Valdes, opakují i oni.

Kéž Bůh vzbudí v dnešním ~~xxv. xxv. xxv.~~ hmotářském světě co nejvíce duší opravdu a dobrovolně odpoutaných od moty a sloužících Jemu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Posvátná kongregace obřadů jednala v úterý ráno o zahájení procesu bla-
hořečení služebníků Božích, diecésního kněze Vincence Grössoho a maroni-
ského kněze z Libanonu P. Charbela Makloufa da Reqa Kafra. Posvátná kon-
gregace též vyslechla ^{svých teologů} relace o spisech ~~dvojí italských kněží a o spisech~~
~~prosím~~ faráře z Altenmünsteru v Německu Liboria Wagnera, který byl k smrti
ubit ~~v letech 1621~~ ^{n. 1621} vojáky švédského krále Gustava Adolfa za třicetileté
války. Poslední slova P. Wagnera byla: "Chci žít, trpět a zemřít jako
římský katolík."

V ~~Kolumbijských~~ katolických i státních školách vyhlásili den modliteb
za uzdravení ~~papeži~~ svatého Otce. Učitelé v ten den promluví svým žákům
o osobě svatého Otce Pia XII.

Oslav 12tistého výročí smrti svatého apoštola Bonifáce ve říjnu koncem
června tohoto roku se súčastní 50 kardinálů, arcibiskupů a biskupů a
asi 40 benediktinských opatů.

Časopis "La France Catholique - Katolická Francie" uveřejnil přehled
iniciativ, které si vzaly za úkol některé z francouzských diecéší pro
mariánský rok. Na prvém místě téměř u všech diecéší čteme, ^{z hlediska} a vybudovány
rodinných domků pro ty, kdo jsou bez přístřeší.

V Braga v Portugalsku zahajili oslavy 15. výročí založení papežské
university Gregoriány. Záštitu oslav přijalo portugalské velvyslanectví
u sv. Stolice a papežská portugalská kolej v Římě. Zahájení se súčastní
portugalský primas kard. Cerejeira a zástupci všech portugalských
státních universit.

Katolické školy ve Spojených státech severoamerických navštěvuje 3 mil
700.000 studentů a žáků, ^{studentů} 600.000 připadá na vysoké školy a universitní
koleje.

Anthropologický Institut v Ottawě v Kanadě užívají brzy slovník
eskymo-francouzský a eskymo-anglický. Slovníky sestavil oblát P. Marie
^{P. Arthur Thibouton}
Neposkvrněný za 27 let své misionářské činnosti mezi Eskymáky.

Jihokorejský president Rhee poděkoval americkým katolíkům za 2,600.000
liber šatstva, obuvi a potravin, které jiní katolíci zaslali ze své
sbírky o Dnu díku, ^{oddeku m. r. v. m.} poslední čtvrték v listopadu min. roku.

V dnešním pořadu aktuálnitě uslyšíte český překlad úryvku z knihy
Boží partyzáni. Dříve vám podáme několik zpráv vatikánského rozhlasu.

Konec zpráv

Kniha Boží partyzáni z něj věm nyní přečteme úryvek v českém překladu
je vyprávění katolického kněze P. Jiřího na jeho cestě sovětským Rusem
v poválečných letech měsících roku 1945.

(už archiv 313/2-5 ; 1953 -25-9)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve čtvrtek ráno sloužil v Římě v basilice P. Marie Větší slavnou pontifikální mši svatou východního obřadu apoštolský visitátor Ukrajinců s jednocených arc. msgre Bučko. Přisluhovali mu kněží a bohoslovci ukrajinské koleje sv. Josafata. Mše svatá se konala v rámci modliteb za umlčenou Církev.

Předsednictvo Sdružení italských katolických učitelů uspořádá 2. května velkou mariánskou pout do Říma. Jako přípravu na tuto pout vyhlásilo Sdružení dvě soutěže: pro učitele na nejlepší pojednání o "Výchově k mariánské zbožnosti v obecné škole"; a druhá soutěž platí žákům ("Můj mariánský rok").

Když se limský arcibiskup kard. Stepinac doveděl o onemocnění svatého Otce, vyzval své věřící k zvláštním modlitbám za jeho zdraví, a kněžím předepsal zvláštní modlitbu při mši svaté "Za nemocného".

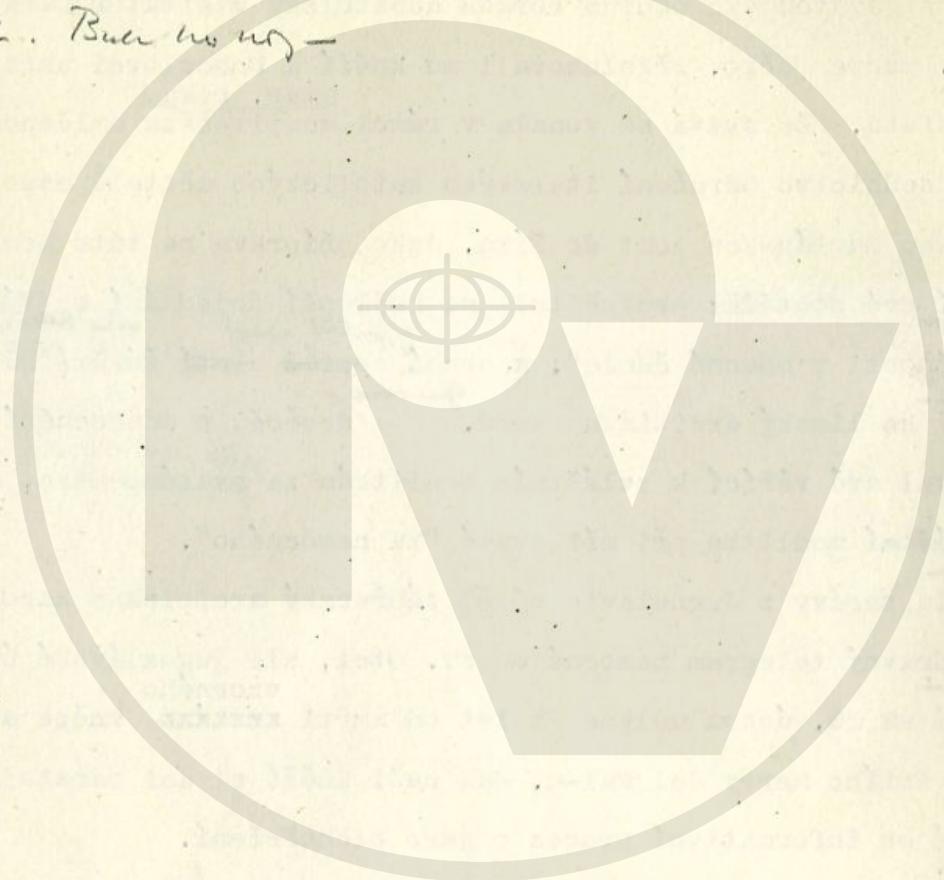
Podle zprávy z Jugoslavie chtěl záhřebský arcibiskup kard. Stepinac poslat neodeslaly pozdravný telegram nemocnému sv. Otcovi, ale jugoslávské úřady telegramem naznačily vzorného. V pátek 26. února uplyne 24 let od smrti XXVII. kněze a velkého kardinála sl. Božího Merry del Val-a. Jak naši kněží si asi pamatuji, byl minulý rok zahájen informativní proces o jeho blahořečení.

Čtvrtý sjezd "Církev v nouzi" se bude konat v lete tohoto roku v Königsteinu v Německu. Účastníci, přední kněží i laikové ze západního XXVII. budou statu studovat XXVII. úkol laiků v moderním apostolátě Církve.

V Londýně uveřejnili pojednání o náboženském pronásledování v komunistických zemích. O zatčení polského primasa kard. Wyszyńskiego a o propagandním soudu proti kielckému biskupu msgru Kaczmarkovi se tam mluví jako o příkladech systematického, vždy krutějšího a krutějšího pronásledování. "Komunisté chtějí zničit v těchto zemích", čteme v pojednání, "lidský pojem života, chtějí vyhledat spravedlnost a posvátná práva národní, protože ta jsou neslučitelná s jejich ideologií a překážejí komunismu v konečném triumfu."

Na místě, kde se před rokem v městě La Paz v Bolívii stalo svatokrádežné zneuctění kaple a sochy Panny Marie, stojí nyní nová kaple, zbudovaná nákladem města. Posvěcenou sochu nesli do kaple zástupci všech tříd obyvatelstva, bez rozdílu na politické smýšlení.

Stav letího říčníkového tunelu! Církevní říční vodovod pro
Vatikánské říční koryto. Budoucí -

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu DOBRÝ PASTÝŘ uslyšíte pastorační komentář Svatopostní doba v mariánském jubilejním roce.- Dříve však si vyslechněte přehled zpráv Vatikánského rozhlasu.

Draží důstojní pánové,

třebaže v Československu nebyl oficiálně vyhlášen jubilejní rok Neposkvrněného Početí Panny Marie a nemohou se tam konat žádné rozsáhlé mariánské slavnosti, jako se konají jinde po celém světě, přece i tam se ví o mariánském roce, a věřící i kněží jej intensivně prožívají. Míra duchovního užitku mariánského roku mezi věřícím lidem bude ovšem z velké části záležet od horlivosti a prozíravosti duchovních správ, jak a pokud dokáží přiblížit věřícím základní myšlenky mariánského roku a dají jim i praktický návod, jak by je měli uskutečňovat.

Dogma o neposkvrněném Početí P. Marie samo v sobě, i historie lurdského zjevení Immaculaty, nám dává velmi vhodnou příležitost, abyhom připomnět věřícím skutečnost hříchu a nutnost pokání a tak použít blížící se svatopostní doby k intensivnější přípravě na velikonoce.

Svatý Otec v encyklike *Fulgens corona naznačil*, co očekává od slavení mariánského roku. Poznání velikosti Bohorodičky a vznět úcty k Neposkvrněné Panně! Ale nejen to. Chce pomoci praktické mariánské úcty obnovit celou křesťanskou společnost. Obraz neposkvrněné Panny, jíž se nedotkl ani stín hříchu a viny, má zazářit v nové kráse v duších všech věřících křesťanů. Čistota mravů v soukromém životě i v rodinách, bázeň a útek před každým hříchem, zvláště pak před hříchem těžkým, upevnění v životě v milosti posvěcující častějším přijímáním Těla Páně. To jsou některé z hlavních užitků jubilejního roku Immaculaty.

A není vhodnější doba než doba svatopostní, abyhom v rámci liturgie čtyřicetidenního postu v kostele, i při případných křesťanských cvičeních, kde se mohou konat, a při katechesi mládeže, spojili s bojem proti hříchu a proti přirozenosti, po dědičné vině nakloněné ke zlému, zářivý obraz bezhříšné čistoty a nevinnosti naší nebeské Matky. Právě dogma o neposkvrněném Početí Panny Marie nám dá příležitost, abyhom ukázaly nejen ošklivost a zlobu stavu hříchu, nýbrž *positivně* vyzvednout ne-

porovavnatelnou krásu stavu přátelství s Bohem v milosti posvěcující. Nestačá Dnes jen suše zopakovat základní nauky katechismu o hříchu a milosti a ilustrovat je několika nemoderními příklady. Musíme se vypořádat s názory tak zvané moderní morálky, která popírá existenci Boha a tím i neměnného mravního řádu a tedy i hříchu. Budeme se snažit oživit v myslích našich posluchačů, zvláště mladých posluchačů, nakažených materialistickou teorií, celou skutečnost mejvětšího díla Stvořitelova - ~~stvoření~~ člověka s nesmrtelnou duší - ~~svatého~~ Božího obrazu a podobenství. Dnes se mladým lidem znovu a znovu ukazuje jako vrchol lidské kultury stroj a technika. Jako vrchol vývoje lidské společnosti zmechanisovaný stát podle vzoru organizace mravenců nebo včel. Jako vrchol morálky stachanovec. Jediný závazný mravní zákon - zákon komunistické strany a komunistického státu, od něhož není odvoláhí. Ukázat vratkost a neudržitelnost těchto posic, bez nějakého přímého výslovného útočení, a oživit perspektivu věčného mravního zákona, vepsaného Bohem do lidského srdce. Ukázat jak tento Boží zákon dokonale odpovídá nejhļubším aspiracím lidské přirozenosti a že je lékem pro hluboké rány, které v ní zanechal dědičný hřích. Matka Vykupiteľova, Neposkvrněná Panna Maria, jediná z lidí, byla uchráněna hříšné poskvrny: v ní lidská přirozenost a Boží milost v dokonalé harmonii ytvorily nejkrásnější a nejdokonalejší ideál lidské mravní velikosti.

4 Skutečnost posvěcující milosti Boží budeme se snažit též přiblížit na Mariině příkladu chápání dnešních lidí. Jde nikoliv o nějaké vysněné dobro neb o nějaký juridický vztah. Jde o skutečnost nejintimnějšího přátelství mezi člověkem a Bohem; milost posvěcující je skutečnost. Reálnější skutečnost než všechny ~~jiné~~ hmatatelné skutečnosti hmotného a technického světa, neboť v ní se setkává člověk se základem a zdrojem veškeré skutečnosti - s Bohem. Milost posvěcující je skutečnost Božího synovství, které nám dává právo volat k Bohu Otčenáš a zaručuje nám právo na místo u rodinného stolu při slavení eucharistické oběti na zemi a na vstup do skutečného ráje blažených.

5 Jestliže se nám podaří vyvolat v duších našich věřících zapomenutý obraz pravé velikosti člověka, jeho skutečného poslání a konečného cíle, pro který byl postaven na tento svět - potom samovolně vznikne v duších uštvaných pětiletkami, pronásledovaných stíny špiónů a udavačů, touha po této pravé vlasti člověka,

po skutečném jeho domově! A tu podobenství o marnotratném synu - nejčasnější obraz všech lidských návratů - dokoná spasitelhý obrat v duších, připravených lidskou bolestí a modlitbou tolika opravdových křestanů. —

A to je druhá věc, na niž bychom měli myslit v době svatopostní. Věnovat pozornost těmto vyvoleným duším. Často jsou to lidé opomíjení, kteří neznamenají nic, nejen pro budování nové socialistické společnosti, ale nepožívají úcty ani ve vlastní farní obci! A přece jejich modlitby a oběti mají rozhodující význam pro obrácení tolika hříšníků! Všichni ti nemocní a mrzáci neschopní práce, všechny ty stařenky a stařečkové, kteří se denně s takovou obtíží dobelhají do kostela a sedí tam skromně v poslední lavičce! Všechny ty nevinné děti, která jěště svět nezkazil, a z jejich oček záží nevinnost! Ty všechny třeba zorganisovat, spojit k společnému útoku na Boží milosrdenství: za obrácení hříšníků! Není to přání neposkvrněné Panny při jejím zjevení v Lurdech? Neopakovala je znova ve Fatimě? —

A konečně svatopostní doba volá k pokání. K pokání za vlastní hříchy i za hříchy druhých. Usmířovat! Jak je to nutné! Kolik a jak hrozných hřichů se páchá každý den a každou noc! Jaká propast, nedozírná propast nejěernějšího lidského nevděku! Slova neposkvrněné Bohorodičky: Pokání, pokání, pokání!, která už ve téměř lých sto let ~~zazní~~ massabielské jeskyně nad celou zemí - muzejí v době svatopostní najít silný ohlas i v našich kázáních! Nezapomeňme však přitom poukázat na vykupitelský smysl našeho pokání, spojeného s Kristovou svatou obětí, potom neupadneme do planého moralisování, které je dnešním lidem tak odporné a budí v nich falešnou ideu o Církvi a náboženství: jakoby by byly výrazem farizejského puritánství, které člověku nedopřeje žádné pozemské radosti.

Slyšeli jste pastorační komentář: Doba svatopostní v mariánském roce.

ústav pro studium
totalitních režimů

Zjevení a dogma.

Nposkvrněné Početí Panny Marie bylo prohlášeno za článek víry 8. prosince 1854. Tento letopočet, ~~jež má v mysli~~ (tuto) problém Věříme ~~kterou~~ co Bůh zjevil skrze svého Syna Ježíše Krista, a církve učí jen tomu, č^z Kristus učil. Jak tedy vysvětlit článek víry o Nepo. Početí, který byl vyhlášen až 18 století po příchodu Kristově.

Je pravda, úkon víry může ~~existovat~~ za předmět ~~jen~~ ^{pravdy} zjevil Bůh - nekonečná pravda a moudrost, jenž se ~~mýlit~~ nemůže ani nás klamat nechce; promluví-li tedy Bůh, bude jeho ~~slova~~ ^{výrok} pro nás pravdivý, i když pro omezenost svého rozumu nejsme s to poznat vnitřní souvislost mezi jeho podmětem a předmětem.

Věříme tedy jen tomu, co Bůh zjevil. Jak však vysvětlit nová dogmata? Jak máme věřit, - protože Bůh to zjevil - že Maria byla počata bez hříchu, když Ježíš mluvil před 20 stoletími a Pius IX. toto dogma definoval až v minulém století? Do 7. pros. 1854 jsme směli nevěřit v Nep. Početí P. Marie; a několik hodin nato bychom se stali heretiky a byli bychom vyloučeni z Církve? (protože Bůh ji zjevil) i když Věřit znamená, jak jsme řekli, přjmout za pravdivou větu, v níž náš rozum nevidí souvislost mezi podmětem a předmětem. Aby tedy nějaká věta mohla být předmětem víry, musí být zjevena Bohem. Co to znamená? Mluvíme-li o zjevení, ^{v pravém myslu dom} máme na mysli, že Bůh před námi ohalil jistou pravdu, a to tím že k nám promluvil přímo, jako osoba mluví k osobě, jako přítel k příteli.

Tak Bůh promluvil k Mojžíšovi na hoře Sinai, když za hřmění a blýskání mu odevzdal Desatero; takto mluvil prostřednictvím Ježíše Krista svého Syna. Když Kristus na hoře Blahoslavenství vyhlásil ústavní chartu svého království, nazvav^{te} blahoslavenými chudé duchem, tiché, milosrdné a ~~zklamé~~ srdce, zjevil nám něco, protože svými slovy nám dal poznat pravdu. Když před rovášněným lidem prohlásil, že je jedno s Otcem, rovněž nám dal zjevení, zjevi své božství.

Proč Ježíš k nám mluvil? Nemohli jsme poznat svým rozumem, co nám řekl? Ne, ^{místo} nemohl jmen ^{sé} bylo to nemožné. Jen prostřednictvím Boží mluvy jsme mohli dovedět, že jsme určeni, abychom jednou patřili na jeho podstatu, ~~jen prostřednictvím jeho~~

počtu, myslící k němu moudrost, a hráti jí ve jméně Otců i Syna i Ducha svatého
RaVat CECO 26-2-54 pát a učle si zachovávat všechno, co jsem vám řekl.
že Boh je náš Otec, že jsem pravý posel dnu, až do skonání světa.
zjevení zjev
a my jeho adoptivní dítky, - jen prostřednictvím zjevení

jsme konečně mohli poznat cestu, jak se stát adoptivními dítkami Božími, anebo
se jimi znova stát, jestliže jsme milost posvěcující hřichem ztratili.

Po staletích očekávání, po předpovědech proroků Ježíš před 20 stoletími přišel
na zemi a mluvil k nám, - sdělil nám, co máme vědět o cíli svého života a o pro-
středcích, jak ho dosáhnout. Nemohl zůstat vždy s námi. Přišel od Otce směl
se k němu vrátit. Chtěl však být s námi alespoň prostřednictvím svých zástup-
ců, apoštolů a těch, kdo zaujmou jejich místo. Po svém zmrtvýchvstání, dříve
než opustil zemi a se vrátil do nebes, založil Církev a dal dvanacti a jejich
nástupcům rozkaz, aby učili, co on jím pravil. Nic tedy nesmějí přidat k zjeve-
nému dědictví svého učení Církve nebude nic nového. Církev může hlouběji vniknout
v Kristovo učení, může říci přímo, co Kristus řekl jen nepřímo, anebo co je
obsaženo v jeho výslovném učení; nové pravdy však přidat nesmí.

Nesmí-li tedy Církev říci nic nového, co tedy říci o dogmatech, která Církev
definovala ve staletích, od dogmatu o božství Kristově r. 325 až po dogma o
Nanebevzetí P. Marie r. 1950? A vůbec, co je to dogma?

Etymologicky slovo "dogma" znamená nejen mínění více méně odůvodněné, nýbrž
i konečné rozhodnutí, výnos, zákon. V dnešní katolické theologii rozumíme
dogmatem pravdu, kterou Boh zjevil, a kterou Církev k věření předložila.
Je tedy pojem dogmatu vázán na pojem zjevení. Bez zjevení nemůžeme o dogmatu
mluvit. Zatím co zjevení praví jen pravdu zjevenou Bohem - ať už přímo, anebo
jeho poslem, - pojem dogmatu přidává, že tato pravda byla předložena Církvi
k věření. Boh promluvil a svěřil Církvi svá slova, aby je chránila a je káza-
la druhým. Kdykoliv vyhlásí druhým, předkládá k věření jednu ze zjevených
pravd. Před vyhlášením mohl katolík diskutovat, zda tato pravda byla zjevena
Bohem. Po vyhlášení díkuse již možná není. Všichni se musí řídit výrokem Círk-
ve. Nepřijmout jej, znamená nepřijmout slovo Boží a stát se heretikem.

Snad by se zde někdo mohl ptát, proč Církev před vyhlášením dovolovala dis-
kusí, zda ta která pravda byla zjevena či ne. Promluvil-li Kristus, proč
diskutovat, proč pochybovat o tom, žež což pravil? Kristus opravdu promluvil, ale

~~obsáváme~~
 jeho slova jsou ~~ukryta~~ v t.zv. "pramenech zjevení", t.j. v Písme svatém a v ústním podání. Není vždy snadné ~~vidět~~ v těchto pramenech, co v nich skutečně ~~je~~. Písmo sv. je psaná kniha, a její obsah ~~je~~ podroben všem pravidlům vědy o vykládání pramenů ~~[jakého kiv knihy]~~. Písmo svaté se skládá ~~ze~~ slov, ~~a~~ slova nemají vždy tak přesně stanovený obsah, aby jej museli přijat všichni bez možnosti pochyb. A ústní podání nás staví před ~~potíže~~ ještě větší. Najít, kolik ze slov Kristových nevstoupilo do Písma svatého, ale ústně se podávalo ~~úřadu~~ a dědilo prostřednictvím učitelského ~~účastníků~~ apoštolů, jejich nástupců, konci-
lů a teologů je úkol často velmi těžký, který vyžaduje ~~účastníků~~ a vážné stu-
dium. A čím je studium delší a pracnější, tím ~~účastník~~ je možnost diskusí.

Po tom, co jsme řekli, je snadné pochopit, jak mohou vzniknout diskuse a po-
lemiky o těch bodech církevní nauky, které jsou méně jasné anebo ~~ještě~~ nebyly
dosti vyjasněny. Pokud diskuse se nedotknou přímo pravd již známých a připouš-
ťelých ~~všem~~, ani se neprotiví ani nepopírají pravdy, o nichž není dovoleno
pochybovat, potud ~~je~~ Církev ~~podporuje~~ a schvaluje, protože ~~jimi~~ se dojde
k lepšímu poznání celého pramene zjevení, které Církvi jen prospěje.

Může se ovšem stát, že se diskuse zvrhnou heresi, anebo dojdou k závěrům,
které se zdají být nebezpečnými. Tehdy Církev zakročí, aby se teologové vyhnul-
i ~~účastníků~~ a ~~Jestliže~~ omylu. (Svým zásahem Církev definitivně rozhodne o otázce týkající-
se víry, a předloží ji nám k souhlasu, mluvíme o dogmatu.)

Uvedme si příklad. V 4. století alexandrijský kněz Arius vykládal slova sv.
Jana Evangelisty: "Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha" v tom smyslu,
jako by se zde mluvilo o stvoření Slova Bohem, a tak ~~popřel~~ obecně přijímané
božství Krista Pana. Církev, neomylná strážkyně zjevení zasáhla, a na nicej-
ském koncilu r. 325 Ariův výklad odsoudila, a definovala, že Slovo je sou-
podstatné s Otcem; ~~že~~ Slovo je Bůh, protože má tutéž přirozenost jako Otec, kte-
rý ~~je~~ plodí od věčnosti. Od té doby nikdo z křesťanů nesměl ani diskutovat
ani pochybovat o ~~že~~ pravdě. Byla dogmatem. Koncil nepředložil nic nového
~~od toho~~ k věření, ~~co~~ dosud křesťané obecně přijímalí a věřili. Jejich víru učinil
pevnou a všechny pochybnosti a diskuse skončil.

Pravda o Kristově božství byla poměrně zřejmá. Je však mnoho jiných článků víry, které nebyly ſak jasně, které měly jen vztah k jiným pravdám a byly zjeveny jen nepřímo, takže jejich význam se nedal snadno nalézt. Zde se mohla diskuse tahnout leta, ano staletí. Tak tomu bylo s článkem víry o Nepočetí P. Marie.

Na efeském koncilu bylo snadné definovat proti Nestoriovi božské mateřství svaté Panny. Z evangelia ^{principi} naprosto jasne vyplývá, že Maria je Ježíšova Matka, ^{vítězství ducha} skutečně jej počala ve svém lůně. Ježíš byla osoba božská, a jeho matka Maria, matka božské osoby, tedy Matka Boží. Avšak nebylo snadné vidět v tomto a v jiných Mariiných výsadách nepřímo i její Neposkvrněné Početí. A to tím více, protože vyjmout Marii z moci dědičného hříchu, mohlo budit dojem, že se činí útok na všeobecnost Adamova hříchu, kterou ~~xxxix~~ prohlásil sv. Pavel v 5. hlavě listu k Římanům. Po staletí se diskutovalo. Slavní teologové psali pro i proti. Konečně 8. prosince ¹⁷³⁴ se diskuse skončily. Svou neomylennou autoritou rozhodl papež navždy, že Maria byla počata bez poskvrny dědičného hříchu. Od toho dne se Neposkvrněné početí P. Marie stalo dogmatem. Předtím věřící věřili v božské mateřství P. Marie a v jiné její výsady, ale nevěděli jasne, že jimi věřili nepřímo také v Neposkvrněné Početí. Od 8. prosince věřili přímo, co dříve věřili nepřímo. Aby Církev přikročila k definici, měla své vážné důvody - o nichž v jiné přednášce.

^{- alibiem tedy shrnuli své dny}
Zjevení a dogma jsou tedy dva pojmy úzce s sebou související. Prvý znamená že Bůh před námi odhalil nějakou pravdu víry, ať již ořímo anebo prostřednictvím svého posla; dogma připojuje k zjevení ještě, že Církev nám tu kterou pravdu výslově předloží k věření. Prohlásit dogma neznamená tedy učit novou pravdu, je to jen vykázat přímo a výslově, co se dříve hlásalo nejasně, nepřímo, ^{spolu} obsaženo v jiném ~~čin~~ pravdách.

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní nábožensko vzdělávací pořad věnujeme opět prohloubení našich znalostí o Panně Marii. Připravili jsme pro vás český překlad přednášky profesora Papežské univerzity Gregoriány "Zjevení a dogma". <sup>Začínám uslyšet
(P. Domniuska firm z 7.)</sup> Nejdříve si poslechněte několik zpráv z Ríma. ^{a z Kat. světa}

V sobotu začne me všech římských farních kostelích prosebné triduum za uzdravení svatého Otce Pia XII. Triduum se skončí 2. března, ^{výroční} to den, kdy byl svatý Otec zvolen za papeže r. 1939. Zvláště slavnostní bude triduum v patriarchální bazilice P. Marie Větsí. V ranních hodinách se budou sloužit pontifikální mše svaté a odpoledne bude vystavena Nejsvětější Svátost.

Ve vatikánských kryptách vzpomněli v pátek ráno 24. výročí smrti služebníka Božího kardinála Merry del Val.

Katolická vídeňská akademie oslaví sté výročí prohlášení Neposkvrněného Početí P. Marie za článek víry teologickými a filosofickými zasedáními o předních otázkách moderní mariologie. Vídeňský arcibiskup kard. Innitzer přijal čestné předsednictví.

vzp. Německu
Katolíci v Dolním Saska vedou v těchto dnech boj za své katolické školy, jejichž většina by měla být zrušena novým zákonem zemského sněmu. V kostelech se četl příležitostný pastýřský list tamějších biskupů. "Nový zákon," praví se v listu, "káže rodičům aby posílali své děti do škol, které si nezvolili a které ve svědomí schválit nemohou. Porušuje se tak jejich přirozené právo, které přijala Spolková německá ústava, a zejména my kulturní ly!"

24 kanadských rozhlasových stanic vysílá každou neděli náboženský pořad "Nebe v rodině". Pořadu naslouchají asi 400.000 posluchačů.

V Novém Yorku vyšla kniha "Lékař na Kalvarii". Autor Dr. Barbet svými třináctiletými pokusy stran smrti Kristovy dokazuje, že fysická smrti Božského Spasitele bylo udušení; ^{du. Barbet} vyslovuje se také pro pravost t.zv. Turinské roušky.

Salesiáni v Bankoku v Siamu se ujali v srpnu minulého roku apoštolátu v tamější polepšovně. Správce její brzy přiznal, že se chování chlapců velmi zlepšilo styky s misionáři a přátelstvím s nedalekým salesiánským ústavem.

Konec zpráv. Nyní si poslechněte český překlad přednášky profesora Papežské univerzity Gregoriány P. Domnika Grassa "Zjevení a dogma". ^{z 7.}

V dnešním pravidelném pořadu Nedělní zvony uslyšíte rozhovor o úmyslu Apoštola modlitby na měsíc březen: "Modleme se na úmysly svatého Otce". Dříve vám podáme přehled zpráv vatikánského rozhlasu.

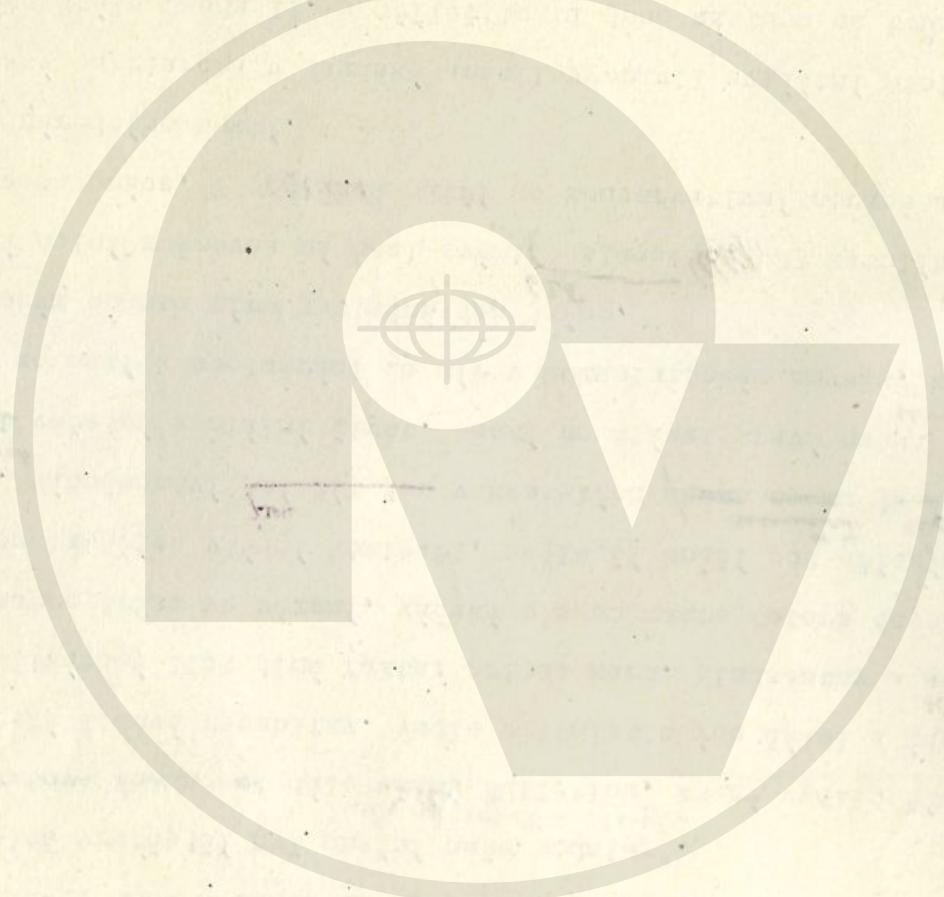
Dnešní L'Osservatore Romano uveřejňuje poselství svatého Otce Pia XII. římským farářům a postním kazatelům, jejichž obvyklá každoroční audience se tento rok nemohla konat pro indisposici svatého Otce. Svatý Otec vyzývá římské faráře ^{zvl.} k horlivé pastoraci mezi těmi farníky, kteří se Kristu a Církvi odci-zili. V tomto apoštolátě jim budou mimořádnou pomocí obětaví a dobré nabožen-sky vychovaní katoličtí laikové, které Bůh poslal právě dnešní době v tak hojném počtu. "Není jiné záchrany pro lidstvo", praví svatý Otec, "leč jen obnově světa v duchu Ježíše Krista. On je Spasitel jednotlivce, rodin a celé společnosti. Kéž si všichni odpovědní lidé uvědomí tuto nebytnou nutnost přehlédnou-li Boha a budou-li ho popírat, vybudují jen nové stavby, které budou ještě vratčejší než dnešní naše podniky".

L'Osservatore Romano si dále ^{víruji rohatou čímkou} veříma Büllietinu, který vydalo římské vyslanectví maďarské lidové republiky. Vedle optimistických čísel a údajů buletinu staví vatikánský list jiná fakta: primas kard. Mindsenthy a ^{Kaloczi} szegedský arcibiskup msgre Grősz ve vězení, váčský biskup msgre Petera deportován, v biskupských konsistoriích vládní komisaři, nejlesní kněží pod přísným policejním dozorem. Náboženství ~~smí~~ žít jen v kostelích ~~počtu~~ ^{numérů} ~~naopak~~ jakakoliv možnost ovlivňuje ^{ovlivně} veřejný sociální život. Nesmí se hlásat pravá nauka Kristova míru, a kněží se nutí k spolupráci za mír v komunistickém smyslu, který ~~nemá~~ s křesťanským pojmem míru společné jen jméno.

⁶²⁵ Anglická dolní sněmovna má mezi svými ^{poslanci} ~~členy~~ 23 katolíků; 14 zastupuje stranu práce, 7 ~~poslanců~~ patří ke konservativní straně a 2 jsou členy irského národního hnutí.

Maronitský patriarcha v Saudské Arabii vypravil zvláštní misi, aby navštívila nového krále Sauda II. u příležitosti jeho nástupu na trůn. Mise byla přijata ve veřejné audienci v královském paláci. Apoštolský administrátor z Baalbeku msgre ~~mu~~ ^{zveme} jí přál králi Saudovi II., aby mu nebe dopřálo dlouhou vlivu k dobrému celého národa. - Zpáteční cestu vykonali členové mise letadlem které jim laskavě král dal k disposici,

Konec zoráv. Nyní si poslechněte rozhovor o úmyslu Apoštola modlitby na měsíc března: "Modleme se na úmysly svatého Otce."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 27-2-54 sob

68/2
TOM
1939

Modlme se na úmysly svatého Otce.

Měsíc březen je každému katolíků od r. 1939 mimořádně milý. Úvod 2. března dostala Církev nového viditelného zástupce Kristova na zemi v ~~xviii~~ kard. Evžena Pacelliho, který přijal jméno Pia XII. Rok co rok v březnu zaletají naše myšlenky do vatikánského paláce, abychom sv. Otci k jubileu jeho zvolení - letos patnáctému - ze srdce blahopřáli. Zároveň však prosíme Pána, aby nám jej zachoval a sílil v jeho úkolech a starostech. Neboť být papežem, znamená mít starosti. Jednou prý se při audienci obrátil jeden malý klučina k sv. Otci Piu XII., aby mu řekl tajemství: "Až budu velký, budu papežem". - "Oh," odpověděl mu pomalu Pius XII., "nevíš, co si přeješ".

Sv. Otec se díval vážně. "A proč? Co pak to není krásné být papežem?" - "Oh, "Ne, chlapče, není to tak krásné, jak si myslíš". - "Tak tedy se papežem nechci stát ani já." - Tak skončil

Být papežem znamená mít starosti - znamená ~~vodit~~ lidi k zdrojům vykoupení a vybízet je, aby v sobě obnovili, co hřích zničil. Obnovit svět v Kristově lásce, spravedlnosti a míru - to je úkol, který každého sv. Otce odusevňuje a stravuje, který mu dává sílu a mu ji ubírá, který jej žene vpřed pontifikátu. a na něj doléhá roky, měsíce, dny a hodiny jeho ~~zkušeností~~ Není papežovy promluvy, v níž by se mu nevydráhal na rty tento úžasný příkaz, nezměnila vše ve výzvu, v napomenutí, v modlitbu, v prosbu o pomoc.

Vy, otcové a matky, víte, jak bolí, když vybízíte své děti, radíte jim správně, a ony neuposlechnou a se přece ženou tam, kde je nečeká nic dobrého. Vy, víte, jak trpká je nevděčnost, když jim chcete dobré, a ony vás neslyší, vašich slov si nevšimnou, snad jejich smysl ještě překroutí, anebo - nudy Bush jich dokonce užijí proti vám?

Hle, krátký obraz o starostech a bolestech svatého Otce. Vede lidstvo k Bohu, ale lidé svou svobodnou vůlí mohou říci a Velmi často bohužel i říkají strašné: "Ne". Bůh ~~na~~ svěřil správu Církve na zemi - a lidé ~~ž~~ neposlouchají, její práci překážejí, ano ji i ničí a její pastýře žalářují a posílají na smrt. Každý útok na Církev, na její biskupy, kněze i prsté

věřící je útok na hlavu této Církve, na svatého Otce. A on tyto útoky cítí a bolí ho.

Je vlastností dobrých dětí pomoci svým rodičům, účastnit se s nimi jejich bolestech, vzít jejich čast na svá bedra. Nechtete i vy pomoci svému duchovnímu Otcí? Nechcete ~~xxxxxxim~~ kus jeho bolestí a je umenšit, a to zvláště nyní, kdy starosti na něho doléhají s mimořádnou tíží. Modlete se na jeho úmysly. ~~fructu~~ skutky sebezáporu a oběti.

Za svatého Otce obětujte i svá utrpení. Froste všemohoucího na nebesích aby splnil všechna přání svatého Otce, aby odvrátil nebezpečí, kterých se ~~ne~~ bojí, a ~~ne~~ nedopustil, co by mohlo uškodit jemu i celé Církvi.

Modlete se za úmysly svatého Otce. ~~Jiná lata svatý Otec na začátku března vždy povolal k sobě postní kazatele z římských kostelů a řekl jim, kdyžkoli se jí tak na to upřeli a hýzal se mu zvláště leželo na srdeci. Letos svatému Otcí jeho indisponace nedokázala tuto významnou audienci. Myslím příklad, že není těžké uhodnout, co by onem kněžím a také nám svatý Otec řekl, kteří se chtěme modlit na jeho úmysly:~~ "Modlete se za zdar mariánského roku - a na úmysly, jak byly popsány v encyklice Fulgens corona".

"Modleme se za zdar mariánského roku", aby všichni katolíci modlitbami, písničkami a zbožnými poutěmi oslavovali ~~xxxxxxim~~ Neposkvrněnou Pannu podle přikázání jejího Syna a aby ji však oslavovali ještě více změnou svých mravů podle jejího vztahu, protože Maria se od nich nikdy neodchýlila. Tento všeobecný úmysl rozvádí pak svatý Otec takto: "Modleme se, aby velkomyslná a ve víře silná mládež vyrůstala v čistotě a nevinnosti a nedala nakazit rozvíjející se květ svého mládí dechem tohoto zkaženého světa; aby se hrozila všem nástrah a neobracela se k tomu, co je škodlivé a špatné, nýbrž toužila po tom, co je krásné, svaté, vznešené a co zasluhuje opravdové úcty... Modleme se, aby dospělí byli všem vzorem v poštivosti a statečnosti, aby rodinný život vynikal neporušenou věrností, a by jeho výkvetem byly správně a svatě vychované děti, aby mohutněl svorností a vzájemnou účinnou lásku... Modleme se o chléb pro hladovějící, o spravedlnost

za hrušku

pro utlačované, o vlast pro utečence a vyhnance, o pohostinnou střechu pro ty, kteří jí nemají, os vobodu pro ty, kteří byli nespravedlivě uvrženi do žálářů a koncentračních táborů..."

Také za Církev se máme modlit, "aby přímluvou Bohorodičky se konečně Církev směla radovat z patřičné svobody u všech národů; tato svoboda, jak učí dějiny, byla vždy k dobru národu, nikdy na jejich škodu, vždy sloužila k dosažení svornosti mezi občany národu a státu a nikdy je mezi sebou nerozdehovala... Všichni víte, v jak bolestných poměrech žije Církev v jistých krajích; lživě ji osočují, útočí na ni, činí jí násilí; biskupové jsou v bědném vyhnanství a nebo uvržni do pout anebo se jim brání, aby svobodně vykonávali svůj úřad..." Za ně za vásly se máme modlit - abyste byli věrní církvi a ochránili.

Ani na mír svatý Otec nezapomíná. "Přestože pak pravý a trvalý mír dosud nevzešel ani myslím ani náhodou, nechť se všichni vrouceně modlí za jeho konečné a plné dosažení, aby Panna Maria, jako kdysi dala světu Knížete pokoj tak také nyní svou přímluvou a ochranou spojila lidi poutem přátelství."

Hle, úmysly mariánského roku, které jsou i úmysly svatého Otce, záležitos-
ti a starosti, které mu dnes leží na srdci a na kterých musí záležet i nám.
Vzpomíme-li na ně často v modlitbách a mimořádných mariánských roku
Budeme tedy na ne pamatovat, kdykoliv se k získání odpustků budem modlit
"na úmysl svatého Otce!" objednávám Bohu

Tyto své modlitby budeme s členy apoštola modlitby "skrze Neposkvrněné

Srdce Panny Marie". Jemu zasvětil r. 1942 Pius XII. celé lidstvo. Je oslavil zvláštním svátkem, který se dnes slaví v celé Církvi. Mariino tělesné Nanebevzetí prohlásil roku 1950 za článek víry. A ke cti jejího Neposkvrněného Početí vyhlásil mariánský svatý rok. Jak tedy nedoufat, že Maria jistě vyslyší přání svého Syna, který ji tak uctil, svou všemocnou přímluvou u Božího trůnu podpoří a přiší se, aby se splnily jeho úmysly - jež jsou přáními a úmysly všech jejích pozemských duchovních dítek. Maria je Neposkvrněná, je Nanebevzatá, je Pomoci křesťanům - Učitelí všedíků, Vochtemola své díly nikdy, nechla me je ani tentokrátku.

Slyšeli jste rozhovor: "Modleme se na úmysly svatého Otce". Závěrečné Gounogovo. Ave Maria Zoíval Benjamino Gigli.

Zdravotní stav svatého Otce se poněkud zlepšil. Svatý Otec měl poměrně klidnou noc a také škytání, které se před několika dny znovu dostavilo, zmizelo nyní téměř úplně.

V sobotu večer začalo v římských farních kostelích triduum modliteb za uzdravení svatého otce. Triduum se skončí 2. března, ve výroční to den zvolení Pia XII. za papeže.

O modlitby za svatého Otce požádal kněžstvo i věřící své arcidiecéze milánský arcibiskup kard. Schuster.^{"napsal} "Kdykoliv v rodině je otec nemocen, ~~xzaví~~ kard. Schuster ^{všechny} ^{užívají} jeho dítky jsou smutny a tím horlivěji se za něho modlí."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

II Poslední významná zpráva z nového povstání:

~~V neděli ráno potvrdil osobní lkař, že se svatok svatého Otce lepší,~~
~~trčba~~
~~i když~~ pomalu. Svatý Otec byl přítomen mši svaté a pak přijal svého státního
 prosekretáře msgra ~~Tardiniho~~. Vatikánské kruhy s jedné strany vyvracejí
 všechny neodůvodněné obavy o zdraví svatého Otce, s druhé strany však
 přiznávají, že uplyne ještě delší doba, než svatý Otec bude moci rozvinout
 svou obvyklou plnou činnost. Jeho denní ~~pořádek~~ ^{w. Dec.} ~~se liší od doby, kdy~~
 byl zcela zdrav jen tím, že ~~nedává~~ žádných audiencí. Veškeren svůj čas,
~~užitková no přijatné když~~
 který mu ~~jeho osobní lékař dovolí~~, venuje vyřizování běžných církevních
 záležitostí. — //

Počínaje Popeleční středou bude vatikánská rozhlasová stanice ~~denně vysílat~~
~~navazující~~
 po celou dobu postní náboženské rozhovory: "Křesťanské poselství dnešním
 lidem". U mikrofonu se vystřídají nejlepší italští kazatelé a řečníci.

Podle polského komunistického tisku se konala ~~v Varšavě~~ schůzka vojenských
 duchovních, kteří ještě ~~pracovali~~ ^{smějí} ~~pro polský vojsko~~. Nejsou známy podrobnosti
 návštěvy duchovních u biskupa Klepacze. Práce těchto duchovních je ~~omezena~~
 na naprosté minimum, a nesmějí mít žádný opravdový vliv ~~na mravní výchovu~~
~~mladých vojáků~~
 vojáků. Poský ministr nár. obrany maršál Rokosowski ~~předuchovník~~ povolil
 jen z propagačních důvodů.

Radiovaticana.cz
 Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
 totalitních režimů

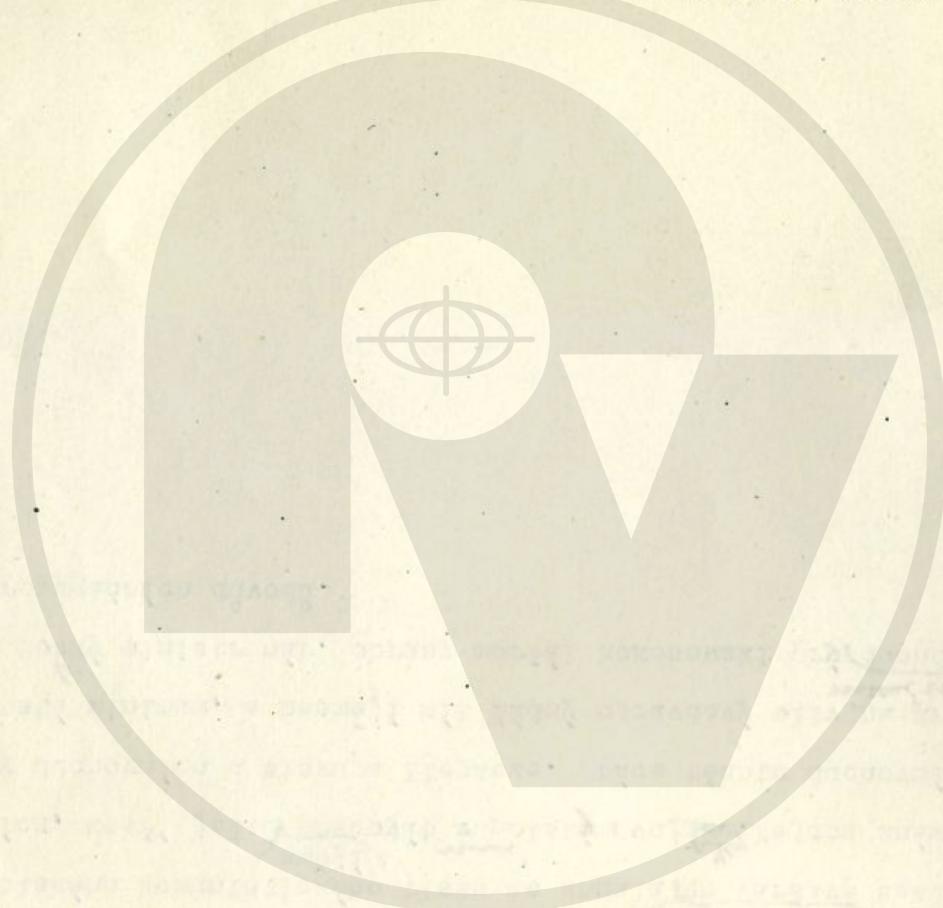
RVat CECO 28-2-54 ned

jeho

se

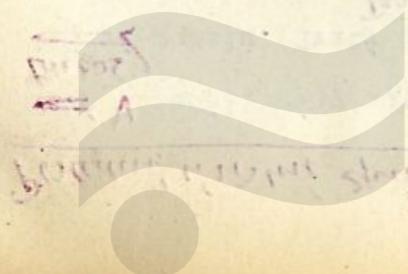
Podle sdělení osobního lékaře svatému Otcě vede lépe, třebas se nemocí vyvíjí

69/1

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu bude v Pěti minutách náboženské kultury pokračovat Otec Pavel v cyklu Nepochopená slova. Připojíme k jeho rozhovoru obvyklý týdenní římský komentář a zakončíme přehledem posledních zpráv Vatikánského rozhlasu.

U mikrofonu je Otec Pavel. — 6'40"

Slyšeli jste rozhovor Otce Pavla. Příští neděli bude pokračovat ve svém cyklu Nepochopená slova. — Upozorněte na naši rozhlasovou rubriku Pět minut náboženské kultury. Vysíláme ji každou neděli večer a opakujeme každé pondělí o půl druhé odpoledne.

Posloucháte Vatikánský rozhlas. — Dnešní pořad zakončíme obvyklým týdenním římským komentářem. —

Draží přátelé, i tento týden se pozornost celého světa obráza na Vatikánu. Nemoc svatého Otce se začátkem týdne opět zhoršila a začaly kolabovat zprávy, že nemoc vstupuje do kritického stadia. Bohudíky, krise byla překonána. Poslední zprávy byly optimističtější, mluvily o určitém zlepšení. Všechny zprávy však mluví o velmi dlouhé a pomalé rekonvalencii. ~~Ještě dál dává tušit vážnost papežovy choroby, k níž se druží i obtíže jeho pokročilého věku.~~ Do Vatikánu přicházejí denně tisíce dopisů a depeší s dotazy o zdravotním stavu svatého Otce, s přísliby modliteb za jeho uzdravení a nescházejí ani odborné rady, jak čelit zlu. Je přirozené, že nemoc svatého Otce vzbudila v mezinárodním světě lékařském tak velký a upřímný ohlas. Vždyť jen za poslední rok přijal Pius XII. účastníky devíti mezinárodních lékařských kongresů, které se konaly v Římě, a ke všem promluvil o aktuálních problémech jejich oborů, pokud se stýkají s morálními a náboženskými otázkami. Setkal se při této příležitosti s desítkami a desítkami největších lékařských kapacit světového věhlasu a všichni měli příležitost poznat papežův široký kulturní rozhled, a zvláště jeho otcovské srdce, které se zajímá o snahu všech svých synů.

Po celém světě byly předepsány zvláštní modlitby za papežovo uzdravení. V Římě se koná ve všech farnostech prosebné triduum před výročím ~~papežské~~ volby. Zvláště četní věřící se shromažďují v těchto dnech v hlavní římské mariánské bazilice u oltáře "Panny Marie" Záchrany římského lidu" a na poutním místě blízko

Říma, zasvěcené Mađoně božské Lásky. - Zatímco celý katolický svět, ano i jinověřci, s upřímným zájmem sledují ~~zdravotní stav~~^{zprávy o} svatého Otce, nenávist komunistického světa se nezastavuje ani před ~~nejenom~~ nemoci. Jugoslavské úřady nedovolily poslat pozdravný telegram kardinála Stepinace svatému Otci. - Svatý Otec i v nemoci sleduje světové události a denně přijímá své státní ~~prosokretáře~~, s nimiž řeší nejzávažnější ofázky vrchní správy Církve. Poněvadž ~~h. otec~~ nemůže přijmout letos římské faráře a postní kazatele, jak činíval každý rok, dal alespoň uveřejnit v L'Osservatore Romano promluvu, kterou připravil pro tuto příležitost. Tam kde strmítost. Jistě i katolíci a kněží v Československu budou v těchto dnech se horlivě modlit za svatého Otce...

I. piano: Bože Pia XII. žehnej nám a zachovaj...

V poslední době se často psalo a mluvilo o zlepšení náboženské situace v Mađarsku. I v našich vysíláních jsme přinesli řadu velice potěšujících zpráv o slavnostním zahájení Mariánského roku, o větší svobodě při vyučování náboženství, o velké horlivosti věřících při přijímání svátostí. Poslední číslo Mađarského bulletinu, který vydává vyslalectví mađarské lidové republiky v Římě, prozradilo pravý účel změny taktiky. Sledují se při tom cíle propaganda a znova se chce svobodnému světu dokazovat, že komunismus není proti náboženství, že v Mađarsku je naprostá náboženská svoboda, že tam kvete náboženský život. A odtud je jen krůček, aby se tato teze mađarské propagandy generalisovala a rozšířila i na ostatní satelitské země sovětského marxistického obra. Obsáhlý článek L'Osservatore Romano kazuje, že vedle faktů uváděných jako důkaz pro pravdivost tohoto tvrzení je možno položit dlouhou řadu jiných skutečností, velmi smutných skutečností: uvěznění biskupů, rozpuštění řeholi, obsazení církevních úřadů, znemožnění činnosti Církve v řadách mládeže, ~~omezování~~ církevního vlivu na čtyři stěny kostela. To dokazuje opak.

V Římě vyšel v těchto dnech v nové úpravě časopis Cyrilometodějské ligy NOVÝ ŽIVOT, který po pět let z Londýna konal v českém exilu náboženskokulturní práci. Vedle řady článků z pera známých spisovatelů: Čepa, profesora Ehlera, Dra Heidlera má několik zajímavých rubrik: Křesťan a svět. - Poznámky - Zprávy z Říma, z domova a exilu. Hlídka Cyrilometodějské ligy ukazuje, že čeští katolíci chtějí být pro český exil opravdovým obrodným kvarem.